

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 4.4.2006
COM(2006) 160 galīgā redakcija

2004/0001 (COD)

Grozītais priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par pakalpojumiem iekšējā tirgū

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Komisija iesniedz grozītu priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pakalpojumiem iekšējā tirgū. Grozītajā priekšlikumā ietverti grozījumi, ko pirmajā lasījumā ierosinājis Eiropas Parlaments un kas ir Komisijai pieņemami, kā arī virkne skaidrojumu, kas apspriesti Padomē. Tajā arī pilnībā ņemti vērā Eiropadomes secinājumi, uzsverot nepieciešamību padarīt pakalpojumu iekšējo tirgu pilnībā darbspējīgu, saglabājot Eiropas sociālo modeli.

1. PRIEKŠVĒSTURE

Komisija priekšlikumu pieņēma 2004. gada 13. janvārī. To oficiāli nosūtīja Eiropas Parlamentam un Padomei 2004. gada 6. februārī.

Reģionu komiteja sniedza atzinumu 2004. gada 29. septembrī, un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja – 2005. gada 9. februārī. Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā 2006. gada 16. februārī pieņēma normatīvu rezolūciju un ierosināja grozījumus Komisijas priekšlikumā.

2. KOMISIJAS PRIEKŠLIKUMA MĒRĶIS

Uzlabot pamatu ekonomikas izaugsmei un nodarbinātībai ES. Priekšlikums ir daļa no ekonomikas reformu procesa, kas aizsākts ar Lisabonas stratēģiju. Tā kā pakalpojumi ir ievērojama ES ekonomikas daļa, konkurētspējīgi pakalpojumu tirgi ir būtiski svarīgi ekonomikas izaugsmei. Šobrīd virkne šķēršļu iekšējā tirgū kavē daudzus pakalpojumu sniegšanas uzņēmumus, īpaši MVU, paplašināt darbību ārpus savas valsts robežām un pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības. Tas arī negatīvi ietekmē ne tikai ES pakalpojumu sniedzēju globālo konkurētspēju, bet arī globālo konkurētspēju ES ražošanas nozarē, kas aizvien vairāk atkarīga no augstas kvalitātes pakalpojumiem. Tāpat Eiropa kļūst mazāk pievilcīga ārvalstu ieguldījumiem.

Sasniegt patiesu pakalpojumu iekšējo tirgu, likvidējot tiesiskos un administratīvos šķēršļus pakalpojumu darbību attīstībai. Šie šķēršļi rodas gan tad, kad kādas dalībvalsts pakalpojumu sniedzēji vēlas uzsākt veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, gan arī tad, kad tie vēlas sniegt pakalpojumu no savas uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts citā dalībvalstī, piemēram, īslaicīgi pārvietojoties uz šo citu dalībvalsti. Priekšlikuma nolūks ir atvieglināt šo divu EK Līgumā ierakstīto pamatbrīvību – uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības – izmantošanu un nodrošināt pakalpojumu sniedzējiem lielāku tiesisko noteiktību.

Stiprināt patērētāju – pakalpojumu lietotāju – tiesības. Patērētāju pieprasījums pēc pārrobežu pakalpojumiem netiek apmierināts sakarā ar ievērojamām tiesiskām un administratīvām grūtībām un informācijas trūkumu par pakalpojumiem no citām dalībvalstīm, kā arī sakarā neuzticēšanos šiem pakalpojumiem. Priekšlikumā šīs problēmas risinātas, uzliekot dalībvalstīm par pienākumu likvidēt ierobežojumus pārrobežu pakalpojumu izmantošanai, piemērojot nediskriminācijas principu un pieprasot lielāku pārredzamību un informāciju no pakalpojumu sniedzējiem.

Noteikt juridiski saistošus pienākumus efektīvai administratīvai sadarbībai starp dalībvalstīm. Efektīva un nevainojama administratīvā sadarbība ir būtiski svarīga iekšējā tirgus pareizai darbībai. Dalībvalstu reglamentējošajām iestādēm ir maz zināšanu par tiesisko

regulējumu un uzraudzību citās dalībvalstīs un tādēļ maza uzticība tai. Tā rezultātā pārklājas pārrobežu darbībām piemērojamie noteikumi un kontrole, un to var izmantot arī negodīgi uzņēmēji, lai izvairītos no uzraudzības vai apietu piemērojamos valsts noteikumus, tādējādi pakļaujot riskam pakalpojumu izmantotājus. Šajā priekšlikumā noteikti juridiski pienākumi attiecībā uz dalībvalstu informācijas apmaiņu un savstarpēju palīdzību, kurus pavada efektīva elektroniskās informācijas sistēma, kas ļaus kompetentajām iestādēm viegli noteikt attiecīgos partnerus citās dalībvalstīs un savstarpēji sazināties.

3. KOMISIJAS VIEDOKLIS PAR EIROPAS PARLAMENTA IZDARĪTAJIEM GROZĪJUMIEM

3.1. Piemērošanas joma un citi vispārīgi noteikumi (1.–4. pants)

Pakalpojumi ar vispārēju nozīmi. 13. un 44. grozījumā un daļā 72. un 289. grozījuma saistībā ar 1. un 2. pantu un atbilstīgajiem apsvērumiem skaidri norādīts, ka **pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi** ir iekļauti direktīvas piemērošanas jomā, bet ka direktīva neparedz to liberalizāciju vai šādus pakalpojumus sniedošu publisku struktūru privatizāciju, kā arī tas, ka direktīva neattiecas uz to finansēšanu un valsts atbalstu. Ar 73. grozījumu 2. pantā paskaidrots, ka **pakalpojumi ar vispārēju nozīmi** neietilpst direktīvas piemērošanas jomā. Komisija piekrīt 44. grozījumam un attiecīgajām 72. un 289. grozījuma daļām. Komisija arī piekrīt 13. un 73. grozījumam, tomēr tā mazliet pārstrādā 73. grozījuma tekstu (2. pants), kā arī 13. grozījuma tekstu (jauns (7.a) apsvērums), paskaidrojot, ka – ievērojot skaidrus atsevišķu nozaru izņēmumus – **pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi** ietilpst direktīvas piemērošanas jomā, jo šiem pakalpojumiem ir ekonomisks raksturs.

Veselības aprūpes pakalpojumi. Ar 78. grozījumu no piemērošanas jomas tiek izslēgti valsts un privāti veselības aprūpes pakalpojumi, pievienojot attiecīgas izmaiņas 2. pantā. Ar 304. grozījumu (10.c) apsvērumā noteikts, ka šī izslēgšana attiecas uz veselības aprūpes un farmaceitiskajiem pakalpojumiem, ko pacientiem sniedz veselības aprūpes darbinieki – reglamentētas profesijas pārstāvji –, lai novērtētu, saglabātu vai atjaunotu viņu veselības stāvokli. Ar 233. un 403. grozījumu 1. pantā paskaidrots, ka direktīva neskar valsts veselības aprūpes pakalpojumus vai veselības aprūpes sniedzēju piekļuvi publiskam finansējumam. Ar 305. grozījumu tiek pievienots jauns (10.d) apsvērums, kurā paskaidrots, ka direktīva neskar citā dalībvalstī sniegtas veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšanu, un tiek uzsvērts, ka šim jautājumam būtu jāpievēršas citā juridiskā instrumentā, lai panāktu lielāku tiesisko noteiktību un skaidrību. Komisija piekrīt veselības aprūpes pakalpojumu izslēgšanai no direktīvas piemērošanas jomas un apliecina savu apņemšanos nākt klajā ar konkrētu iniciatīvu par veselības aprūpes pakalpojumiem. Tādēļ 78., 304. un 305. grozījums tiek pieņemts. Sakarā ar pārklāšanos ar definīciju 2. pantā 233. un 403. grozījums ir kļuvis lieks.

Sociālie pakalpojumi. Ar 292. grozījumu 1. pantā noteikts, ka direktīva neskar pakalpojumus, kuru mērķis ir sociālā labklājība, un ar 252. grozījumu, kas attiecas uz 2. pantu, no direktīvas piemērošanas jomas tiek izslēgti tādi sociālie pakalpojumi kā sociālo mājokļu pakalpojumi, bērnu aprūpe un pakalpojumi ģimenēm. Ar 294. un 296. grozījumu ieviesti divi jauni apsvērumi, kuros paskaidrota sociālo pakalpojumu – konkrēti, sociālo mājokļu, bērnu aprūpes un ģimeņu atbalsta – būtība. Ar 295. grozījumu ieviests apsvērums, kurā norādīts, ka direktīva neattiecas uz sociālo mājokļu finansēšanu un ar tiem saistītu atbalstu, kā arī uz kritērijiem vai nosacījumiem, ko dalībvalstis izvirza sociālo mājokļu pakalpojumiem. Turklāt ar 10. grozījumu citā apsvērumā piebilsts, ka direktīva neattiecas uz prasībām, kas regulē piekļuvi publiskam finansējumam, piemēram, par sociālajiem pakalpojumiem. Komisija uzskata, ka jebkāda izslēgšanai no direktīvas piemērošanas jomas

jābūt skaidri definētai, lai nodrošinātu augstu tiesiskās noteiktības līmeni un izvairītos no atšķirīgas interpretācijas dalībvalstīs. Tādēļ Komisija pārstrādā 252. grozījuma formulējumu (2. pants) un apvieno 294. un 296. grozījumu jaunā (10.h) apsvērumā, lai precizētu, ka izslēgšana no direktīvas piemērošanas jomas attiecas uz tiem sociālajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar sociālajiem mājokļiem, bērnu aprūpi un personām, kurām nepieciešama palīdzība, un ko sabiedrības interesēs sniedz vai nu valsts, vai valsts pilnvaroti pakalpojumu sniedzēji ar mērķi nodrošināt atbalstu tiem, kam tas visvairāk vajadzīgs. Tādējādi 292. grozījums kļūst lieks. 295. grozījuma teksts ir pārstrādāts, lai paskaidrotu, ka tas attiecas uz sociālajiem pakalpojumiem kopumā, nevis tikai uz sociālajiem mājokļiem. 10. grozījums tiek pieņemts pilnībā. **232. grozījums** pasvīturo bezpeļņas sporta pasākumu īpašo sociālo lomu. Tas tiek pieņemts un ievietots jaunā (16.a) apsvērumā, to pārstrādājot, lai nodrošinātu teksta juridisku saskaņotību.

Izslēgšana citās nozarēs un nodokļu jomas pilnīga izslēgšana. 300. un 302 un 332. grozījums attiecas uz 2. pantu un izslēdz no direktīvas piemērošanas jomas attiecīgi **pagaidu darbā iekārtošanas aģentūras un drošības pakalpojumus**. Atbilstīgajos apsvērumos, kas pievienoti ar **301. un 303. grozījumu**, uzsvērts, ka šīm nozarēm piemērojami noteikumi būtu pilnībā jāaskaņo. Ar **77. grozījumu** tiek izslēgti **juridiskie pakalpojumi**, ciktāl tos regulē citi Kopienas instrumenti. Ar **79., 80. un 81. grozījumu**, kas attiecas uz 2. pantu, un ar **16., 17. un 18. grozījumu**, kas attiecas uz atbilstīgajiem apsvērumiem, no piemērošanas jomas tiek izslēgti **audiovizuālie pakalpojumi** neatkarīgi no to ražošanas, izplatīšanas un pārraidīšanas veida, **azartspēles un profesijas saistībā ar valsts varas īstenošanu**, sevišķi notāri. Komisija piekrīt pagaidu darbā iekārtošanas aģentūru pakalpojumu un privātu drošības dienestu pakalpojumu izslēgšanai, kas paredzēta 300. un 302., un 333. grozījumā. Tomēr nav pierādīta pilnīgas saskaņošanas nepieciešamība attiecībā uz pagaidu darbā iekārtošanas aģentūrām un drošības dienestiem, līdz ar to 301. un 303. grozījumam nevar piekrist. Komisija nepiekrīt 77. grozījumam par juridisko pakalpojumu izslēgšanu – tas nav nepieciešams, jo 3. pantā jau ir noteikts, ka pretrunu gadījumā starp noteikumiem pakalpojumu direktīvā un noteikumiem citā Kopienas instrumentā, kas regulē īpašus pakalpojumu darbības aspektus, priekšroka dodama šiem pēdējiem noteikumiem. Attiecībā uz audiovizuālajiem pakalpojumiem Komisija piekrīt 79. grozījumā paredzētajai izslēgšanai un ir pārstrādājusi 19. grozījumu (jauns (10.e) apsvērum), lai pielāgotu to panta grozījumam un paskaidrotu, ka direktīvu nepiemēro atbalstam audiovizuālajā nozarē, uz ko attiecas Kopienas konkurences noteikumi. Komisija pēc būtības piekrīt arī azartspēļu pakalpojumu izslēgšanai, tomēr pārstrādā 17. un 80. grozījuma tekstu, lai skaidri attiecinātu to tikai uz pašām azartspēlēm. Komisija tikai daļēji piekrīt 18. un 81. grozījumam par profesijām, kas saistītas ar valsts varas īstenošanu, un pieskaņo izslēgšanas formulējumu precīzajiem ierobežojumiem, kas noteikti EK Līguma 45. pantā, kur paredzēta atkāpe no uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības attiecībā uz tādām konkrētām darbībām, kuras saistītas ar tiešu un konkrētu līdzdalību valsts varas īstenošanā, nevis uz visām profesijām.

Komisija piekrīt pilnīgai **nodokļu jomas** izslēgšanai, kas paredzēta **82. grozījumā** par 2. pantu un **19. grozījumā** par (11) apsvērumu.

14., 15., 20., 74., 75. un 306. grozījums attiecas uz izslēgšanu dažādās nozarēs (2. pantā un atbilstīgajos apsvērumos), sākotnēji ierosinot to attiecībā uz **finanšu pakalpojumiem, elektronisko komunikāciju pakalpojumiem un transporta pakalpojumiem**, tomēr sniedzot papildu paskaidrojumus. Komisija var piekrist 14., 15., 20., 74. un 306. grozījumam pilnībā vai ar pārstrādātu tekstu, lai nodrošinātu teksta juridisku saskaņotību (sk. 2. pantu un

(9), jauno (10.a) un jauno (10.b) apsvērumu), tomēr tā nevar piekrist 75. grozījumam, jo (10.a) apsvērumš jau ietver attiecīgo paskaidrojumu par telekomunikāciju pakalpojumiem.

Konkrētas tiesību jomas. Ar **298. grozījumu** 1. pantā tiek paskaidrota direktīvas saistība ar **pamattiesībām**, kas atzītas dalībvalstīs un Pamattiesību hartā, un ar **299. grozījumu** tiek ieviests jauns apsvērumš, kurā norādīts, ka direktīva būtu jāinterpretē tā, lai savienotu pamattiesību īstenošanu ar pamatbrīvībām, kas noteiktas Līguma 43. un 49. pantā. **8. grozījumā** paskaidrots, ka direktīvā tiek pilnībā ņemtas vērā uz Līguma 137. pantu balstītas Kopienas iniciatīvas par nodarbinātības un labāku dzīves un darba apstākļu veicināšanu. **297. grozījumā**, kas saistīts ar 1. pantu, un **9. grozījumā**, kas saistīts ar atbilstīgo apsvērumu, noteikts, ka direktīvu nepiemēro **darba tiesību aktiem** un tā neskar šos tiesību aktus, t.i., jebkādu likuma vai līguma noteikumus par nodarbinātības nosacījumiem, darba apstākļiem, tostarp veselības aizsardzību un drošību darbā, un attiecības starp darba devējiem un darbiniekiem, ka tajā pilnībā ņemtas vērā attiecības starp sociālajiem partneriem, ietverot tiesības streikot, un ka tā neskar dalībvalstu sociālās drošības tiesību aktus. **290. grozījumā** (attiecībā uz 1. pantu) un **291. grozījumā** (attiecībā uz apsvērumu) norādīts, ka direktīvai nevajadzētu skart **krimināltiesību** normas. Ar **7. grozījumu** un daļu **72. grozījuma** gan apsvērumā, gan 1. panta tekstā paskaidrots, ka direktīva neskar pasākumus, ko dalībvalstis veic saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, saistībā ar **kultūras un valodas daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma aizsardzību vai veicināšanu**. Komisija saistībā ar pamattiesību jautājumiem piekrīt 298. grozījumam, pārstrādājot to, lai nodrošinātu teksta tiesisko saskaņotību, un pilnībā piekrīt 299. grozījumam. Attiecībā uz darba tiesību aktiem, Komisija piekrīt, ka direktīva neskar darba tiesību aktus, kā noteikts 297. grozījumā, tostarp tiesības streikot, kā arī dalībvalstu sociālās drošības tiesību aktus. Tomēr, lai nodrošinātu teksta tiesisko saskaņotību, uzlabotu tā skaidrību un padarītu to vieglāk saprotamu, Komisija vienkāršo 297. un 298. grozījuma tekstus, lai darba tiesības tiktu minētas 1. panta 6. punktā, bet pamattiesību jautājums, tostarp tiesības attiecībā uz koplīgumiem – 1. panta 7. punktā. Attiecībā uz krimināltiesībām Komisija piekrīt 290. grozījumam, kurā norādīts, ka direktīva neskar krimināltiesību noteikumus, kā arī 291. grozījumam (jaunais (6.e) apsvērumš), pārstrādājot tekstu, lai paskaidrotu arī to, ka krimināltiesību normas nedrīkstētu izmantot šajā direktīvā pieņemto noteikumu apiešanai. Attiecībā uz kultūras un valodas daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma aizsardzību vai veicināšanu Komisija pilnībā piekrīt 7. grozījumam un pārstrādā 72. grozījuma attiecīgo daļu, lai nodrošinātu teksta tiesisko saskaņotību. Visbeidzot, Komisija pilnīgā piekrīt 8. grozījumam (jaunais (6.f) apsvērumš).

Direktīvas saistība ar citiem Kopienas tiesību aktiem. Šim jautājumam ar **83. un 21. grozījumu** pievēršas 3. pantā un atbilstīgajā (13) apsvērumā. Komisija piekrīt turpmākajam paskaidrojumam 83. grozījumā, ka direktīvas noteikumiem nav dodama priekšroka iepretim citiem Kopienas instrumentiem un ka gadījumā, ja pastāv pretruna ar citiem Kopienas instrumentiem, kas regulē īpašus aspektus piekļuvei kādai pakalpojumu darbībai un tās veikšanai, priekšroka dodama šiem īpašajiem noteikumiem minētajos instrumentos. Lai nodrošinātu vispārēju teksta saskaņotību un tuvinātu Eiropas Parlamenta un Padomes darba rezultātus, Komisija ir pievienojusi papildu paskaidrojumus ((13.a) un (13.b) apsvērumš). Turklāt **307. un 219. grozījumā** (apvienots ar 83. grozījumu) norādīts, ka šī direktīva neskar starptautiskās privāttiesības, sevišķi starptautiskās privāttiesības, kas regulē līgumiskās un nelīgumiskās saistības, un izskaidrota ietekme uz patērētāju aizsardzības noteikumiem. Komisija piekrīt 307. grozījumam un 219. grozījumam ar nelielu pārformulējumu, lai atsauce uz patērētāju aizsardzību kļūtu juridiski precīza.

Definīcijas (4. pants). 23. līdz 26., 39., 84. līdz 90., 308. un 92. līdz 98. grozījums attiecas uz direktīvas tekstā ietverto jēdzienu definīcijām (sk. 4. pantu un atbilstīgos apsvērumus). Komisija pilnībā piekrīt 25. un 26., 93. un 94. un 97. un 98. grozījumam, bet 23. un 24. grozījumam – tos nedaudz pārstrādājot un apvienojot. Turklāt Komisija principā piekrīt 39., 84., 88. līdz 90., 95 un 308. grozījumam, tomēr ir tos pārstrādājusi, lai teksts būtu saskaņā ar Kopienas *acquis* vai direktīvas piemērošanas jomu. Tomēr Komisija nevar piekrist 85. un 86. grozījumam. 96. grozījums par „darba ņēmēja” definīciju arī ir lieks saistībā ar iepriekš noteikto piemērošanas jomu un netiek pieņemts. 92. grozījums attiecībā uz jēdzienu „kompetentās iestādes” un 87. grozījums attiecībā uz jēdzienu „pakalpojumu sniedzējs” netiek pieņemti šādu iemeslu dēļ – teksta skaidrība un tā saskaņotība ar Kopienas *acquis*. Visbeidzot, Komisija nevar piekrist **22. grozījumam**, ar ko tiek svītrots (14) apsvērumā piemēram sniegtais saraksts ar pakalpojumiem, uz kuriem direktīva attiecas. Šis apsvēruma ir noderīgs direktīvas skaidrības labad un tādēļ tiek atjaunots ar nelielām redakcionālām izmaiņām, lai atspoguļotu jauno piemērošanas jomu. Turklāt, izmantojot Padomes sniegto noderīgo papildus paskaidrojumu, Komisija ir papildinājusi (18.a) apsvērumu (**25. grozījums**) un (20.a) apsvērumu un pievienojusi jaunu (18.b) apsvērumu.

Komisija pilnībā vai ar nelielu pārformulējumu piekrīt **1. līdz 3., 5., 6. un 11. grozījumam**, kas saistās ar apsvērumiem, kuros aprakstīti šīs direktīvas vispārējie mērķi un tas, ka tā neskar pilnvaru iekšējo sadalījumu dalībvalstīs, tomēr nevar piekrist **4. grozījumam**.

3.2. Administratīvā vienkāršošana (5.–8. pants)

Procedūru vienkāršošana (5. pants). Ar **99. grozījumu** 1. iedaļa nodaļā par pakalpojumu sniedzēju tiesībām veikt uzņēmējdarbību tiek pārvērsta par atsevišķu jaunu nodaļu „Administratīvā vienkāršošana”. **27. grozījumā** paskaidrots, ka administratīvo procedūru vienkāršošanas noteikumu nolūks nav saskaņot valstu administratīvo tiesību normas, bet drīzāk likvidēt pārlieku apgrūtinātos elementus, kas kavē uzņēmējdarbības veikšanas brīvību. Ar **100. grozījumu** 5. pantā tiek paskaidrots, ka dalībvalstīm jāizskata (grozījumā lietotie vārdi „apstiprināt autentiskumu” nešķiet precīzi) un, ja vajadzīgs, jāvienkāršo procedūras un formalitātes, ko piemēro piekļuvei kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai. Turklāt tajā ieviests pienākums dalībvalstīm „sadarbībā ar Komisiju” ieviest saskaņotas Eiropas veidlapas (tas pats izriet no **29. grozījuma**) un pievienots saraksts ar esošajiem Kopienas tiesību aktiem, uz ko neattiecas 5. panta 1.a un 2. punkts. **100. grozījumā** arī paskaidrots, ka netiek skartas dalībvalstu tiesības pieprasīt „*neapliecinātus*” dokumentu tulkojumus to oficiālajās valodās. **30. grozījumā** uzsvērts, ka noteikt formālas prasības, piemēram, uzrādīt oriģinālos dokumentus, tostarp apliecinātus tulkojumus, var tikai tad, ja tas ir pamatots ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs. Komisija piekrīt 99., 27., 29. un 30. grozījumam pilnībā, bet 100. grozījumam tā piekrīt principā, to pārstrādājot, lai teksts kļūtu juridiski saskaņots un lai tiktu izmantoti Padomes darba rezultāti. Komisijas tekstā skaidri noteikts, ka Eiropas veidlapu izveide notiek saskaņā ar komitoloģijas procedūru, un pievienots jauns (22.b) apsvēruma, kurā ierosināta virkne parametru, ko dalībvalstis var ņemt vērā, izskatot nepieciešamību pēc procedūru un formalitāšu vienkāršošanas.

Vienoti kontaktpunkti (6. pants). **102. grozījumā** paskaidrots, ka gadījumos, kad nepieciešama formāla reģistrācija, tai elektroniski jābūt pieejamai vienotos kontaktpunktos. **103. grozījums** liek Komisijai koordinēt vienotus kontaktpunktus, izveidojot Eiropas vienotu kontaktpunktu. **104. grozījumā** paskaidrots, ka vienotu kontaktpunktu izveide nekādi neskar funkciju un pilnvaru sadali starp iestādēm dalībvalstu sistēmās. **309. grozījumā** noteikts jauns laika grafiks kontaktpunktu izveidei. **310. grozījumā** noteikts, ka šajos punktos būtu jābūt arī iespējamam izpildīt visas procedūras un formalitātes, kas vajadzīgas uzraudzībai par atbilstību

Direktīvai 96/71/EK. Komisija piekrīt 309. un 104. grozījumam un, ņemot vērā Padomes darba rezultātus, jaunā (25.a) apsvērumā paskaidro, ka maksai, ko vienoti kontaktpunkti var iekasēt, būtu jābūt samērīgai ar procedūru un formalitāšu izmaksām. Tomēr Komisija nevar piekrist 102. grozījumam, jo formāla reģistrācija vienotos kontaktpunktos būtu nevajadzīgs administratīvais slogs. Tāpat Komisija nevar piekrist 103. grozījumam, jo Eiropas vienots kontaktpunkts būtu nevajadzīga administratīvā struktūra un būtu pretrunā ar subsidiaritātes principu (jo administratīvo sadarbību vislabāk var nodrošināt pašas dalībvalstis). 310. grozījums nav pieņemams, jo nav piemēroti atsaukties uz uzraudzību par atbilstību Direktīvai 96/71/EK, ko šis priekšlikums nekādi neskar.

Tiesības uz informāciju (7. pants). **105. grozījumā** skaidri norādīts, ka tiesības saņemt informāciju attiecas tikai uz parasti pieejamiem lēmuma apstrīdēšanas veidiem. **31., 106 un 110. grozījumā** paskaidrots, ka kompetento iestāžu pienākums sniegt palīdzību neattiecas uz juridiskām konsultācijām individuālos gadījumos, ka pienākumu sniegt informāciju var izpildīt, darot to pieejamu tīmekļa vietnē, ka konsultācijā var iekļaut „soli pa solim” apmācību un ka informāciju sniedz vienkāršā un saprotamā valodā. **107. grozījumā** noteikts, ka informācijai un palīdzībai būtu jābūt pieejamai arī no attāluma un elektroniski. **108. grozījumā** noteikts termiņš informācijas prasību īstenošanai un **109. grozījumā** paskaidrots, ka informācijas pieejamībai citās valodās jāatbilst dalībvalstu tiesību aktiem par valodu lietošanu. Ieviešot jaunu apsvērumu, **33. grozījums** pastiprina 7. panta noteikumus. Komisija piekrīt 105., 106., 108. līdz 110., 31. un 33. grozījumam un atbilstīgi Padomes darba rezultātiem 31. grozījumā (25.c) apsvērumu) piebilst, ka tādus jautājumus kā atbildība par nepatiesas vai maldinošas informācijas sniegšanu nosaka dalībvalstis. Tomēr Komisija nevar piekrist 107. grozījumam, jo tas likvidētu pienākumu sniegt informāciju elektroniski, kas ir būtisks instruments, lai faktiski ieviestu administratīvo vienkāršošanu.

Elektroniski veicamas procedūras (8. pants). **111. grozījumā** noteikts pārskatīts īstenošanas laika grafiks, paskaidrots (tāpat kā **32. grozījumā**), ka procedūras un formalitātes var viegli nokārtot arī elektroniski un ka elektroniskās procedūras nebūtu jāpiemēro tad, ja var pieprasīt dokumentu oriģinālus. Komisija nevar piekrist 111. grozījumam, izņemot pārskatīto laika grafiku, un 32. grozījumam, jo, kā minēts iepriekš, elektroniskās procedūras ir būtisks administratīvās vienkāršošanas elements un tās var izmantot arī saistībā ar dokumentu oriģināliem, jo pierādījumu par to autentiskumu var nodrošināt ar elektronisku autentiskuma apstiprinājumu. Tomēr Komisija uzskata par vajadzīgu uz 32. grozījuma pamata ((26) apsvērumu) paskaidrot, ņemot vērā Padomes darba rezultātus, ka pienākums nodrošināt elektroniskas procedūras nekavē dalībvalstis papildus elektroniskajiem līdzekļiem piedāvāt arī citus veidus procedūru un formalitāšu izpildei.

3.3. Pakalpojumu sniedzēju brīvība veikt uzņēmējdarbību (9.–15. pants)

Atļauju piešķiršanas sistēmas. Ar **35. grozījumu** (27.c) apsvērumā paskaidrots, ka direktīvas noteikumi par atļauju piešķiršanas sistēmām neskar ne iestāžu lēmumus izveidot publisku vai privātu struktūru, ne arī iestāžu slēgtus līgumus. **37. grozījumā** norādīts, ka sevišķi svarīgi iemesli sabiedrības interesēs, piemēram, sabiedrības veselības aizsardzība, var pamatot atļauju piešķiršanas sistēmu un citu ierobežojumu piemērošanu sociālajiem pakalpojumiem, ja tiek ievēroti nediskriminācijas, vajadzības un samērīguma principi. Ar **112. un 113. grozījumu** tiek attiecīgi reorganizēta un pārsaukta nodaļa un iedaļa. Ar **116. grozījumu** (un **209. grozījumu**) atļauju piešķiršanas sistēmas tiek izslēgtas no savstarpējās novērtēšanas procesa. Komisija piekrīt 35., 112. un 113. grozījumam pilnībā, bet 37. grozījumam – ar nelielu pārformulējumu. Toties Komisija nevar piekrist 116. un 209. grozījumam, jo pienākums novērtēt atļauju piešķiršanas sistēmas un ziņot par tām ir

būtiski svarīgs pasākums, lai atvieglinātu piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanu. Tomēr, ņemot vērā Padomes darba rezultātus, Komisija jaunā (27.d) apsvērumā norāda, ka ziņošanas pienākums attiecas tikai uz atļauju piešķiršanas sistēmu pastāvēšanu, nevis uz kritērijiem un noteikumiem atļaujas piešķiršanai. Attiecībā uz **114., 115. un 117. grozījumu**, kas satur galvenokārt tehniska rakstura izmaiņas, Komisija piekrīt 115. grozījumam un 117. grozījumam, to pārstrādājot tiesiskās saskaņotības labad. Tomēr Komisija nevar piekrist 114. grozījumam, kas padarītu tekstu neskaidrāku.

Atļauju piešķiršanas nosacījumi. 34. un 121. grozījumā paredzēts, ka atļaujai parasti būtu jāattiecas uz visu valsts teritoriju, izņemot gadījumus, kad ierobežotāku ģeogrāfisko piemērošanas jomu pamato sevišķi svarīgs iemesls sabiedrības interesēs, piemēram, vides aizsardzība. **34. un 123. grozījumā** noteikts, ka direktīva neskar vietējās un reģionālās kompetences saistībā ar atļauju piešķiršanu. Ar **119. grozījumu** kritērijiem, kam atļauju piešķiršanas sistēmām jāatbilst, tiek pievienota „pārredzamība” un „pieejamība”. **120. grozījumā** paskaidrots – novērtējot vai atļaujas piešķiršanas nosacījumi ir līdzvērtīgi vai būtībā salīdzināmi ar tiem, kam pakalpojumu sniedzējs jau ir pakļauts citā dalībvalstī (nepārklāšanās), jāņem vērā ne tikai to mērķis un nolūks, bet arī iedarbība un ieviešanas efektivitāte. Ar **122. grozījumu** no prasības norādīt iemeslus un nodrošināt tiesiskās aizsardzības līdzekļus tiek izslēgti lēmumi par atļauju piešķiršanu. Ar **118. grozījumu** 10. pantā no frāzes „pamatojamiem ar sevišķi svarīgu iemeslu, kas ir sabiedrības interesēs” tiek svītrots vārds „objektīvi”. Komisija pilnībā piekrīt 34., 118., 119. un 123. grozījumam. 120. grozījumu pieņem, vienlaikus iekļaujot jaunu (27.g) apsvērumu – tas tiek darīts nolūkā paskaidrot, ka nepārklāšanās prasība nekavē dalībvalstis piemērot savus nosacījumus, bet tikai liek tām ņemt vērā līdzvērtīgus nosacījumus, kurus pakalpojumu sniedzējs jau izpildījis citās dalībvalstīs. Turklāt Komisija pēc būtības piekrīt 121. grozījumam, tomēr izvēlas citu formulējumu. Tomēr Komisija nevar piekrist 122. grozījumam, jo lēmumu par atļaujas piešķiršanu izslēgšana no pienākuma norādīt iemeslus var padarīt administratīva lēmuma izskatīšanu tiesā mazāk efektīvu vai vispār neiespējamu – tas sevišķi attiecas uz trešām pusēm.

Atļaujas termiņš. Izvēle starp vairākiem kandidātiem. 128. un 36. grozījumā noteikts, ka netiek skarta iespēja dalībvalstīm anulēt atļaujas, sevišķi, ja vairs netiek izpildīti to piešķiršanas nosacījumi. Ar **124. līdz 127., 129., 38. un 30. grozījumu** 11. pantā un atbilstīgajos apsvērumos sniegti noderīgi paskaidrojumi. **130. grozījumā** paredzēts, ka, piemērojot atlases procedūru, dalībvalstis var ņemt vērā virkni mērķu, kas ir sabiedrības interesēs. Komisija piekrīt 128. un 36. grozījumam, piemērojot tos situācijās, kad vairs netiek izpildīti atļauju piešķiršanas nosacījumi. Turklāt Komisija pilnībā vai daļēji piekrīt 124. līdz 127., 129. un 38. grozījumam, bet 130. un 30. grozījumam – ar nelieliem pārformulējumiem.

Atļauju piešķiršanas procedūras. Ar 134. un 28. grozījumu tiek svītrots noteikums – ja noteiktā laikā netiek sniegta nekāda atbilde, atļauju uzskata par piešķirtu („atļauja klusuciešot”). **135. grozījumā** noteikts, ka apstiprinājumu par pieteikumu saņemšanu būtu jāsniedz tikai pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma un ka tajā nav jānorāda pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi. **131.–133. un 136.–137. grozījumā** ietverti tehniski skaidrojumi, kuriem Komisija var piekrist, attiecībā uz 136.–137. grozījumu – ar nelielām pārmaiņām. No otras puses, Komisija nevar piekrist 134. un 28. grozījumam, jo klusuciešot izteiktai piekrišanai (nesaņemot iestāžu atbildi) ir izšķiroša nozīme uzņēmējdarbības veikšanas brīvības veicināšanā. Tomēr saskaņā ar Padomes darbu Komisija jaunā apsvērumā (28.a apsvērum) paskaidro, ka konkrētu darbību gadījumā var paredzēt atšķirīgu kārtību attiecībā uz klusuciešot izteiktu piekrišanu, ja šīs darbības ir objektīvi pamatotas ar sevišķi svarīgiem

iemesliem sabiedrības interesēs. Komisija nevar piekrist arī 135. grozījumam, jo tas radītu papildu slogu pieteikuma iesniedzējiem un apgrūtinātu izskatīšanu tiesā.

Neatļautas prasības (14. pants). Ar **138. grozījumu** maina šīs iedaļas nosaukumu. **140. grozījumā** (un **41. grozījumā**) paskaidrots, ka individuāli piemērotas saimnieciskas pārbaudes aizliegums neattiecas uz plānošanas prasībām, kuras nav saistītas ar ekonomiskiem mērķiem, bet kalpo sevišķi svarīgiem iemesliem sabiedrības interesēs. **141. grozījumā** paskaidrots, ka aizliegums par tiešu vai netiešu konkurējošo uzņēmumu iesaistīšanu atļauju piešķiršanā neattiecas uz tādu organizāciju kā tirdzniecības palātu sniegtajām konsultācijām jautājumos, kas nav saistīti ar individuāliem pieteikumiem. **40. grozījumā** noteikts, ka atsevišķos gadījumos ir attaisnojama prasība pēc pakalpojumu sniedzēja klātbūtnes darbības izpildes laikā. **142. grozījumā** paskaidrots, ka aizliegums pieprasīt finanšu garantiju vai apdrošināšanu no pakalpojumu sniedzēja, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā, neietekmē dalībvalsts iespēju pieprasīt finanšu garantijas kā tādas vai pieprasīt, ka apdrošināšana tiek veikta uzņēmumā, kuram ir piešķirtas īpašas vai ekskluzīvas tiesības; tā arī neietekmē prasības, kas ir saistītas ar dalību kolektīvā kompensācijas fondā. **143. grozījumā** paskaidrota prasība par iepriekšēju reģistrāciju. Komisija pilnībā piekrīt 138., 140., 141., 143. un 41. grozījumam, savukārt 40. grozījumam – ar papildu paskaidrojumu. Komisija piekrīt 142. grozījuma būtībai, bet pārstrādā attiecīgo noteikumu, lai nodrošinātu saskanību ar Kopienas tiesību aktiem, un atbilstīgi Padomes darbam iekļauj papildu paskaidrojumu jaunajā 32.a apsvērumā. Turklāt 143. grozījumā sniegti tehniski paskaidrojumi, kuriem Komisija piekrīt; vienlaikus, pamatojoties uz Padomes darbu, tā paredz jaunu apsvērumu (32.b apsvērums), lai sniegtu papildu paskaidrojumu par iepriekšējas reģistrācijas aizliegumu.

Novērtējamās prasības (15. pants). **42. grozījumā** paskaidrots, ka savstarpējās novērtēšanas process neietekmē dalībvalstu brīvību savos tiesību aktos noteikt augsta līmeņa sabiedrības interešu aizsardzību un ka novērtējumā jāņem vērā īpatnības, kuras piemīt pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, un īpašie uzdevumi, kas tiem piešķirti, kas varētu attaisnot atsevišķus uzņēmējdarbības veikšanas brīvības ierobežojumus. **144. un 145. grozījumā** svītrotas prasības attiecībā uz pakalpojumu sniedzēja juridisko formu vai uzņēmuma akciju daļām. Ar **147./242. grozījumu** no novērtēšanas procesa tiek izslēgtas prasības par pārdošanu zem pašizmaksas un realizāciju. Ar **149./242. grozījumu** svītro vārdu „objektīvi” frāzē „pamatotām ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs”; ar **148./242. grozījumu** (kā arī ar **43. grozījumu**) no novērtēšanas procesa izslēdz „*must-carry*” pienākumus. Līdzīgi ar **150. grozījumu** 15. panta 1. līdz 4. punktā izslēdz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi un sociālās apdrošināšanas sistēmas. Turklāt 150. un **151. grozījumā** svītrots aizliegums, kas liedz dalībvalstīm ieviest jebkādas līdzīgas jaunas prasības, kas neatbilst nediskriminācijas, nepieciešamības un samērīguma kritērijiem, kā arī svītrots ar to saistītais dalībvalstu pienākums paziņot par šādiem jauniem normatīviem vai administratīviem aktiem. Ar **146. grozījumu** pievienota atsauce uz Profesionālās kvalifikācijas direktīvu. Komisija piekrīt 42., 147. un 148./149./242. grozījumam. Komisija piekrīt arī svītrot tos piemērus attiecīgajos pantos, kas paredzēti 144. un 145. grozījumā. Turklāt Komisija atbilstoši Padomes darbam 34. apsvērumā iekļauj paskaidrojumu par to, ka to prasību novērtējums, ar kurām nosaka minimālos un/vai maksimālos tarifus, attiecas tikai uz tarifiem, kurus kompetentās iestādes ir noteikušas konkrētu pakalpojumu sniegšanai, un nevis uz vispārīgiem cenu noteikšanas noteikumiem, kā, piemēram, māju īrei. Komisija principā piekrīt 150. grozījumam, kas attiecas uz pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, un precizē, ka 15. panta 1. līdz 3. punkts attiecas tikai uz tiesību aktiem vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu jomā, ciktāl šādu noteikumu piemērošana juridiski un faktiski nekavē veikt tiem paredzēto konkrēto uzdevumu. Paziņošanas pienākumu

svītrosana (151. grozījums) negatīvi ietekmētu novērtēšanas procesu, un tāpēc tai nevar piekrist. Visbeidzot 146., 148. un 149./242. grozījumā ierosinātas tehniskas pārmaiņas, kurām Komisija piekrīt (attiecībā uz 146. grozījumu atsauce ir izdarīta uz Profesionālās kvalifikācijas direktīvu kopumā, nevis tikai uz II sadaļu).

3.4. Pakalpojumu sniegšanas brīvība un atkāpes (16.–19. pants)

Pakalpojumu sniegšanas brīvība (16. pants) Ar **152. grozījumu** (attiecībā uz nodaļas nosaukumu) un **293./rev4 grozījumu** (attiecībā uz 16. pantu) aizstāj bijušo izcelsmes valsts principu ar noteikumu par pakalpojumu sniegšanas brīvību. 293./rev4 grozījumā apstiprinātas pakalpojumu sniedzēju tiesības sniegt pakalpojumu dalībvalstī, kas nav valsts, kurā tie veic uzņēmējdarbību, un uzliek pienākumu dalībvalstij, kurā tiek sniegts pakalpojums, nodrošināt tās teritorijā brīvu piekļuvi pakalpojumu darbībai un brīvu pakalpojumu darbības veikšanu. 16. panta 1. punktā papildus noteikts, ka dalībvalsts, kurā tiek sniegts pakalpojums, nevar piemērot savas prasības pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, ja tās nav pamatotas ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību, veselības aizsardzību vai vides aizsardzību, un prasībām ir jābūt nediskriminējošām, nepieciešamām un samērīgām. 3. punktā vēlreiz apstiprināta iespēja, kas paredzēta 1. punktā, proti, dalībvalstis var noteikt savas prasības pakalpojumu sniedzējiem no citām dalībvalstīm, kas pārceļas uz to teritoriju, ja tās ir pamatotas ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību, veselības aizsardzību vai vides aizsardzību. 3. punktā arī paskaidrots, ka dalībvalstīm nav liegts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem piemērot savus nodarbinātības nosacījumus. 16. panta 2. punktā ietverts tādu prasību saraksts, piemēram, prasība veikt uzņēmējdarbību teritorijā, lai saņemtu atļauju sniegt pakalpojumu, kuras dalībvalstis nedrīkst noteikt pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs. 293./rev4 grozījumā arī paredzēts, ka, konsultējusies ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem, Komisija iesniedz ziņojumu par 16. panta piemērošanu, tostarp par nepieciešamību ierosināt saskaņošanas pasākumus.

Komisija piekrīt 152. un 293./rev4 grozījumam ar nelieliem formulējuma pielāgojumiem 3. punktā, paskaidrojot, ka saskaņā ar EKT judikatūru valsts prasībām vienmēr ir jābūt nediskriminējošām, nepieciešamām un samērīgām. Ar nelieliem formulējuma pielāgojumiem Komisija arī piekrīt 45. grozījumam attiecībā uz 37. apsvērumu, norādot, ka dalībvalstis var noteikt savas prasības, kas ir nepieciešamas sabiedriskajai kārtībai, valsts drošībai, veselības aizsardzībai un vides aizsardzībai, kā arī piekrīt 46.–47. grozījumam, ar ko svītros apsvērumus, kuri attiecas uz bijušo izcelsmes valsts principu. Turklāt Komisija saskaņā ar Padomes darbu pievieno paskaidrojošus papildu apsvērumus – apsvērumu, kas attiecas uz EKT judikatūru par dalībvalstu tiesībām veikt pasākumus, lai novērstu to, ka pakalpojumu sniedzēji negodprātīgi izmanto iekšējā tirgus principu priekšrocības (37.a apsvērumus), citu apsvērumu, kurā uzsvērtā nepieciešamība nodrošināt to, ka pakalpojumu sniedzēji var paņemt līdzi iekārtas, kas ir pakalpojuma neatņemama sastāvdaļa, sniedzot pakalpojumus citā dalībvalstī (39.a apsvērumus), kā arī papildu apsvērumu, ar ko paskaidro iekārtu jēdzienu (39.b apsvērumus).

Papildu atkāpes no pakalpojumu sniegšanas brīvības (17. pants) Ar **400. grozījumu** tiek mainīts 17. panta nosaukums, un grozījumā noteikts, ka pakalpojumu sniegšanas brīvība nav piemērojama tādiem **pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi**, kas tiek sniegti citā dalībvalstī, tostarp pasta pakalpojumiem, elektroenerģijas, gāzes un ūdens apgādei, ūdens attīrīšanas pakalpojumiem un atkritumu apstrādei. Komisija piekrīt 400. grozījumam. Turklāt 40.a apsvērumā Komisija, pamatojoties uz Padomes darbu, paskaidro, ka atkāpe attiecībā uz pasta pakalpojumiem ietver gan darbības, kas ir paredzētas vispārējo pakalpojumu sniedzējiem, gan citus pasta pakalpojumus. Turklāt var arī piekrist 165. grozījumam, ar ko

paskaidro atkāpi 17. panta 12. punktā attiecībā uz atļauju sistēmu, kas paredzēta 3. un 4. pantā Padomes Regulā (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvaldājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās.

Saistībā ar **advokātu un notāru darbībām ar 160. grozījumu** svītrotā atkāpe attiecībā uz jautājumiem, uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 77/249/EEK par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus, un ar **166. grozījumu** svītrotā atkāpi attiecībā uz darbībām, kurās saskaņā ar likumu ir jāiesaista notārs. Šie grozījumi ir novecojuši, jo Komisija noraida vispārēju advokātu un notāru darbību izslēgšanu no direktīvas piemērošanas jomas. Tādēļ šīs atkāpes ir jā saglabā. Attiecībā uz parādu piedzīšanu tiesas ceļā ar **161. grozījumu** ievieš jaunu atkāpi, kurai Komisija var piekrist. Vienlaikus saskaņā ar Padomes darbu Komisija jaunā apsvērumā (40.b apsvēruma) paskaidro šīs atkāpes darbības jomu.

Saistībā ar **prasībām, ar kurām darbību paredz konkrētai profesijai, ar 162./404. grozījumu** pievieno jaunu atkāpi papildus atkāpei par jautājumiem, uz ko attiecas II sadaļa Direktīvā 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu. Principā, precizējot formulējumu, var piekrist 162./404. grozījumam, kā arī 48. grozījumam, ar ko paskaidro šo jauno atkāpi 41.c apsvērumā.

Saistībā ar **personu brīvu pārvietošanos un uzturēšanos 163. grozījumā** paskaidrota atkāpe attiecībā uz Direktīvu 2004/38/EK, un tam var piekrist.

Saistībā ar **atkāpi, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri pārceļas uz uz citu dalībvalsti, lai sniegtu pakalpojumu, 164. grozījumā** paredzēts jauns 17. panta 11. punktā ietvertās atkāpes formulējums. 25. pants tika svītrots, tāpēc bija vajadzīgs jauns 17. panta 11. punkta atkāpes formulējums. Ar nelielām formulējuma pārmaiņām tiek pieņemts **50. un 51. grozījums**, ar ko ievieš 41.a un 41.b apsvērumu, sniedzot paskaidrojumus par atkāpi attiecībā uz Darbinieku norīkošanas direktīvu.

Attiecībā uz **īpašiem aizliegumiem un īpašām prasībām, kuras pamatotas ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību, veselības aizsardzību vai vides aizsardzību, ar 167. un 168. grozījumu** mainītas 17. panta 16. un 17. punktā ietvertās atkāpes. Komisija uzskata, ka šie grozījumi ir novecojuši, jo ar 16. pantu dalībvalstīm tagad vispārīgākā veidā tiek dota iespēja noteikt valsts prasības attiecībā uz sabiedrisko kārtību, valsts drošību, veselības aizsardzību un vides aizsardzību; atkāpes 17. panta 16. un 17. punktā, kas ir specifiskākas, ir kļuvušas liekas. Tādēļ tās tiek svītrotas līdz ar attiecīgajiem apsvērumiem.

Saistībā ar **stacionārās veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšanu ar 169. grozījumu** svītrotā atkāpi attiecībā uz atļauju piešķiršanas sistēmu, ko piemēro stacionārās veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšanai. Tā kā veselības aprūpes pakalpojumus izslēdza no direktīvas piemērošanas jomas un 23. pantu par veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšanu svītvoja, Komisija piekrīt 169. grozījumam.

Saistībā ar **starptautiskajām privāttiesībām ar 170. grozījumu** 17. pantā ieviesta atkāpe attiecībā uz visiem starptautisko privāttiesību noteikumiem, īpaši tiem, kuri attiecas uz līgumsaistībām un ārpuslīguma saistībām, tostarp līgumu veidu. Komisija piekrīt šim grozījumam, kas prasīts 17. pantā, jo noteikums par pakalpojumu sniegšanas brīvību ir šīs direktīvas noteikums, kas, iespējams, būtu pretrunā ar starptautisko privāttiesību noteikumu piemērošanu. **171., 172. un 173. grozījumā** svītrotas atkāpes saistībā ar patērētāju līgumiem, ar to līgumu, kuri attiecas uz nekustamo īpašumu, formālo spēkā esību un pakalpojumu

sniedzēja ārpuslīguma saistībām nelaiemes gadījumā; šīs atkāpes tagad ietvertas plašākā atkāpē attiecībā uz visiem starptautisko privāttiesību noteikumiem. Komisija piekrīt šiem grozījumiem, kā arī attiecīgām apsvērumu pārmaiņām (**53. un 54. grozījums** attiecībā uz 45. un 46. apsvērumu).

Turklāt Komisija ir pievienojusi tehniskus paskaidrojumus, kas atspoguļo Padomes darbu.

Pārejas posma atkāpes (18. pants). Ar **174. grozījumu** pilnībā svītrots 18. pants par pārejas posma atkāpēm no (bijušā) izcelsmes valsts principa. Komisija tam piekrīt, jo azartspēļu darbības ir izslēgtas no direktīvas piemērošanas jomas; uz piekļuvi darbībām, kas saistītas ar parādu piedzišanu tiesas ceļā, tagad attiecas jauna atkāpe 17. panta 7.a punktā un skaidras naudas un dārglietu transports ir iekļauts 40. panta 1. punktā.

Atsevišķas atkāpes (19. pants). Ar **175. grozījumu** pielāgo nosaukumu atbilstoši mainītajam 16. panta nosaukumam. **176. grozījums** attiecas uz atsevišķu atkāpju nosacījumiem, un ar to svītro noteikumu par savstarpējās palīdzības procedūras izpildi pirms šādu pasākumu veikšanas. Atsevišķas atkāpes saistībā ar veselības aizsardzību un sabiedrisko kārtību un veselības aprūpes profesiju veikšanu ir novecojušas, jo veselības aprūpe tika izslēgta no direktīvas piemērošanas jomas, un ar 16. pantu dalībvalstīm tagad vispārīgākā veidā tiek dota iespēja noteikt valsts prasības attiecībā uz sabiedrisko kārtību un veselības aizsardzību. Tāpēc Komisija svītro attiecīgās atsevišķās atkāpes un 19. pantā aprobežojas ar pakalpojumu drošumu. Tomēr Komisija nevar piekrist savstarpējās palīdzības procedūras svītrošanai, kas ir būtiska, lai nodrošinātu to, ka šī atkāpe nerada nevajadzīgus pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus.

3.5. Pakalpojumu saņēmēju tiesības (20.–23. pants)

Aizliegtie ierobežojumi/nediskriminācija. 177. un 55. grozījumā attiecībā uz 21. pantu un 50. apsvērumu teikts, ka pakalpojumu saņēmēju nepakļauj diskriminējošām prasībām, kas balstītas „vienīgi” uz viņa valstspiederību vai dzīvesvietu. Komisija nevar piekrist šim 21. pantā izklāstītās nediskriminācijas klauzulas papildinājumam, jo to varētu interpretēt kā atļauju diskriminācijai, ja ir cits pamatojums. Pārējā 55. grozījuma daļa paskaidro 50. apsvērumu, un tai var piekrist. Turklāt Komisija pievieno dažus paskaidrojumus saskaņā ar Padomes darbu attiecībā uz 20. pantā minētā finansiālā atbalsta jēdzienu (skatīt 48. un 48.a apsvērumu).

Palīdzība saņēmējiem. 178. grozījumā, kas attiecas uz 22. pantu par palīdzību pakalpojumu saņēmējiem, paskaidrota virkne punktu saistībā ar informāciju un konsultācijām, kuras saņēmējiem sniedz vienotajos kontaktpunktos. Turklāt ar šo grozījumu svītro Eiropas Patērētāju centru tīkla kontaktpunktus no to apvienību un organizāciju saraksta, kuru kontaktinformācija jāpaziņo saņēmējiem un kuri var sniegt praktisku palīdzību. Ar **179. grozījumu** pievieno jaunu 22.a pantu, kurā pakalpojumu sniedzējam ir paredzēta iespēja veikt visas procedūras un formalitātes vienotajos kontaktpunktos. Komisija piekrīt 178. grozījumam, izņemot to daļu, kurā svītrotā atsauce uz Eiropas Patērētāju centru tīklu, kam saskaņā ar Komisijas viedokli varētu būt īpaši liela nozīme, sniedzot praktisku palīdzību patērētājiem. Komisija nevar piekrist 179. grozījumam un jaunā 22.a panta noteikumiem, jo vienoto kontaktpunktu nozīme un atbildība jau ir pietiekami izklāstīta direktīvas nodaļā par pārvaldes vienkāršošanu.

Citā dalībvalstī saņemtas veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšana. Ar 56. līdz 62. grozījumu un ar 180./247. grozījumu svītro 23. pantu, noteikumus, kuri saistīti ar citā

dalībvalstī saņemtas veselības aprūpes izdevumu atlīdzināšanu, un attiecīgos apsvērumus. Komisija piekrīt šiem svītrojumiem un, kā minēts iepriekš, nāks klajā ar atsevišķu iniciatīvu par veselības aprūpes pakalpojumiem.

3.6. Darba ņēmēju norīkošana (24.–25. pants)

Īpaši noteikumi darba ņēmēju un trešo valstu valstspiederīgo norīkošanai. Ar 181., 182./248., 63.–64., 183./249. un 65.–66. grozījumu svītro attiecīgos noteikumus par administratīvu šķēršļu novēršanu un par dalībvalstu apņemšanos sadarboties attiecībā uz darba ņēmēju un trešo valstu valstspiederīgo norīkošanu. Lai gan Komisija uzskata, ka ir ļoti svarīgi risināt visus jautājumus, kas ir saistīti ar pārmērīgu administratīvo slogu un kuri neļauj pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt pārrobežu pakalpojumus, norīkojot savus darbiniekus, un ka ir svarīgi uzlabot administratīvo sadarbību, lai apkarotu nelegālo darbu un sociālo dempingu, Komisija piekrīt šo noteikumu svītrosānai kopējā kompromisa ietvaros. Lai risinātu jautājumu par pārmērīgu administratīvo slogu un izveidotu tādu administratīvās sadarbības sistēmu, kas darbotos labāk, Komisija nodrošinās dalībvalstīm pamatnostādnes par šiem jautājumiem.

3.7. Pakalpojumu kvalitāte (26.–32. pants)

Informācija par pakalpojumu sniedzējiem un to pakalpojumiem (26. pants). 184. un 186. grozījumā paredzēts, ka pakalpojumu sniedzējs apņemas regulāri ar vienoto kontaktpunktu starpniecību nodrošināt pakalpojumu sniedzējam to informāciju, kas nododama saņēmējiem. **Ar 185. grozījumu** ievieš pienākumu nodrošināt to, ka saņēmējiem ir pieejama informācija par pakalpojumu sniedzēja juridisko formu. Komisija piekrīt 185. grozījumam ar nelielām formulējuma pārmaiņām. Turpretī 184. un 186. grozījumam Komisija nevar piekrist, jo šie grozījumi pakalpojumu sniedzējiem radītu nevajadzīgu slogu.

Profesionālās atbildības apdrošināšana (27. pants). Ar **187. grozījuma** pirmo teikumu svītro dalībvalstu pienākumu nodrošināt to, ka tie pakalpojumu sniedzēji, kuru pakalpojumi pakļauj saņēmēja veselību vai drošumu vai saņēmēja finansiālo drošību konkrētam riskam, apdrošina profesionālo atbildību, un aizstāj šo pienākumu ar noteikumu, ka dalībvalstis var prasīt šādu apdrošināšanu. Otrajā teikumā precizēts, ka apdrošināšana arī ietver riskus, ko rada šādi pakalpojumi, ja tos sniedz citās dalībvalstīs. Komisija piekrīt abiem šā grozījuma teikumiem ar nelieliem formulējuma pielāgojumiem. Turklāt tā piekrīt **67. grozījumam**, ar ko tiek ieviests 63.a apsvērums, veicot vajadzīgos pielāgojumus, kas atspoguļo 27. panta 1. punkta pārmaiņas. Attiecīgi tika pielāgots 63. apsvērums. Komisija piekrīt **188., 189. un 190. grozījumam**, ciktāl tie ir vajadzīgi un nerada pakalpojumu sniedzējam papildu slogu. Turklāt, pamatojoties uz Padomes darbu, Komisija paskaidro 27. panta un attiecīgo apsvērumu tekstu, īpaši attiecībā uz šā panta piemērošanas jomu, un risina problēmu saistībā ar risku, kas rodas, ja apdrošināšanas tirgus pienācīgi nedarbojas, paredzot iespēju izveidot procedūru gadījumos, ja tiek apstiprināts, ka apdrošināšanas tirgus pienācīgi nedarbojas.

Pēcpirkuma garantijas (28. pants). Ar **191. grozījumu** svītro pakalpojumu sniedzēju pienākumu nodrošināt informāciju par to sniegtajām pēcpirkuma garantijām. **Ar 192. grozījumu** svītro noteikumu, ar ko paskaidro, ka nedrīkst ietekmēt pēcpirkuma garantijas, kuras paredzētas citos Kopienas tiesību aktos. Komisija nevar piekrist 191. grozījumam, jo pakalpojumu sniedzējiem jānodrošina saņēmēji ar attiecīgo informāciju par pēcpirkuma garantijām. Turklāt Komisija nevar piekrist 192. grozījumam, jo skaidri jānorāda sasaiste ar citiem Kopienas tiesību aktiem par pēcpirkuma garantijām.

Komerčiāli paziņojumi (29. pants) Komisija, atspoguļojot darbu Padomē, izsaka tekstu skaidrāk, nosakot, ka profesionālajiem noteikumiem par komerčiāliem paziņojumiem jāatbilst nediskriminācijas, nepieciešamības un samērīguma principiem.

Daudznozaru darbības (30. pants). Ar **193. grozījumu** (kā arī **210. grozījumu**) daudznozaru darbības tiek izslēgtas no savstarpējās novērtēšanas procesa. Komisija nevar piekrist 193. un 210. grozījumam, jo pienākums novērtēt un ziņot par daudznozaru darbību ierobežojumiem ir būtiski svarīgs pasākums, lai atvieglinātu piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanu. Komisija, pamatojoties uz Padomes darbu, precizē, kuri ierobežojumi var būt attaisnojami, un paskaidro to jaunā apsvērumā (64.a apsvēruma).

Pakalpojumu kvalitātes politika (31. pants). **194. grozījumā** paskaidrots, ka dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veicina neobligātu Eiropas standartu izstrādi. Komisija piekrīt 194. grozījumam un vienlaikus, pamatojoties uz Padomes darbu, uzsver patērētāju savienību nozīmi.

Domstarpību izšķiršana (32. pants). Ar **195. grozījumu** ievieš papildu kontaktinformāciju, ko nodrošina pakalpojumu sniedzējs. Ar 196. grozījumu vārds „piemērots” tiek aizstāts ar vārdu „apmierinošs”. Komisija piekrīt 195. un 196. grozījumam un vienlaikus, pamatojoties uz Padomes darbu, precizē, kuras finanšu garantijas tiek uzskatītas par līdzvērtīgām šā panta nozīmē, un paskaidro to jaunā apsvērumā (65.a apsvēruma).

3.8. Administratīvā sadarbība (34.–38. pants)

Savstarpējā palīdzība un uzraudzība. Ar 199. līdz 202. grozījumu un 68. līdz 69. grozījumu pārstrukturē nodaļu par administratīvo sadarbību un precizē attiecīgo dalībvalstu pienākumus. Ar 199. grozījumu maina nodaļas nosaukumu. 200.–202. grozījuma mērķis ir panākt skaidrāku to uzdevumu sadalījumu, kas tiek noteikti uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij un dalībvalstij, kurā sniedz pakalpojumu. Konkrēti uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts ir atbildīga par to pakalpojumu sniedzēju uzraudzību, kuri veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, un tā nevar atteikties veikt uzraudzības vai īstenošanas pasākumus, pamatojoties uz to, ka pakalpojums ir sniegts citā dalībvalstī. Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij ir jāveic pārbaudes, apskates un izmeklēšanas, kā arī pēc citas dalībvalsts lūguma jāsniedz informācija par tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību tās teritorijā. Dalībvalsts, kurā sniedz pakalpojumu, ir atbildīga par pakalpojumu sniedzēja darbības uzraudzību tās teritorijā attiecībā uz jomām, kurām tā var noteikt valsts prasības saskaņā ar 16. panta 1. punktu (21. panta 1. punkts Parlamenta konsolidētajā tekstā). Citos gadījumos tā veic pārbaudes, apskates un izmeklēšanas uz vietas, ja tas ir objektīvi attaisnojams un tās ir nediskriminējošas, vai ja to lūgusi uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts. 69. grozījumā paskaidrots, ka efektīva administratīvā sadarbība ir vajadzīga, lai nepieļautu pakalpojumu sniedzējiem piemērojamo noteikumu skaita palielināšanos vai dubultas kontroles attiecībā uz pārrobežu darbībām un lai negodprātīgi uzņēmēji nevarētu izvairīties no uzraudzības vai apiet piemērojamus valstu noteikumus pakalpojumu jomā. 68. grozījumā izklāstīta vajadzība pēc uzticamas elektroniskas informācijas sistēmas. Komisija pilnībā piekrīt 68.–69. grozījumam un 200.–202. grozījumam pēc būtības. Atzīstot vajadzību skaidri noteikt reģistrācijas dalībvalsts un tās dalībvalsts, kurā sniedz pakalpojumu, uzdevumus un pienākumus, lai izveidotu efektīvu administratīvo sadarbību, Komisija iekļauj Eiropas Parlamenta grozījumus Padomes izstrādātajā struktūrā.

Brīdinājuma mehānisms. 203. grozījumā paredzēts brīdinājuma mehānisms, lai nekavējoties informētu Komisiju vai attiecīgās dalībvalstis, ja dalībvalstij ir kļuvis zināms par

nopietnām īpašām darbībām vai apstākļiem, kas varētu radīt nopietnu kaitējumu cilvēku veselībai vai drošumam. Komisija piekrīt 203. grozījumam un arī ir pievienojusi kaitējumu videi kā iemeslu, lai izmantotu brīdinājuma mehānismu. Tomēr šī jaunā sistēma kalpo citam mērķim nevis kā savstarpējās palīdzības sistēma atsevišķu atkāpju gadījumā, un tāpēc nevar to aizstāt.

Informācija par pakalpojumu sniedzēju labo reputāciju. Ar **197. grozījumu** tiek papildus noteikts, ka tai informācijai, kura dalībvalstīm jāsniedz pēc citas dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma, tieši jāattiecas uz pakalpojumu sniedzēja kompetenci, un ka lūgumam jābūt pienācīgi pamatotam. **198. grozījumā** noteikts, ka noteikumiem par informācijas lūgumiem jāatbilst noteikumiem par personas datu sniegšanu un visai publiskajai informācijai jābūt pieejamai patērētājiem. Komisija piekrīt abiem grozījumiem un, atspoguļojot Padomes darbu, precizē, ka dalībvalstis, ievērojot to tiesību aktus, sniedz informāciju par disciplināriem vai administratīviem pasākumiem vai krimināltiesiskām sankcijām un lēmumiem par maksātspēju vai bankrotu, ka sankcijas un pasākumus paziņo tikai tad, kad ir pieņemts galīgais lēmums, un ka noteikumiem par pakalpojumu sniedzēju labo reputāciju nav priekšroka attiecībā pret iniciatīvām policijas un tiesu iestāžu sadarbības jomā krimināllietās (jauns 66.f apsvērums).

Papildu pasākumi. **68. grozījumā** izklāstīta vajadzība pēc uzticamas elektroniskas informācijas sistēmas, lai uzlabotu administratīvo sadarbību starp dalībvalstīm. Komisija piekrīt 68. grozījumam, ietver tā saturu pantā un paskaidro to jaunā apsvērumā (66.g apsvērums). Turklāt Komisija, atspoguļojot Padomes darbu, ievieš vēl vienu papildu pasākumu to amatpersonu apmaiņai, kuras atbild par savstarpējās palīdzības īstenošanu.

3.9. Konverģences programma un nobeiguma noteikumi (39.–48. pants)

Rīcības kodeksi (39. pants) 205. un 70. grozījumā uzsvērtā tādu Kopienas līmeņa rīcības kodeksu nozīme, kurus jo īpaši izstrādā profesionālas organizācijas, struktūras un savienības, un paskaidrots, ka šādi rīcības kodeksi papildina dalībvalstu juridiskās prasības. Ar **71. grozījumu** apsvērumā iekļauj to jomu aprakstu, kuras jāietver rīcības kodeksos. Komisija piekrīt šiem grozījumiem un, atspoguļojot Padomes darbu, pievieno jaunu apsvērumu (67.b apsvērums), kurā aprakstīts rīcības kodeksu mērķis.

Papildu saskaņošana (40. pants). Atbilstoši atkārtoti definētajai darbības jomai ar **206. grozījumu** svītrotas azartspēles un ar **208. grozījumu** – citas jomas, uz ko varētu attiekties iespējama papildu saskaņošana, piemēram, tādas, kas noteiktas, izmantojot atsevišķas atkāpes vai savstarpējās novērtēšanas procedūru. Ar **207. grozījumu** drošības pakalpojumus iekļauj to jomu sarakstā, kurām jāveic novērtējums par papildu saskaņošanu. Komisija piekrīt 206., 208. un 207. grozījumam, vienlaikus precizējot, ka novērtējumu par papildu saskaņošanu attiecībā uz apsardzes pakalpojumiem un skaidras naudas un dārglietu transportēšanu veiks vienu gadu pēc direktīvas īstenošanas termiņa.

Turklāt Komisija piekrīt **211.–212. grozījumam**, kas attiecas uz datumu, kad Komisija iesniedz ziņojumu par savstarpēju novērtēšanu un pārskatīšanas klauzulu.

Visbeidzot **213. grozījumā** noteikts triju gadu termiņš direktīvas transponēšanai dalībvalstu tiesību aktos. Tā kā steidzami jāveicina iekšējais tirgus pakalpojumu jomā, Komisija uzskata, ka transponēšanai jā saglabā divu gadu termiņš.

4. GROZĪTAIS PRIEKŠLIKUMS

Atbilstīgi EK Līguma 250. panta 2. punktam Komisija groza savu priekšlikumu, kā norādīts iepriekš.

Grozītais priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par pakalpojumiem iekšējā tirgū

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu, 55. un 71. pantu un 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu³,

saskaņā ar Līguma 251. pantā minēto procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība cenšas veidot arvien ciešāku sadarbību starp Eiropas valstīm un tautām, kā arī nodrošināt ekonomisko un sociālo attīstību. Saskaņā ar Līguma 14. panta 2. punktu iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta brīva pakalpojumu aprīte un brīvība veikt uzņēmējdarbību. Likvidēt šķēršļus pakalpojumu darbības attīstībai starp dalībvalstīm ir svarīgi, lai stiprinātu Eiropas tautu integrāciju un veicinātu līdzsvarotu un stabilu ekonomisko un sociālo attīstību. ***Likvidējot šādus šķēršļus, ir svarīgi nodrošināt, lai pakalpojumu darbību attīstība dotu ieguldījumu Līguma 2. pantā izvirzītā uzdevuma sasniegšanā – visā Kopienā veicināt harmonisku, līdzsvarotu un stabilu saimnieciskās darbības attīstību, panākt augstu nodarbinātības un sociālās aizsardzības līmeni, sieviešu un vīriešu vienlīdzību, noturīgu izaugsmi bez pārmērīgas inflācijas, augstu konkurētspējas un ekonomiskas konverģences pakāpi, augstu vides kvalitātes aizsardzības un uzlabošanas pakāpi, paaugstināt dzīves līmeni un dzīves kvalitāti, kā arī panākt ekonomisku un sociālu kohēziju un solidaritāti starp dalībvalstīm.***

- (1.a) ***Konkurētspējīgs pakalpojumu tirgus ir būtiski svarīgs, lai veicinātu ES ekonomikas izaugsmi un radītu darbavietas. Pašlaik daudzi šķēršļi iekšējā tirgū neļauj***

---

¹ COM (2004) 2, 13.1.2004.

² OV C 221, 8.9.2005., 113. lpp.

³ OV C 43, 18.2.2005., 18. lpp.

pakalpojumu sniedzējiem, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), paplašināt darbību ārpus savu valstu robežām un pilnīgi izmantot visas iekšējā tirgus priekšrocības. Tādējādi pasaules līmenī Eiropas Savienības pakalpojumu sniedzēju konkurētspēja samazinās. Brīvs tirgus, kas liek dalībvalstīm atcelt ierobežojumus pārrobežu pakalpojumu sniegšanai, tai pašā laikā palielinot pārredzamību un informāciju patērētājiem, sniegtu patērētājiem plašāku izvēli un labākus pakalpojumus par zemākām cenām.

- (2) Komisijas ziņojums par situāciju ar pakalpojumu iekšējo tirgu⁴ uzrādīja lielu skaitu šķēršļu, kas liedz vai kavē pakalpojumu attīstību starp dalībvalstīm, jo īpaši tādu pakalpojumu attīstību, kurus sniedz MVU, kas pakalpojumu nozarē dominē. Ziņojumā ir secināts, ka desmit gadus pēc paredzētās iekšējā tirgus izveides pabeigšanas arvien pastāv dziļa plaisa starp redzējumu par integrētu Eiropas Savienības ekonomiku un realitāti, ar kuru saskaras Eiropas pilsoņi un pakalpojumu sniedzēji. Uzskaitītie šķēršļi attiecas uz visdažādākajām pakalpojumu darbībām visos pakalpojumu sniedzēju darbības posmos, un tiem piemīt vairākas kopējas iezīmes, īpaši tas, ka tie bieži rodas no administratīvā sloga, juridiskās nenoteiktības, kas saistās ar pārrobežu darbību, kā arī no tā, ka starp dalībvalstīm trūkst savstarpējas uzticības.
- (3) Tā kā pakalpojumi ir ekonomikas izaugsmes dzinējspēks un to īpatsvars IKP un darbavietu radīšanā vairumā dalībvalstu ir 70%, šai iekšējā tirgus sadrumstalotībai ir negatīva ietekme uz Eiropas ekonomiku kopumā, sevišķi uz MVU konkurētspēju **un darba ņēmēju apriti**, un tā liedz patērētājiem pieeju plašākam pakalpojumu klāstam par konkurētspējīgu cenu. **Ir svarīgi atzīmēt, ka pakalpojumu nozare ir viena no svarīgākajām nozarēm tieši sieviešu nodarbinātībā un tādēļ viņas var gūt ievērojamu labumu no jaunajām iespējām, ko piedāvā pakalpojumu iekšējā tirgus izveide.** Eiropas Parlaments un Padome ir uzsvēruši, ka tiesisku šķēršļu likvidēšanai reāla pakalpojumu iekšējā tirgus izveidei ir prioritāra nozīme, lai sasniegtu Lisabonas Eiropadomes noteikto mērķi **uzlabot nodarbinātību un sociālo kohēziju un panākt ilgtspējīgu ekonomikas pieaugumu, lai līdz 2010. gadam panāktu**, ka Eiropas Savienība ir viskonkurētspējīgākā un visdinamiskākā uz zināšanām balstītā, **nodarbinātību veicinošā** ekonomika pasaulē. Šo šķēršļu likvidēšana, **vienlaikus nodrošinot attīstītu Eiropas sociālo modeli, tādēļ ir viens no galvenajiem nosacījumiem, lai īstenotu Lisabonas stratēģiju un atdzīvinātu** Eiropas ekonomiku, jo īpaši nodarbinātības un ieguldījumu ziņā. **Tādēļ ir svarīgi iekšējo pakalpojumu tirgu izveidot, līdzsvarojot tirgus atvēršanu ar sabiedrisko pakalpojumu un sociālo un patērētāju tiesību saglabāšanu.**
- (4) Tādēļ ir jālikvidē šķēršļi pakalpojumu sniedzēju brīvībai veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs un šķēršļi pakalpojumu **brīvai apritei** starp dalībvalstīm, kā arī jāgarantē pakalpojumu **saņēmējiem un sniedzējiem** tiesiskā drošība, kas vajadzīga šo divu Līgumā paredzēto pamatbrīvību īstenošanai praksē. Tā kā šķēršļi pakalpojumu iekšējā tirgū skar uzņēmējus, kas vēlas veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, kā arī tos uzņēmējus, kuri sniedz pakalpojumus citā dalībvalstī, neveikdami tajā uzņēmējdarbību, ir jāļauj pakalpojumu sniedzējiem izvērst savas pakalpojumu darbības iekšējā tirgū, vai nu sākot veikt uzņēmējdarbību dalībvalstī, vai arī izmantojot pakalpojumu **brīvu apriti**. Pakalpojumu sniedzējiem būtu jāvar izvēlēties vienu no šīm brīvībām atkarībā no savas izaugsmes stratēģijas katrā dalībvalstī.

---

⁴ COM(2002) 441.

- (5) Šos šķēršļus nevar likvidēt, tikai paļaujoties uz Līguma 43. un 49. panta tiešo piemērošanu, jo, no vienas puses, tos izskatīt katrā gadījumā atsevišķi ar pārkāpumu novēršanas procedūru pret attiecīgajām dalībvalstīm, jo īpaši pēc paplašināšanās, valsts un Kopienas iestādēm būtu ļoti sarežģīti, un, no otras puses, daudzu šķēršļu likvidācijai ir nepieciešama valstu tiesisko shēmu iepriekšēja koordinācija, tostarp administratīvās sadarbības izveidošana. Kā atzinuši Eiropas Parlaments un Padome, Kopienas tiesību instruments ļauj panākt reālu pakalpojumu iekšējo tirgu.
- (6) Ar šo direktīvu izveido vispārēju tiesisku pamatu, kas attiecas uz plašu pakalpojumu klāstu, ņemot vērā katra darbības veida vai profesijas un tās reglamentējošās sistēmas īpatnības. Šis tiesiskais pamats ir balstīts uz dinamisku un selektīvu pieeju, saskaņā ar kuru prioritārā kārtā likvidē šķēršļus, ko var likvidēt ātri, bet attiecībā uz pārējiem šķēršļiem uzsāk izvērtējuma, konsultāciju un specifisku jautājumu papildu saskaņošanas procesu, kurš ļaus pakāpeniski un koordinēti modernizēt valsts reglamentējošās sistēmas attiecībā uz pakalpojumu darbībām, kas ir būtiski, lai līdz 2010. gadam izveidotu reālu pakalpojumu iekšējo tirgu. Būtu jāparedz līdzsvarotu pasākumu klāsts, kas ietver mērķētu saskaņošanu, administratīvu sadarbību, **noteikumus par pakalpojumu sniegšanas brīvību** un mudinājumu dažos jautājumos izstrādāt rīcības kodeksus. Šai valsts tiesību režīmu saskaņošanai būtu jānodrošina augsts Kopienas tiesiskās integrācijas līmenis un vispārējas intereses mērķu aizsardzība augstā līmenī, jo īpaši **patērētāju** aizsardzība, kas ir būtiski svarīgi, lai iedibinātu savstarpēju uzticību starp dalībvalstīm. **Šajā direktīvā arī ņemti vērā citi vispārējas intereses mērķi, tostarp vides aizsardzība, valsts drošība un veselības aizsardzība, kā arī nepieciešamība ievērot darba tiesību aktus.**
- (6.a) Ņemot vērā to, ka piedāvātās rīcības mērķus – likvidēt šķēršļus pakalpojumu sniedzēju brīvībai veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kā arī brīvībai sniegt pakalpojumus starp dalībvalstīm – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķas dalībvalstis un to, ka šās rīcības mērķa dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (6.b) Ir lietderīgi tos šīs direktīvas noteikumus, kas attiecas uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un **pakalpojumu brīvu apriti**, piemērot tikai tiktāl, ciktāl attiecīgās darbības ir atvērtas konkurencei, lai tie neliktu dalībvalstīm **vai nu liberalizēt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi vai privatizēt valsts uzņēmumus, kuri sniedz šādus pakalpojumus, vai** atcelt pastāvošos monopolus **attiecībā uz citām darbībām vai noteiktiem izplatīšanas pakalpojumiem.**
- (6.c) **Šī direktīva neattiecas uz prasībām, kas regulē valsts līdzekļu pieejamību noteiktiem pakalpojumu sniedzējiem. Starp šādām prasībām ir sevišķi tās prasības, kurās minēti nosacījumi, saskaņā ar ko pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības saņemt valsts finansējumu, tostarp konkrēti līgumnosacījumi, un jo īpaši kvalitātes standarti, kuri jāievēro, lai saņemtu valsts finansējumu, piemēram, par sociālo pakalpojumu sniegšanu.**
- (6.d) **Šī direktīva neskar pasākumus, ko dalībvalstis veic saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem saistībā ar kultūras vai valodas daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma aizsardzību un veicināšanu, ietverot arī finansēšanu.**

- (6.e) Šīs direktīvas mērķis ir izveidot tiesisko regulējumu, lai nodrošinātu brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti starp dalībvalstīm, un tā nesaskaņo un neskar krimināltiesību normas. Tādēļ šī direktīva kopumā neskar krimināltiesību normas. Tomēr dalībvalstij nedrīkstētu būt iespējams apiet šajā direktīvā paredzētos noteikumus un ierobežot brīvību sniegt pakalpojumus, piemērojot krimināltiesību normas, kas īpaši ietekmē piekļuvi kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu.
- (6.f) Ir vienlīdz svarīgi, lai šajā direktīvā būtu pilnībā ņemtas vērā Kopienas iniciatīvas, kas balstās uz Līguma 137. pantu, ar nolūku sasniegt Līguma 136. panta mērķus saistībā ar nodarbinātības un labāku dzīves un darba apstākļu veicināšanu.
- (6.g) Šī direktīva neskar nodarbinātības nosacījumus, tostarp maksimālo darba ilgumu un minimālo atpūtas laiku, minimālās apmaksātās ikgadējās brīvdienas, minimālo atalgojuma likmi un veselības aizsardzību, drošību un higiēnu darbā, tā neskar attiecības starp sociālajiem partneriem, ietverot tiesības veikt sarunas par koplīgumiem un noslēgt tos un tiesības streikot, un tā arī neattiecas uz pakalpojumiem, ko sniedz pagaidu darbā iekārtošanas aģentūras. Šī direktīva neskar dalībvalstu sociālās drošības tiesību aktus.
- (6.h) Šī direktīva būtu jāinterpretē tā, lai savienotu to pamattiesību īstenošanu, kuras atzūtas dalībvalstīs un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, ar pamatbrīvībām, kas noteiktas Līguma 43. un 49. pantā. Šīs pamattiesības citu starpā paredz tiesības streikot. Šī direktīva būtu jāinterpretē tā, lai pilnībā realizētu šīs pamattiesības un pamatbrīvības.
- (6.i) Šī direktīva attiecas tikai uz pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, un neattiecas uz ārējiem aspektiem. Tā neattiecas uz sarunām starptautiskās organizācijās par pakalpojumu tirdzniecību, jo īpaši saistībā ar VVPT.

[(7) apsvērumus svītrots]

- (7.a) Šī direktīva aptver tikai pakalpojumus, ko sniedz par atlīdzību. Uz pakalpojumiem ar vispārēju nozīmi neattiecas definīcija Līguma 50. pantā, un tādēļ tie neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā. Pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ir pakalpojumi, ko sniedz par atlīdzību, un tādēļ tie ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā. Tomēr daži pakalpojumi ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, piemēram tādi, kas varētu pastāvēt transporta jomā, ir izslēgti no šīs direktīvas piemērošanas jomas, un dažiem citiem pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, piemēram tādiem, kas varētu pastāvēt pasta pakalpojumu jomā, ir noteikta atkāpe no noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību. Šī direktīva neattiecas uz pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi finansēšanu, un to nepiemēro dalībvalstu piešķirtā atbalsta sistēmām saskaņā ar Kopienas noteikumiem par konkurenci, īpaši sociālajā jomā. Šī direktīva neattiecas uz turpmākiem pasākumiem saistībā ar Komisijas Balto grāmatu par pakalpojumiem ar vispārēju nozīmi.

[(8) apsvērumus pārcelts]

- (9) No šīs direktīvas piemērošanas jomas būtu jāizslēdz finanšu pakalpojumi, jo uz šīm darbībām attiecas konkrēti **Kopienu tiesību akti**, kuru mērķis tāpat kā šai direktīvai ir

reāla pakalpojumu iekšējā tirgus izveide. *Tādējādi šī izslēgšana attiecas uz visiem finanšu pakalpojumiem, piemēram banku pakalpojumiem, kredītiem, apdrošināšanu, tai skaitā pārapirošināšanu, ar profesiju saistītām vai privātām pensijām, vērtspapīriem, ieguldījumiem, fondiem, maksājumiem, ieguldījumu konsultācijām, ietverot pakalpojumus, kuri uzskaitīti I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu*⁵.

- (10) Ņemot vērā to, ka 2002. gadā ir pieņemts tiesību instrumentu komplekss attiecībā uz elektroniskajiem komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem un uz saistītajiem resursiem un pakalpojumiem, ar kuru ir izveidoti reglamentējošie noteikumi, lai atvieglinātu piekļuvi šīm darbībām iekšējā tirgū, jo īpaši, likvidējot lielāko daļu individuālo atļauju piešķiršanas sistēmu, no šīs direktīvas piemērošanas jomas jāizslēdz jautājumi, uz ko attiecas minētie instrumenti.
- (10.a) *Izslēgšana no piemērošanas jomas attiecībā uz elektronisko komunikāciju pakalpojumu jautājumiem, ko aptver Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/19/EK⁶, 2002/20/EK⁷, 2002/21/EK⁸, 2002/22/EK⁹ un 2002/58/EK¹⁰, būtu jāpiemēro ne tikai jautājumiem, kas konkrēti izskatīti šajās direktīvās, bet arī tiem jautājumiem, kuros direktīvas skaidri atstāj dalībvalstīm iespēju veikt zināmus pasākumus valsts līmenī.*
- (10.b) Transporta pakalpojumi, *tostarp pilsētu transports, taksometri un ātrās palīdzības mašīnas, kā arī ostu pakalpojumi* ir izslēgti no šīs direktīvas piemērošanas jomas.
- (10.c) *Veselības aprūpes izslēgšana attiecas uz veselības aprūpi un farmaceitiskajiem pakalpojumiem, ko pacientiem sniedz veselības aprūpes darbinieki, lai novērtētu, saglabātu vai atjaunotu viņu veselības stāvokli, ja dalībvalstī, kurā pakalpojumi tiek sniegti, šādas darbības var veikt vienīgi reglamentēto profesiju pārstāvji.*
- (10.d) *Šī direktīva neskar atlīdzināšanu par veselības aprūpi, kas sniegta citā dalībvalstī, nevis tajā, kur aprūpes saņēmējs pastāvīgi dzīvo. Šo jautājumu Eiropas Kopienas Tiesa ir izskatījusi vairākkārt un ir atzinusi pacientu tiesības. Ir svarīgi pievērsties šim jautājumam citā Kopienas juridiskā instrumentā, lai panāktu lielāku juridisko noteiktību un skaidrību, ciktāl šis jautājums jau nav izskatīts Padomes Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās drošības sistēmu koordinēšanu*¹¹.
- (10.e) *No šīs direktīvas piemērošanas jomas būtu jāizslēdz arī audiovizuālie pakalpojumi neatkarīgi no to pārraides veida, tostarp kinoteātros. Turklāt, šī direktīva neattiecas uz dalībvalstu piešķirto atbalstu audiovizuālajā jomā, kam piemēro Kopienas noteikumus par konkurenci.*

⁵ OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/69/EK (OV L 125, 28.4.2004., 44. lpp.).

⁶ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

⁷ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.

⁸ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

⁹ OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.

¹⁰ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

¹¹ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 647/2005, OV L 117, 4.5.2005., 1. lpp.

- (10.f) *No šīs direktīvas piemērošanas jomas būtu jāizslēdz azartspēles, arī loterijas un derības, ņemot vērā šo darbību specifiku, kas dalībvalstīm liek piemērot politikas saistībā ar sabiedrisko kārtību un patērētāju aizsardzību.*
- (10.g) *Direktīva neskar Līguma 45. panta piemērošanu, jo īpaši, dažām notāru un citu profesiju pārstāvju darbībām saistībā ar autentificēšanas un apstiprināšanas pilnvarām.*
- (10.h) *Šī direktīva neattiecas uz tiem sociālajiem pakalpojumiem mājokļu, bērnu aprūpes, ģimeņu un personu, kam nepieciešama palīdzība, atbalsta jomā, kurus sniedz valsts vai valsts pilnvaroti pakalpojumu sniedzēji valsts, reģionālajā un vietējā līmenī ar mērķi nodrošināt atbalstu tiem, kam tas īpaši vajadzīgs dēļ nepietiekamiem ienākumiem ģimenē vai dēļ daļējas vai pilnīgas atkarības, kā arī tiem, kas varētu tikt atstumti. Šie pakalpojumi ir būtiski, lai garantētu pamattiesības uz cilvēka cieņu un integritāti un ir sociālās kohēzijas un solidaritātes principu izpausme, un tos šai direktīvai nevajadzētu skart.*
- (10.i) *Šī direktīva neattiecas uz sociālo pakalpojumu finansēšanu, kā arī uz dažādo atbalstu sistēmu, kas ar šiem pakalpojumiem saistīta. Tā arī neietekmē kritērijus vai nosacījumus, ko dalībvalstis ir noteikušas, lai nodrošinātu, ka sociālie dienesti rīkojas sabiedrības interešu un sociālās kohēzijas labā.*
- (11) Ņemot vērā to, ka Līgumā ir paredzēts īpašs juridiskais pamats nodokļu jautājumiem, un to, ka šajā jomā jau ir pieņemti Kopienas instrumenti, no šīs direktīvas piemērošanas jomas ir jāizslēdz nodokļu joma.

[(12) apsvērumi pārceļts]

- (13) Jau pastāv ievērojams apjoms Kopienas tiesību aktu, kas attiecas uz pakalpojumu darbībām. *Šī direktīva turpina *acquis* sāktu un tādējādi to papildina. Pretrunas starp šo direktīvu un citiem Kopienas instrumentiem ir apzinātas un šajā direktīvā ir paredzēti risinājumi, izmantojot arī atkāpes. Tomēr jāparedz noteikums par jebkādiem atlikušiem un izņēmuma gadījumiem, kad pastāv pretruna starp kādu šīs direktīvas noteikumu un kādu cita Kopienas instrumenta noteikumu. Šādas pretrunas pastāvēšana būtu jākonstatē saskaņā ar Līguma noteikumiem par tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti. Sagatavojot un apspriežot kādu turpmāku Kopienas instrumentu, būtu jāizvairās no pretrunas starp šīs direktīvas noteikumiem un šāda instrumenta noteikumiem.*
- (13.a) *Šī direktīva ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/36/EK¹² par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un to neskar. Tā attiecas uz jautājumiem, kas nav saistīti ar profesionālo kvalifikāciju, piemēram, profesionālās atbildības apdrošināšanu, komerciāliem paziņojumiem, daudznozaru darbībām un administratīvu vienkāršošanu. Attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu pagaidu sniegšanu atkāpe no noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību šajā direktīvā nodrošina, ka netiek skarta Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu II sadaļa par pakalpojumu brīvu sniegšanu. Tādēļ noteikumi*

¹² OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

par pakalpojumu sniegšanas brīvību neskar nekādus pasākumus atbilstīgi Direktīvai 2005/36/EK, kas piemērojami dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedz.

- (13.b) Šī direktīva ir saskaņā ar citām Kopienas iniciatīvām attiecībā uz pakalpojumiem, īpaši tām, kas saistītas ar pakalpojumu drošību. Tā ir saskaņā arī ar citām iniciatīvām iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības jomā, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi¹³ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā („Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā”)¹⁴.
- (14) Šīs direktīvas aptvertie pakalpojumi ietver plašu darbību klāstu, kas pastāvīgi mainās, tostarp uzņēmējdarbības pakalpojumus, piemēram, vadības konsultācijas, sertifikāciju un pārbaudes, ēku apsaimniekošanu, tostarp biroju uzturēšanu, reklāmu, personāla atlases pakalpojumus un tirdzniecības aģentu pakalpojumus. Ietverti arī pakalpojumi, ko sniedz gan uzņēmumiem, gan patērētājiem, piemēram, juridiskas konsultācijas vai konsultācijas nodokļu jautājumos, nekustamā īpašuma pakalpojumi, piemēram, nekustamā īpašuma aģentūras, būvniecība, ieskaitot arhitektu pakalpojumus, izplatīšanas tirdzniecība, tirdzniecības gadatirgu organizēšana, auto noma, ceļojumu aģentūras. Ietverti arī patērētāju pakalpojumi, piemēram, pakalpojumi tūrisma nozarē, tostarp gidi, atpūtas pakalpojumi, sporta centri un izklaides parki, un – ***ciktāl tie nav izslēgti no direktīvas piemērošanas jomas*** – mājsaimniecību atbalsta pakalpojumi, piemēram, palīdzība vecāka gadagājuma cilvēkiem. Šīs darbības var ietvert pakalpojumus, kuru sniegšanai ir nepieciešams, lai pakalpojumu sniedzējs un saņēmējs atrastos tuvu viens otram, pakalpojumus, kuru sniegšanai pakalpojumu saņēmējam vai to sniedzējam jāceļo, kā arī pakalpojumus, kurus var sniegt no attāluma, tostarp ar interneta starpniecību.

[(15) apsvērumi svītroti]

- (16) ***Saskaņā ar EK Tiesas judikatūru novērtējums par to, vai konkrētas darbības, īpaši darbības, kas tiek finansētas no valsts līdzekļiem un ko veic publiskas struktūras, ir „pakalpojumi”, jāizdara katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā visas to pazīmes, jo īpaši veidu, kādā tās attiecīgajā dalībvalstī tiek nodrošinātas, organizētas un finansētas. EK Tiesa uzskata, ka būtiska atbildības īpašība ir tā, ka tās pamatā ir ekonomiski apsvērumi, un atzīst, ka atbildības faktora nav tajā gadījumā, kad darbības bez atbildības veic valsts vai valsts vārdā saistībā ar tās pienākumiem sociālajā, kultūras, izglītības un tieslietu jomā – piemēram, kursi, ko rīko valsts izglītības sistēmas ietvaros, vai tādu sociālās drošības projektu vadība, kuri nav saistīti ar saimniecisko darbību. Saņēmēju veikts maksājums, piemēram, studentu maksāta mācību vai reģistrācijas maksa, lai zināmā mērā segtu sistēmas darbības izdevumus, pats par sevi nav atbildība jo pakalpojumu joprojām finansē galvenokārt no valsts līdzekļiem.*** Uz šīm darbībām tāpēc neattiecas ***pakalpojuma*** definīcija Līguma 50. pantā, un tādēļ tās neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.
- (16.a) ***Amatieru sporta bezpeļņas aktivitātēm ir ievērojama sociālā nozīme. Bieži vien tās kalpo vienīgi sociāliem un izklaides mērķiem. Līdz ar to tās nav saimnieciska***

¹³ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

¹⁴ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

darbība Kopienas tiesību aktu nozīmē un neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.

[(17) apsvēruma pārceļš]

(18) Pakalpojumu sniedzēja jēdziens aptver jebkuru fizisku personu, kas ir kādas dalībvalsts valstspiederīgais, vai jebkuru juridisku personu, kura ir iesaistīta pakalpojumu darbībā tajā, izmantojot vai nu brīvību veikt uzņēmējdarbību vai pakalpojumu brīvu *apriti*. Tādējādi pakalpojumu sniedzēja jēdziens neaprobežojas tikai ar pārrobežu pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi pakalpojumu *brīvai apritei*, bet attiecas arī uz gadījumiem, kad uzņēmējs sāk veikt uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, lai tajā izvērstu savas pakalpojumu darbības. No otras puses, pakalpojumu sniedzēja jēdziens neattiecas uz trešu valstu uzņēmumu filiālēm dalībvalstīs, jo saskaņā ar Līguma 48. pantu brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību var izmantot tikai uzņēmumi, kuri izveidoti saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, galvenā vadība vai galvenā darījumu vieta ir Kopienas teritorijā. *Saņēmēja jēdziens aptver arī trešu valstu valstspiederīgos, kas jau izmanto tiesības, kuras tiem piešķir Kopienas tiesību akti, piemēram, Regula (EEK) Nr. 1408/71¹⁵ vai Direktīva 2003/109/EK¹⁶, Regula (EK) Nr. 859/2003¹⁷ un Direktīva 2004/38/EK¹⁸. Turklāt dalībvalstīm ir iespēja paplašināt saņēmēja jēdzienu, attiecinot to arī uz trešu valstu valstspiederīgajiem, kuri atrodas to teritorijā.*

(18.a) *Vieta, kur pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, būtu jānosaka atbilstīgi Eiropas Kopienas Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru uzņēmējdarbības veikšanas jēdziens ietver faktiski saimnieciskās darbības veikšanu ar pastāvīgu uzņēmuma starpniecību uz nenoteiktu laiku. Šī prasība var būt izpildīta arī tad, ja uzņēmums ir radīts uz konkrētu laiku vai ja tas ir ēku vai iekārtu, ar kā palīdzību tas veic savu darbību. Tā var būt izpildīta arī tad, ja dalībvalsts tikai uz noteiktu laiku piešķir atļaujas attiecībā uz īpašiem pakalpojumiem. Uzņēmējdarbības veikšana obligāti nenozīmē meitasuzņēmumu, filiāli vai aģentūru – tas var būt birojs, kuru vada pakalpojumu sniedzēja personāls vai persona, kas ir neatkarīga, bet pilnvarota pastāvīgi rīkoties uzņēmuma vārdā, kā tas būtu aģentūras gadījumā. Saskaņā ar šo definīciju, kas liek veikt faktiski saimniecisko darbību vietā, kur pakalpojuma sniedzējs veic uzņēmējdarbību, pastkastīte vien vēl nenozīmē uzņēmējdarbības veikšanu. Ja pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību vairākās vietās, ir svarīgi noteikt, no kuras uzņēmējdarbības veikšanas vietas attiecīgais pakalpojums faktiski tiek sniegts. Ja ir grūti noteikt, no kuras no vairākām uzņēmējdarbības veikšanas vietām attiecīgais pakalpojums tiek sniegts, par tādu uzskatāma vieta, kur*

¹⁵ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp.).

¹⁶ Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīva 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.).

¹⁷ Padomes 2003. gada 14. maija Regula (EK) Nr. 859/2003, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.).

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

pakalpojumu sniedzējs ir izveidojis ar šo konkrēto pakalpojumu saistīto darbību centru.

- (18.b) *Līguma noteikumi par uzņēmējdarbības veikšanu sniedz uzņēmējiem izvēles brīvību attiecībā uz juridisko formu, ko tie uzskata par piemērotu, lai veiktu savas darbības. Tādējādi „juridiskas personas” Līguma nozīmē ir visas vienības, kas izveidotas atbilstīgi kādas dalībvalsts tiesību aktiem vai ko šie tiesību akti pārvalda, neatkarīgi no to juridiskās formas.*

[(19) apsvēruma pārceļts]

- (20) Atļauju piešķiršanas sistēmas jēdziens cita starpā aptver administratīvas procedūras, lai piešķirtu atļaujas, licences, apstiprinājumus vai koncesijas, kā arī – lai varētu veikt darbību – pienākumu būt reģistrētam kā profesijas loceklim vai būt iekļautam reģistrā, uzskaitē vai datubāzē, būt oficiāli ieceltam organizācijā vai iegūt karti, kas apliecina piederību kādai noteiktai profesijai. Atļauju var piešķirt ne tikai ar formālu lēmumu, bet arī ar netiešu lēmumu, piemēram, kompetentajai iestādei neveicot nekādas darbības, vai tā, ka ieinteresētajai personai attiecīgās darbības uzsākšanai vai tās legalizēšanai ir jāsaņem apliecinājums par deklarācijas saņemšanu.

- (20.a) *„Sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs” jēdzienu, uz ko ir atsauces dažos šīs direktīvas noteikumos, pakāpeniski ir izstrādājusi Eiropas Kopienas Tiesa savā judikatūrā attiecībā uz Līguma 43. un 49. pantu, un tas var turpināt attīstīties. Jēdziens, kā tas atzīts EK Tiesas judikatūrā, aptver vismaz šādas jomas: sabiedriskā kārtība, valsts drošība un veselības aizsardzība Līguma 46. un 55. panta nozīmē, kārtības uzturēšana, sociālās politikas mērķi, pakalpojumu saņēmēju aizsardzība, patērētāju aizsardzība, darba ņēmēju aizsardzība, tostarp darba ņēmēju sociālā aizsardzība, finansiālā līdzsvara saglabāšana sociālās drošības sistēmā, krāpšanas novēršana, negodīgas konkurences novēršana, vides un pilsētvides aizsardzība, tostarp pilsētu un lauku plānošana, kreditoru aizsardzība, pareizas tiesvedības nodrošināšana, drošība uz ceļiem, intelektuālā īpašuma aizsardzība, kultūrpolitikas mērķi, tostarp izpausmes brīvības aizsardzība saistībā ar dažādiem aspektiem, īpaši sociālām, kultūras, reliģiskām un filozofiskām vērtībām sabiedrībā, preses daudzveidības saglabāšana un valsts valodas veicināšana, valsts vēstures un mākslas mantojuma saglabāšana un veterinārā politika.*

[(21) apsvēruma svītrots]

- (21.a) *Noteikumi, kas attiecas uz administratīvajām procedūrām, nav vērsti uz administratīvo procedūru saskaņošanu, bet gan uz to, lai atbrīvotos no pārlietu apgrūtinošām atļauju piešķiršanas sistēmām, procedūrām un formalitātēm, kas kavē uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un to traucē radīt jaunus pakalpojumu sniegšanas uzņēmumus.*

- (22) Vienas no lielākajām grūtībām saistībā ar piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanai, ar kurām sastopas sevišķi MVU, ir administratīvo procedūru sarežģītība, ilgums un tiesiskā nedrošība. Tādēļ, ņemot par piemēru dažas modernizācijas un labas administratīvās prakses iniciatīvas, kas veiktas Kopienas un valstu mērogā, ir jāizstrādā administratīvās vienkāršošanas principi, cita starpā ieviešot Kopienas mērogā koordinētu *vienota kontaktpunkta* sistēmu, ierobežojot pienākumu iepriekš saņemt atļauju tikai uz tiem gadījumiem, kuros tas ir būtiski svarīgi, un ieviešot

principu par kompetentu iestāžu atļaujas piešķiršanu klusuciešot pēc noteikta termiņa beigām. Šādas modernizācijas mērķis, saglabājot prasības par pārskatāmību un informācijas par uzņēmējiem atjaunināšanu, ir samazināt kavēšanos, izmaksas un nelabvēlīgas sekas, kas rodas, piemēram, no nevajadzīgām vai pārmērīgi sarežģītām un apgrūtinošām procedūrām, procedūru pārklāšanās, birokrātijas dokumentu iesniegšanā, kompetento iestāžu **patvaļīgas** rīcības, nenoteiktiem vai pārmērīgi gariem termiņiem atbildes sniegšanai, ierobežotiem piešķirto atļauju derīguma termiņiem, kā arī nesamērīgām maksām un sodiem. Šāda prakse īpaši negatīvi ietekmē tos pakalpojumu sniedzējus, kuri vēlas izvērst darbību citās dalībvalstīs un kuriem tādēļ nepieciešama koordinēta modernizācija paplašinātā divdesmit piecu dalībvalstu iekšējā tirgū.

(22.a) ***Dalībvalstīm, ja vajadzīgs, būtu jāievieš Eiropas līmenī saskaņotas Komisijas izstrādātas veidlapas, kas darbosies līdzvērtīgi sertifikātiem, apliecinājumiem vai jebkādiem citiem ar uzņēmējdarbības veikšanu saistītiem dokumentiem.***

(22.b) ***Lai izskatītu nepieciešamību vienkāršot procedūras un formalitātes, dalībvalstis var īpaši ņemt vērā to nepieciešamību, skaitu, iespējamo pārklāšanos, izmaksas, skaidrību, pieejamību, kā arī kavēšanos un praktiskās grūtības, ko tās var radīt attiecīgajam pakalpojumam sniedzējam.***

(23) Lai atvieglinātu piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanu iekšējā tirgū, ir jānosaka visām dalībvalstīm kopējs mērķis – administratīvā vienkāršošana – un jāparedz noteikumi arī par ***vienotu kontaktpunktu***, tiesībām uz informāciju, procedūru veikšanu elektroniski un atļauju piešķiršanas sistēmu pamata izveidi. Citi pasākumi, kurus šā mērķa sasniegšanai pieņem valsts līmenī, var ietvert pakalpojumu darbībām piemērojamo procedūru un formalitāšu skaita samazināšanu un tikai tādu procedūru un formalitāšu pieļaušanu, kas tiešām ir būtiski svarīgas kāda vispārējās intereses mērķa sasniegšanai un kas satura vai mērķa ziņā nepārklājas.

(24) Administratīvās vienkāršošanas nolūkos ***nedrīkstētu*** uzlikt vispārējās formālas prasības, piemēram, ***oriģināldokumentu, apliecinātu kopiju vai*** apstiprināta tulkojuma ***uzrādīšanu***, ja vien tas nav objektīvi pamatots ar sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm, piemēram, darba ņēmēju aizsardzību, ***sabiedrības veselības aizsardzību, vides aizsardzību vai patērētāju aizsardzību***. Tāpat ir jānodrošina, lai atļauja parastos apstākļos ļautu piekļūt pakalpojumu darbībām vai to veikšanai visā valsts teritorijā, ja vien atsevišķa atļauja katram uzņēmumam, piemēram, katram jaunam lielveikalam, ***vai atļauja, kas attiecas tikai uz kādu noteiktu valsts teritorijas daļu***, nav objektīvi pamatota ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs.

(25) Ir lietderīgi noteikt ***vienotu kontaktpunktu***, lai nodrošinātu, lai katrs pakalpojumu sniedzējs varētu izpildīt visas procedūras un formalitātes vienā vietā. Šādu ***vienotu kontaktpunktu*** skaits katrā dalībvalstī var atšķirties atbilstīgi reģionālajām vai vietējām kompetencēm vai attiecīgajām darbībām. ***Vienotu kontaktpunktu*** izveide neskar funkciju sadalījumu starp kompetentajām iestādēm katras valsts sistēmā. Ja reģionālajā vai vietējā līmenī ir kompetentas vairākas iestādes, viena to tām var uzņemt ***vienota kontaktpunkta*** un koordinatora lomu. ***Vienotus kontaktpunktus*** var izveidot ne tikai administratīvās iestādes, bet arī tirdzniecības vai amatniecības kameras, profesionālas organizācijas vai privātas struktūras, kurām dalībvalsts izlemj uzticēt šo funkciju. ***Vienotiem kontaktpunktiem*** ir svarīga loma, nodrošinot atbalstu

pakalpojumu sniedzējiem vai nu kā iestādei, kuras tiešā kompetencē ir to dokumentu izdošana, kas vajadzīgi, lai varētu piekļūt kādai pakalpojumu darbībai, vai arī kā starpniekam starp pakalpojumu sniedzēju un iestādēm, kuras ir tieši kompetentas. Komisija savā 1997. gada 22. aprīļa ieteikumā par uzņēmējdarbības vides uzlabošanu un vienkāršošanu jaunajiem uzņēmējiem¹⁹ jau ir rosinājusi dalībvalstis izveidot kontaktpunktus formalitāšu vienkāršošanai.

- (25.a) *Maksai, ko var iekasēt vienoti kontaktpunkti, vajadzētu būt samērīgai ar izmaksām par tām procedūrām un formalitātēm, kuras tiek kārtotas. Tas nekavē dalībvalstis uzticēt vienotiem kontaktpunktiem iekasēt citas administratīvās maksas, piemēram, uzraudzības struktūru maksu.*
- (25.b) *Pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem jābūt viegli pieejamai noteikta veida informācijai. Tam īpaši jāattiecas uz informāciju par procedūrām un formalitātēm, atbildīgo iestāžu kontaktinformāciju, noteikumiem par piekļuvi publiskiem reģistriem un datu bāzēm, informāciju par pieejamo tiesisko aizsardzību un tādu asociāciju un organizāciju kontaktinformāciju, kurās pakalpojumu sniedzēji vai saņēmēji var saņemt praktisku palīdzību. Šai informācijai jābūt viegli pieejamai, tas ir, tai jābūt pieejamai sabiedrībai ērti un bez jebkādiem šķēršļiem. Šī informācija būtu jāsniedz skaidrā un nepārprotamā veidā.*
- (25.c) *Dalībvalstis var izpildīt tām uzlikto pienākumu nodrošināt pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem vieglu pieeju vajadzīgajai informācijai, darot to pieejamu tīmekļa vietnē. Kompetento iestāžu pienākums palīdzēt pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem neietver juridisku konsultāciju sniegšanu individuālos gadījumos. Tomēr būtu jāsniedz vispārēja informācija par to, kā parasti tiek traktētas un piemērotas prasības. Veidu, kādā informāciju pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem nodrošina, nosaka katra dalībvalsts atbilstīgi šīs direktīvas noteikumiem. Tādus jautājumus kā atbildība par nepatiesas vai maldinošas informācijas sniegšanu nosaka dalībvalstis.*
- (26) Procedūru un formalitāšu elektroniskas izpildes nodrošināšana diezgan tuvā nākotnē būs būtiski svarīga administratīvajai vienkāršošanai pakalpojumu darbību jomā, un tas nāks par labu pakalpojumu sniedzējiem, saņēmējiem un kompetentajām iestādēm. Lai izpildītu šo pienākumu sasniegt rezultātus, iespējams, jāpielāgo valsts tiesību akti un citi noteikumi attiecībā uz pakalpojumiem. **Šis pienākums neliedz dalībvalstīm papildus elektroniskiem līdzekļiem darīt pieejamus arī citus veidus šo procedūru un formalitāšu izpildei.** Tas, ka ir jābūt iespējai izpildīt šīs procedūras un formalitātes attālināti, nozīmē, jo īpaši, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, lai tās var izpildīt, atrodoties citā valstī. Šis pienākums sasniegt rezultātus neattiecas uz procedūrām vai formalitātēm, kuras pēc to būtības nav iespējams izpildīt attālināti. **Turklāt tas neskar dalībvalstu tiesību aktus par valodu lietojumu.**
- (27) Prasību saņemt atļauju no kompetentajām iestādēm kā nosacījumu iespējai piekļūt kādai pakalpojumu darbībai var izvirzīt tikai tad, ja šāds lēmums atbilst nediskriminācijas, nepieciešamības un samērīguma kritērijiem. Tas nozīmē, ka atļauju piešķiršanas sistēmas būtu pieļaujamas tikai tad, ja vēlāka pārbaude nebūtu efektīva tādēļ, ka vēlāk nav iespējams novērtēt sniegto pakalpojumu trūkumus, pienācīgi ņemot

¹⁹ OV L 145, 5.6.1997., 29. lpp.

vērā riskus un draudus, kas varētu rasties, ja netiek veikta iepriekšēja pārbaude. Tomēr šo direktīvas noteikumu nedrīkst izmantot, lai pamatotu atļauju piešķiršanas sistēmas, kas ir aizliegtas ar citiem Kopienas instrumentiem, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/93/EK par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu²⁰ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū („Direktīva par elektronisko tirdzniecību”)²¹. Savstarpējas izvērtēšanas procesa rezultāti ļaus Kopienas līmenī noteikt darbību veidus, attiecībā uz kuriem atļauju piešķiršanas sistēmas būtu jālikvidē.

- (27.a) *Šī direktīva neskar iespēju dalībvalstīm anulēt atļaujas pēc to izdošanas, jo īpaši, ja vairs netiek izpildīti to piešķiršanas nosacījumi.*
- (27.b) *Saskaņā ar Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru sabiedrības veselība, patērētāju aizsardzība, dzīvnieku veselība un pilsētvides aizsardzība ir sevišķi svarīgi iemesli sabiedrības interesēs. Šādi sevišķi svarīgi iemesli var būt par pamatu atļauju piešķiršanas sistēmu piemērošanai, kā arī citiem ierobežojumiem, ko piemēro sociālajiem pakalpojumiem. Tomēr neviena atļauju piešķiršanas sistēma vai ierobežojums nedrīkst veidot diskrimināciju pēc valstspiederības. Turklāt vienmēr ir jāievēro nepieciešamības un samērīguma principi.*
- (27.c) *Šīs direktīvas noteikumi par atļauju piešķiršanas sistēmām būtu jāpiemēro gadījumos, kad uzņēmēju piekļuvei kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai vajadzīgs kompetentas iestādes lēmums. Tas neattiecas ne uz kompetentu iestāžu lēmumiem izveidot publisku vai privātu struktūru attiecīga pakalpojuma sniegšanai, ne arī uz kompetentu iestāžu slēgtiem līgumiem par kāda pakalpojuma sniegšanu, ko regulē publiskā iepirkuma noteikumi.*
- (27.d) *Lai atvieglinātu piekļuvei pakalpojumu darbībām un to veikšanai, ir svarīgi novērtēt atļauju piešķiršanas sistēmas un to pamatojumu, un ziņot par to. Šis ziņošanas pienākums attiecas tikai uz atļauju piešķiršanas sistēmu pastāvēšanu, nevis uz kritērijiem un noteikumiem atļaujas piešķiršanai.*
- (27.e) *Atļaujai parastos apstākļos būtu jādod tiesības pakalpojumu sniedzējam iegūt pieeju konkrētā pakalpojuma darbībai vai tās veikšanai valsts teritorijā, ja vien teritoriāls ierobežojums nav objektīvi pamatots ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs. Piemēram, vides aizsardzība var attaisnot prasību saņemt atsevišķu atļauju katrai instalācijai valsts teritorijā. Šis noteikums neietekmē reģionālās vai vietējās pilnvaras atļauju piešķiršanai dalībvalstīs.*
- (27.f) *Šī direktīva, jo īpaši tie noteikumi, kas attiecas uz atļauju piešķiršanas sistēmām un atļauju teritoriālo piemērošanu, neskar reģionālo vai vietējo kompetenču sadali dalībvalstīs, ieskaitot reģionālo un vietējo pašpārvaldi un valsts valodu lietojumu.*
- (27.g) *Noteikums par to, ka atļauju piešķiršanas nosacījumi nedrīkst pārklāties, neliedz dalībvalstīm piemērot pašu izstrādātus nosacījumus, kas norādīti atļauju piešķiršanas sistēmā. Tiek tikai prasīts, lai, izvērtējot pieteikuma iesniedzēja atbilstību šiem nosacījumiem, kompetentās iestādes ņemtu vērā līdzvērtīgus*

²⁰ OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.

²¹ OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

nosacījumus, ko pieteikuma iesniedzējs jau ir izpildījis citā dalībvalstī. Šis noteikums neprasa piemērot atļauju piešķiršanas nosacījumus, kas paredzēti kādas citas dalībvalsts atļauju piešķiršanas sistēmā.

- (28) Ja atļauju skaits kādai darbībai ir ierobežots dabas resursu vai tehnisko iespēju ierobežotības dēļ, kā tas var būt, piemēram, attiecībā uz analogo radio frekvenču piešķiršanu vai hidroelektrostaciju izmantošanu, ir jāpieņem atlases procedūra pakalpojumu sniedzēja izvēlei no vairākiem potenciālajiem kandidātiem ar nolūku, izmantojot atklātu konkursu, attīstīt lietotājiem pieejamo pakalpojumu sniegšanas kvalitāti un nosacījumus. Šādai procedūrai ir jāgarantē pārskatāmība un objektivitāte, un atļaujai, kas tādējādi piešķirta, nedrīkst būt pārmērīgi ilgs derīguma termiņš, to nedrīkst automātiski pagarināt un tā nedrīkst sniegt jebkādas priekšrocības izraudzītajam pakalpojumu sniedzējam. Jo īpaši, piešķirtās atļaujas derīguma termiņš ir jānosaka, neierobežojot un nekavējot brīvu konkurenci vairāk nekā būtu vajadzīgs, lai ļautu pakalpojumu sniedzējam atgūt ieguldījumu izmaksas un sniegtu godīgu peļņu no ieguldītā kapitāla. **Šis noteikums nekavē dalībvalstis ierobežot atļauju skaitu** ne tikai dabas resursu vai tehnisko iespēju ierobežotības dēļ, bet arī citu iemeslu dēļ. **Šīm atļaujām** jebkurā gadījumā piemēro pārējos šīs direktīvas noteikumus par atļauju piešķiršanas sistēmām.

- (28.a) Šajā direktīvā paredzēts, ka tad, ja noteiktā laikposmā nav saņemta atbilde, atļauja tiek uzskatīta par piešķirtu. Tomēr gadījumos, kad tas ir objektīvi pamatojams ar sevišķi svarīgiem iemesliem sabiedrības interesēs, attiecībā uz atsevišķām darbībām var piemērot citādu režīmu.*

[(29) apsvēruma pārceļts]

- (30) Lai izveidotu reālu pakalpojumu iekšējo tirgu, ir jāatceļ jebkādi ierobežojumi brīvībai veikt uzņēmējdarbību un brīvai pakalpojumu aprītei, kas arvien vēl ir noteikti dažu dalībvalstu tiesību aktos un ir nesaderīgi ar Līguma 43. un 49. pantu. Atceļamie ierobežojumi īpaši skar pakalpojumu iekšējo tirgu, un tie būtu sistemātiski jālikvidē iespējami drīz.
- (31) EK Tiesa ir konsekventi lēmusi, ka brīvības veikt uzņēmējdarbību pamatā, jo īpaši, ir vienlīdzīgas attieksmes princips, kurš aizliedz ne tikai jebkādu diskrimināciju valstspiederības dēļ, bet arī jebkādu netiešu diskrimināciju citu iemeslu dēļ, kas var radīt tādas pašas sekas. Tādējādi par nosacījumu piekļuvei kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai kādā dalībvalstī neatkarīgi no tā, vai tā ir pamatdarbība vai pakārtota darbība, nevar izvirzīt tādus kritērijus kā uzņēmējdarbības veikšanas vieta, uzturēšanās vieta, pastāvīgā dzīvesvieta vai pakalpojuma darbības veikšanas galvenā vieta. **Taču atsevišķos gadījumos sevišķi svarīgi iemesli sabiedrības interesēs var attaisnot to, ka pakalpojumu sniedzējam vai kādam no tā darbiniekiem, vai tā pārstāvim jābūt klāt darbības veikšanas laikā.** Tāpat dalībvalsts nevar ierobežot tiesībspēju vai tiesības uzsākt tiesvedību tādiem uzņēmumiem, kas izveidoti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā atrodas to galvenais uzņēmums. Turklāt dalībvalstis nedrīkst piešķirt priekšrocības pakalpojumu sniedzējiem, kam ir īpaša saikne ar valsti vai vietējo sociāli ekonomisko situāciju, tāpat tās nedrīkst, pamatojoties uz uzņēmējdarbības veikšanas vietu, ierobežot pakalpojumu sniedzēja brīvību iegūt un lietot tiesības un preces vai atbrīvoties no tām, kā arī piekļūt dažādiem kredītu veidiem vai telpām, ciktāl tas vajadzīgs piekļuvei viņa darbībai vai tās efektīvai veikšanai.

- (32) Aizliegums veikt ekonomiskas pārbaudes kā priekšnosacījumu atļaujas piešķiršanai attiecas uz ekonomiskām pārbaudēm kā tādām, nevis uz prasībām, kas ir pamatotas ar sevišķi svarīgiem iemesliem sabiedrības interesēs, piemēram, pilsētvides aizsardzība, *sociālā politika un sabiedrības veselības aizsardzības mērķi*. Šis aizliegums neskar par konkurences tiesību piemērošanu atbildīgo iestāžu pilnvaru īstenošanu.
- (32.a) *Attiecībā uz finanšu garantijām vai apdrošināšanu prasību aizliegums attiecas tikai uz pienākumu prasītās finanšu garantijas vai apdrošināšanu iegūt iestādē, kas veic uzņēmējdarbību konkrētajā dalībvalstī.*
- (32.b) *Attiecībā uz iepriekšēju reģistrāciju prasību aizliegums attiecas tikai uz pienākumu pakalpojumu sniedzējam pirms uzņēmējdarbības veikšanas uzsākšanas uz noteiktu laika posmu būt iepriekšēji reģistrētam kādā attiecīgās dalībvalsts reģistrā.*
- (33) Lai koordinētu valsts noteikumu modernizāciju saskaņā ar iekšējā tirgus prasībām, ir jāizvērtē dažas nediskriminējošas valsts prasības, kuras savas būtības dēļ varētu ievērojami ierobežot vai pat liegt pieeju kādai darbībai vai tās veikšanai atbilstīgi brīvībai veikt uzņēmējdarbību. *Šo izvērtējuma procesu veic tikai attiecībā uz šo prasību atbilstību tiem kritērijiem, kurus EK Tiesa jau ir noteikusi saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību. Tas neattiecas uz Kopienas konkurences tiesību aktu piemērošanu. Ja šādas prasības ir diskriminējošas vai nav pamatotas ar kādu sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs vai ja tās ir nesamērīgas, tās ir jāatceļ vai jāgroza. Vērtējuma rezultāts atšķirsies atkarībā no darbību veida un attiecīgajām sabiedrības interesēm. Saskaņā ar EK Tiesas judikatūru šādas prasības varētu būt pilnībā attaisnojamas, ja tās piemēro sociālās politikas mērķu sasniegšanas nolūkos.*
- (33.a) *Šīs direktīvas nolūkos tās piemērošanas jomā iekļautos pakalpojumus, neskarot Līguma 16. pantu, var uzskatīt par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi tikai tad, ja tos sniedz, izpildot īpašu sabiedrības interesēs esošu uzdevumu, ko pakalpojumu sniedzējam uzticējusi attiecīgā dalībvalsts. Šo uzticēšanu var veikt ar vienu vai vairākiem aktiem, kuru veidu nosaka katra dalībvalsts, norādot konkrētā uzdevuma precīzu aprakstu.*
- (33.b) *Šajā direktīvā paredzētais savstarpējas izvērtēšanas process neietekmē dalībvalstu brīvību savos tiesību aktos noteikt sabiedrības interešu, īpaši sociālās politikas mērķu, aizsardzību augstā līmenī. Turklāt savstarpējas izvērtēšanas procesā ir pilnībā jāievēro pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi specifika un tiem izvirzītie konkrētie uzdevumi. Tas var attaisnot zināmus ierobežojumus saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību, īpaši tad, ja to nolūks ir sabiedrības veselības aizsardzība un sociālās politikas mērķu sasniegšana un ja tie atbilst 15. panta 3. punkta a) līdz c) apakšpunkta nosacījumiem. Piemēram, attiecībā uz pienākumu iegūt noteiktu juridisko formu, lai sniegtu noteiktus pakalpojumus sociālajā jomā, EK Tiesa jau ir atzinusi, ka ir pamatoti pakļaut pakalpojumu sniedzēju prasībai darboties kā bezpeļņas struktūrai.*
- (34) Izskatāmajos ierobežojumos ietilpst valsts noteikumi, saskaņā ar kuriem, pamatojoties uz iemesliem, kas nav saistīti ar profesionālo kvalifikāciju, *dažām* darbībām var piekļūt tikai konkrēti pakalpojumu sniedzēji. *Šie ierobežojumi ietver arī prasības pakalpojumu sniedzējam iegūt noteiktu juridisko formu, jo īpaši, būt juridiskai personai, būt individuālam uzņēmumam, būt bezpeļņas organizācijai vai uzņēmumam, kas pieder tikai fiziskām personām, kā arī prasības, kuras saistās ar*

akciju turēšanu uzņēmumā, jo īpaši, prasības turēt kādu minimālo kapitāla apjomu konkrētām pakalpojumu darbībām vai prasības pēc kādas konkrētas kvalifikācijas, lai varētu turēt kapitālu kādā uzņēmumā vai vadīt kādu uzņēmumu. Izvērtējums par noteikto minimālo un/vai maksimālo tarifu atbilstību brīvībai veikt uzņēmējdarbību attiecas tikai uz tarifiem, kurus kompetentās iestādes ir noteikušas īpaši konkrētu pakalpojumu sniegšanai un nevis, piemēram, uz vispārīgiem cenu noteikšanas noteikumiem, piemēram, māju īrei.

- (34.a) Savstarpējas izvērtēšanas process nozīmē, ka transponēšanas perioda laikā dalībvalstis vispirms veic savu tiesību aktu izskatīšanu, lai pārliecinātos, vai to tiesību sistēmā pastāv minētās prasības, un ne vēlāk kā līdz transponēšanas perioda beigām dalībvalstīm jāizstrādā ziņojums par šās izskatīšanas rezultātiem. Visus šos ziņojumus iesniedz visām pārējām dalībvalstīm un ieinteresētajām pusēm. Tad dalībvalstis sešu mēnešu laikā var iesniegt savus apsvērumus par šiem ziņojumiem. Komisija līdz 2008. gada 31. decembrim sagatavo kopsavilkuma ziņojumu, pievienojot, ja vajadzīgs, priekšlikumus turpmākām iniciatīvām. Ja vajadzīgs, Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm palīdz dalībvalstij izstrādāt kopīgu metodoloģiju.

[(35) apsvēruma svītrots]

- (36) Tas, ka šajā direktīvā norādīta virkne prasību, kuras dalībvalstīm transponēšanas laikposmā ir jāatceļ vai jāizvērtē, neskar pārkāpumu novēršanas procedūras pret dalībvalstīm par to, ka tās nav izpildījušas saistības saskaņā ar Līguma 43. vai 49. pantu.
- (36.a) Šī direktīva neskar Līguma 28. līdz 30. panta piemērošanu saistībā ar preču brīvu apriti. Ierobežojumi, kuri aizliegti atbilstīgi ***noteikumiem par brīvību sniegt pakalpojumus***, attiecas uz prasībām, ko piemēro attiecībā uz piekļuvi pakalpojumu darbībām vai to veikšanai, bet neattiecas uz prasībām, kuras piemēro pašām precēm.
- (36.b) Ja uzņēmējs ceļo uz citu dalībvalsti, lai tur veiktu pakalpojumu darbības, būtu jānošķir situācijas, uz kurām attiecas brīvība veikt uzņēmējdarbību, un situācijas, uz kurām, ņemot vērā attiecīgo darbību pagaidu raksturu, attiecas pakalpojumu brīva aprīte. ***Nošķirot situācijas, kad piemēro brīvību veikt uzņēmējdarbību, un situācijas, kad piemēro pakalpojumu brīvu apriti, galvenais elements saskaņā ar EK Tiesas judikatūru ir jautājums, vai uzņēmējs veic vai neveic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā tas sniedz attiecīgos pakalpojumus. Ja tas veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā sniedz pakalpojumus, tad piemēro brīvību veikt uzņēmējdarbību. Turpretī, ja uzņēmējs neveic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā sniedz pakalpojumus, tad viņa darbībām piemēro pakalpojumu brīvu apriti.*** EK Tiesa ir konsekventi lēmusi, ka attiecīgo darbību pagaidu raksturs ir jānosaka, ņemot vērā ne tikai pakalpojuma sniegšanas ilgumu, bet arī regularitāti, periodiskumu un pastāvību. Katrā ziņā tas, ka darbībai ir pagaidu raksturs, nenozīmē, ka pakalpojumu sniedzējs nedrīkstētu uzņēmējā dalībvalstī izveidot dažas infrastruktūras formas, piemēram, biroju vai konsultāciju telpas, ciktāl tāda infrastruktūra ir vajadzīga attiecīgo pakalpojumu sniegšanai.
- (37) Lai nodrošinātu pakalpojumu brīvas aprites faktisku īstenošanu un to, ka pakalpojumu sniedzēji un saņēmēji var izmantot pakalpojumus un tos sniegt visā Kopienā neatkarīgi no valstu robežām, ir ***jāizskaidro, ciktāl var uzlikt tās dalībvalsts prasības, kurās pakalpojumu sniedz. Jāparedz, ka noteikumi par pakalpojumu sniegšanas brīvību***

nekavē dalībvalsti, kurā pakalpojumus sniedz, saskaņā ar 16. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā izstrādātajiem principiem noteikt savas īpašas prasības sakarā ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību vai veselības aizsardzību, vai vides aizsardzību.

(37.a) EK Tiesa ir paudusi konsekventu nostāju, ka dalībvalsts patur tiesības veikt pasākumus, lai neļautu pakalpojumu sniedzējiem ļaunprātīgi izmantot iekšējā tirgus principus. Tas, vai pakalpojumu sniedzējs veicis ļaunprātīgu izmantošanu, ir nosakāms katrā gadījumā atsevišķi.

[(38) apsvēruma svītrots]

[(39) apsvēruma svītrots]

(39.a) Jānodrošina, lai pakalpojumu sniedzēji, pakalpojumu sniegšanas nolūkā ceļojot uz citu dalībvalsti, varētu ņemt līdzi iekārtas, kas būtiski nepieciešamas viņu pakalpojumu sniegšanai. Īpaši svarīgi ir novērst gadījumus, kad pakalpojumu bez šīm iekārtām nevar sniegt, situācijas, kad pakalpojumu sniedzējiem rodas papildu izdevumi, piemēram, lai noīrētu vai iegādātos citādas iekārtas nekā tās, ko viņi parasti lieto, vai kad pakalpojumu sniedzējiem ievērojami jāmaina veids, kādā tie parasti veic savas darbības.

(39.b) Jēdziens „iekārtas” neattiecas uz fiziskiem objektiem, ko pakalpojuma sniedzējs piegādā klientam vai kas pakalpojumu darbības rezultātā kļūst par fiziska objekta daļu, piemēram, celtniecības materiāli vai rezerves daļas, vai kas pakalpojuma sniegšanas laikā tiek patērēti vai atstāti uz vietas, piemēram, degviela, sprāgstvielas, pirotehnika, pesticīdi, indes vai medikamenti.

(40) Jāparedz, ka no noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību var atkāpties tikai tajās jomās, uz kurām attiecas atkāpes. Šīs atkāpes ir vajadzīgas, lai ņemtu vērā iekšējā tirgus integrācijas pakāpi vai dažus Kopienas instrumentus attiecībā uz pakalpojumiem, saskaņā ar kuriem pakalpojumu sniedzējam piemēro tiesību aktus, kas nav uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts tiesību akti. Turklāt izņēmuma kārtā atsevišķos gadījumos un saskaņā ar konkrētiem strikti procesuāliem un būtiskiem nosacījumiem var pieņemt pasākumus pret kādu konkrētu pakalpojumu sniedzēju. Papildus tam, jebkāds pakalpojumu brīvas aprites ierobežojums būtu jāatļauj izņēmuma kārtā tikai tad, ja tas ir savienojams ar pamattiesībām, kuras saskaņā ar EK Tiesas konsekventu nostāju ir Kopienas tiesiskajā sistēmā ierakstīto vispārīgo tiesību principu neatņemama sastāvdaļa.

(40.a) Atkāpe no noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību attiecībā uz pasta pakalpojumiem attiecas gan uz darbībām, kuras drīkst veikt tikai vispārējo pakalpojumu sniedzējs, gan arī uz citiem pasta pakalpojumiem.

(40.b) Atkāpe no noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību attiecībā uz parādu atgūšanu tiesas ceļā un atsaucē uz nākotnē iespējamo saskaņošanas instrumentu attiecas vienīgi uz piekļuvi tādām darbībām, kuras galvenokārt ir saistītas ar prasību par parādu atgūšanu ceļšanu tiesā, un to veikšanu.

[(41) apsvēruma pārcelts]

(41.a) *Šai direktīvai nevajadzētu skart nodarbinātības nosacījumus, kas saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK attiecas uz darba ņēmējiem, kuri ir nosūtīti sniegt pakalpojumu citas dalībvalsts teritorijā. Šādos gadījumos Direktīvā 96/71/EK paredzēts, ka pakalpojumu sniedzējiem jāievēro nodarbinātības nosacījumi konkrēti uzskatītās jomās, kas ir spēkā dalībvalstī, kur tiek sniegts pakalpojums. Tās ir šādas: maksimālais darba laiks un minimālais atpūtas laiks, minimālais apmaksātais ikgadējais atvaļinājums, minimālās atalgojuma likmes, tai skaitā likme par virsstundām, noteikumi attiecībā uz darbinieku nolīgšanu, īpaši uz pagaidu nodarbinātības uzņēmumu nodrošinātu darbinieku aizsardzību, veselība, drošība un higiēna darba vietā, aizsardzības pasākumi saistībā ar nodarbinātības nosacījumiem grūtniecēm vai sievietēm, kas nesen dzemdējušas, bērniem un jauniešiem, vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm un citi nediskriminācijas noteikumi. Tas attiecas ne tikai uz likumā paredzētajiem nodarbinātības nosacījumiem, bet arī uz nodarbinātības nosacījumiem, kas paredzēti kolektīvajos līgumos vai arbitrāžas lēmumos, kuri oficiāli paziņoti vai de facto vispārēji piemērojami Direktīvas 96/71/EK izpratnē. Turklāt šai direktīvai nevajadzētu kavēt dalībvalstis sakarā ar sabiedriskās kārtības apsvērumiem piemērot nodarbinātības nosacījumus arī jautājumiem, kas nav uzskaitīti Direktīvas 96/71/EK 3. panta 1. punktā.*

(41.b) *Šai direktīvai tāpat nevajadzētu skart nodarbinātības nosacījumus gadījumos, kad darba ņēmējs, kuru nodarbina pārrobežu pakalpojuma sniegšanai, ir pieņemts darbā tajā dalībvalstī, kur šo pakalpojumu sniedz. Turklāt šī direktīva neskar tiesības tām dalībvalstīm, kurās pakalpojums tiek sniegts, noteikt darba attiecību pastāvēšanu un atšķirību starp pašnodarbinātām un nodarbinātajām personām, tostarp „neīstām pašnodarbinātām personām”. Šajā jautājumā saskaņā ar EK Tiesas judikatūru būtiska darba attiecību pazīme Līguma 39. panta izpratnē ir fakts, ka kāda persona zināmu laika brīdī sniedz pakalpojumus citai personai un dara to tās vadībā, par to saņemot atlīdzību; jebkura darbība, ko kāda persona veic ārpus padotības attiecībām, klasificējama kā darbība, kura netiek veikta kā algots darbs Līguma 43. un 49. panta nolūkos.*

(41.c) *Noteikumus par pakalpojumu sniegšanas brīvību nepiemēro, ja saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem kādā dalībvalstī kādu darbību drīkst veikt tikai konkrētas profesijas pārstāvji, piemēram, ja pastāv prasības, kas juridiskas konsultācijas ļauj sniegt tikai juristiem.*

[(42) apsvērums svītrots]

[(43) apsvērums svītrots]

(44) *Atkāpe no noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību jautājumos saistībā ar tādu transportlīdzekļu reģistrāciju, kuriem izpirkuma noma noformēta citā dalībvalstī nekā tajā, kur tos lieto, izriet no EK Tiesas judikatūras, kura ir atzinusi, ka dalībvalsts atbilstīgi samērīguma nosacījumiem var uzlikt šādu pienākumu, ja transportlīdzekļus izmanto tās teritorijā. Šis izņēmums neattiecas uz gadījuma rakstura īri vai īri uz laiku.*

(45) *Šo direktīvu nevajadzētu piemērot līgumsaistībām starp pakalpojumu sniedzēju un klientu, kā arī starp darba devēju un darba ņēmēju. Pakalpojumu sniedzēja līgumiskajām un nelīgumiskajām saistībām piemērojamo likumu nosaka starptautisko privāttiesību noteikumi.*

[(46) apsvēruma svītrots]

- (47) Dalībvalstīm ir jāļauj izņēmuma kārtā un katru gadījumu skatot atsevišķi pakalpojumu drošības **dēļ** veikt pasākumus, ar ko tās attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju, kurš veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, atkāpjas no šajā direktīvā paredzētajiem **noteikumiem par pakalpojumu sniegšanas brīvību**. Iespējai veikt šādus pasākumus vajadzētu būt tikai tad, ja nepastāv saskaņošana Kopienas līmenī.
- (48) Ierobežojumi brīvai pakalpojumu aprītei, kas ir pretrunā ar šo direktīvu, var rasties ne tikai no pasākumiem, kurus piemēro pakalpojumu sniedzējiem, bet arī no daudzajiem šķēršļiem pakalpojumu saņēmējiem, sevišķi patērētājiem. Šajā direktīvā piemēra pēc norādīti daži ierobežojumu veidi, kurus piemēro pakalpojumu saņēmējam, kas vēlas izmantot kādu pakalpojumu, kuru nodrošina pakalpojumu sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. ***Pie šādiem diskriminējošiem ierobežojumiem pieder valsts noteikumi, saskaņā ar kuriem finansiālu atbalstu par valodu vai profesionālo apmācību iespējams saņemt tikai tad, ja šāda apmācība ir veikta attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Tas ietver arī gadījumus, kad pakalpojuma saņēmējiem ir pienākums saņemt no savām kompetentajām iestādēm atļauju vai sniegt tām deklarāciju, lai varētu saņemt pakalpojumu no pakalpojuma sniedzēja, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Tas neattiecas uz vispārējām atļauju piešķiršanas sistēmām, ko piemēro arī tad, ja izmanto tāda pakalpojumu sniedzēja pakalpojumu, kurš veic uzņēmējdarbību saņēmēja dalībvalstī.***
- (48.a) ***Jēdziens par finansiālu atbalstu, ko sniedz par konkrēta pakalpojuma izmantošanu, neattiecas uz dalībvalstu sniegtā atbalsta sistēmām, sevišķi sociālajā jomā vai kultūras nozarē, uz kurām attiecas Kopienas konkurences noteikumi, vai uz vispārīgu finansiālu atbalstu, kas nav saistīts ar konkrēta pakalpojuma izmantošanu, piemēram, uz stipendijām vai aizdevumiem studentiem.***
- (49) Saskaņā ar Līguma noteikumiem par pakalpojumu brīvu aprīti EK Tiesas interpretācijā ir aizliegta diskriminācija saņēmēja valstspiederības vai viņa atrašanās valsts vai vietas dēļ. Šāda diskriminācija var izpausties kā tikai citu dalībvalstu valstspiederīgajiem uzlikts pienākums – lai varētu izmantot pakalpojumu vai baudīt labvēlīgākus nosacījumus vai cenas, iesniegt dokumentu oriģinālus, apliecinātas kopijas, valstspiederību apliecināšu dokumentu vai dokumentu oficiālus tulkojumus. Tomēr diskriminējošu prasību aizliegums neliedz piešķirt priekšrocības dažiem pakalpojumu saņēmējiem, jo īpaši saistībā ar tarifiem, ja tā pamatā ir likumīgi, objektīvi kritēriji.
- (50) ***Šīs direktīvas nolūks nav mākslīgi saskaņot cenas Eiropas Savienībā, sevišķi, ja tirgus apstākļi dažādās valstīs atšķiras, tomēr – lai patiešām izveidotu iekšēju telpu bez robežām, nediskriminācijas princips nosaka, ka Kopienas pilsoņiem nedrīkst nedz liegt gūt labumu no pakalpojumiem, kas ir tehniski pieejami tirgū, nedz arī izvirzīt viņiem atšķirīgus nosacījumus un tarifus vienīgi viņu valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ. Šāda diskriminācija attiecībā uz pakalpojumu saņēmējiem Kopienas pilsoņiem parāda, ka nepastāv reāls iekšējais pakalpojumu tirgus, un plašākā nozīmē apdraud Eiropas tautu integrāciju. Nediskriminācijas princips iekšējā tirgū nozīmē, ka pakalpojumu saņēmējam un sevišķi patērētājam nedrīkst liegt vai traucēt piekļuvi sabiedrībai pieejamam pakalpojumam, piemērojot kritēriju, kas iekļauts publiskotos vispārīgos nosacījumos un saistās ar pakalpojuma saņēmēja valstspiederību vai dzīvesvietu. No tā neizriet, ka nelikumīga diskriminācija ir gadījumā, ja šādos vispārīgos nosacījumos ir paredzēti atšķirīgi tarifi un nosacījumi pakalpojuma***

sniegšanai, ja šie tarifi, cenas un nosacījumi tiek pamatoti ar objektīviem iemesliem, *kas dažādās valstīs var atšķirties*, piemēram, faktiskas papildu izmaksas attāluma dēļ vai pakalpojuma sniegšanas tehnisko īpatnību dēļ vai atšķirīgi tirgus apstākļi, *piemēram, lielāks vai mazāks pieprasījums atkarībā no sezonas, dažādi atvaļinājuma periodi dalībvalstīs, dažādas konkurentu cenas*, vai papildu riski, kas saistīti ar noteikumiem, kuri atšķiras no uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts noteikumiem.

(50.a) Veidu, kādā informāciju sniedz pakalpojumu saņēmējiem viņu dzīvesvietas dalībvalstī, nosaka minētā dalībvalsts saskaņā ar šajā direktīvā noteikto. Tādus jautājumus kā atbildība par nepatiesas vai maldinošas informācijas sniegšanu nosaka dalībvalstis.

[(51) apsvēruma svītrots]

[(52) apsvēruma svītrots]

[(53) apsvēruma svītrots]

[(54) apsvēruma svītrots]

[(55) apsvēruma svītrots]

[(56) apsvēruma svītrots]

[(57) apsvēruma svītrots]

[(58) apsvēruma svītrots]

[(59) apsvēruma svītrots]

[(60) apsvēruma svītrots]

[(61) apsvēruma svītrots]

(62) Ir lietderīgi noteikt, ka pakalpojumu sniedzējam ir jānorāda sava elektroniskā adrese, tostarp tīmekļa vietnes adrese, jo tas viens no līdzekļiem, kā padarīt pakalpojumu saņēmējam viegli pieejamu to informāciju, kuru pakalpojumu sniedzējam ir pienākums nodrošināt saņēmējam. Turklāt pienākums sniegt konkrētu informāciju pakalpojumu sniedzēja informatīvajos dokumentos, kur sīki izklāstīti viņa pakalpojumi, nebūtu jāattiecinā uz tādiem vispārēja rakstura komerciāliem paziņojumiem kā reklāma, bet gan drīzāk uz dokumentiem, kuros ir sniegts sīks piedāvāto pakalpojumu apraksts, tostarp uz dokumentiem tīmekļa vietnē.

(63) Uzņēmējam, kas sniedz pakalpojumus, kuri saistīti ar *tiešu un* konkrētu risku pakalpojumu saņēmēja *vai trešas personas* veselībai, drošībai vai finansēm, *principā* vajadzētu būt atbilstīgai profesionālās *atbildības* apdrošināšanai vai citam līdzvērtīgam vai salīdzināmam garantijas veidam, kas, jo īpaši, nozīmē to, ka *parastos apstākļos* šim uzņēmējam vajadzētu būt atbilstīgam apdrošinājuma segumam attiecībā uz tiem pakalpojumiem, kurus sniedz vienā vai vairākās dalībvalstīs, izņemot uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti.

- (63.a) *Apdrošināšanai vai garantijai vajadzētu būt piemērotai riska būtībai un apmēram. Tas nozīmē, ka pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt pārrobežu apdrošināšanas segumam tikai tad, ja viņi faktiski sniedz pakalpojumus citās dalībvalstīs. Dalībvalstīm nevajadzētu pieņemt sīkākus noteikumus par apdrošināšanas segumu un noteikt, piemēram, minimālo apdrošināšanas summas sliekšni vai ierobežojumus izņēmumiem no apdrošināšanas seguma. Pakalpojumu sniedzējiem un apdrošināšanas uzņēmumiem būtu jāsauglabā nepieciešamā elastība un sarunās jāvienojas par tādām apdrošināšanas polisēm, kas tieši atbilst riska būtībai un apmēriem. Turklāt nav nepieciešams ar likumu noteikt pienākumu noslēgt atbilstīgu apdrošināšanu. Ir pietiekami, ja apdrošināšanas pienākums ir iekļauts profesionālu organizāciju pieņemtos deontoloģiskos noteikumos. Visbeidzot, apdrošināšanas uzņēmumiem nevajadzētu būt pienākumam nodrošināt apdrošināšanu.***
- (64) Ir jālikvidē pilnīgais aizliegums reglamentēto profesiju komerciāliem paziņojumiem, noņemot nevis aizliegumus attiecībā uz komerciāla paziņojuma saturu, bet gan drīzāk tos aizliegumus, kuri vispārējā veidā un konkrētai profesijai liedz vienu vai vairākus komerciālo paziņojumu veidus, piemēram, jebkādas reklāmas aizliegumu vienā vai vairākos konkrētos plašsaziņas līdzekļos. Attiecībā uz komerciālo paziņojumu saturu un metodēm profesiju pārstāvjus ir jānudina saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem izstrādāt Kopienas līmeņa rīcības kodeksus.
- (64.a) *Saņēmējiem un jo īpaši patērētājiem ir nepieciešams un ir viņu interesēs, lai tiktu nodrošināts, ka pakalpojumu sniedzējiem ir iespēja piedāvāt daudznozaru pakalpojumus, un lai ierobežojumi šajā sakarā tiktu samazināti tikai līdz tam, kas nepieciešams, lai nodrošinātu reglamentēto profesiju objektivitāti, neatkarību un integritāti. Tas neietekmē konkrētu darbību veikšanas ierobežojumus vai aizliegumus, kuru mērķis ir nodrošināt neatkarību gadījumos, kad dalībvalsts kādam pakalpojumu sniedzējam uztic konkrētu uzdevumu, jo īpaši pilsētas attīstības jomā.***
- (65) Lai palielinātu pārredzamību un veicinātu uz salīdzināmiem kritērijiem balstītus novērtējumus par saņēmējiem piedāvāto un sniegto pakalpojumu kvalitāti, ir svarīgi, lai būtu viegli pieejama informācija par kvalitātes marķējumu un citu atšķirības zīmju nozīmi saistībā ar šiem pakalpojumiem. Šī prasība pēc pārredzamības ir sevišķi svarīga tādās jomās kā tūrisms, sevišķi viesnīcu nozarē, kur tiek plaši izmantota klasifikācijas sistēma. Turklāt ir lietderīgi izpētīt, cik lielā mērā Eiropas līmeņa standartizēšana varētu uzlabot pakalpojumu salīdzināmību un kvalitāti. Eiropas standartus izstrādā Eiropas standartu noteicēj institūcijas – Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN), Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komiteja (CENELEC) un Eiropas Telekomunikāciju standartu institūts (ETSI). Ja vajadzīgs, Komisija saskaņā ar procedūram, kuras noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK²², ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā un attiecībā uz noteikumiem par informācijas sabiedrības pakalpojumiem, var piešķirt pilnvaras konkrētu Eiropas standartu izstrādei.
- (65.a) *Lai risinātu iespējamās problēmas saistībā ar tiesas nolēmumu izpildi, ir lietderīgi noteikt, ka dalībvalstīs atzīst līdzvērtīgas garantijas, ko sniedz tādas citās dalībvalstīs***

²² OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK (OV L 217, 5.8.1998., 18. lpp.).

uzņēmējdarbību veicošas institūcijas vai struktūras kā bankas, apdrošināšanas pakalpojumu sniedzēji vai citi finanšu pakalpojumu sniedzēji.

- (66) Dalībvalsts patērētāju aizsardzības iestāžu tīkla izveide, uz ko attiecas *Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā*²³, papildina šajā direktīvā noteikto sadarbību. Patērētāju aizsardzības tiesību aktu piemērošana pārrobežu situācijās, sevišķi saistībā ar jaunu tirdzniecības un pārdošanas praksi, kā arī vajadzība likvidēt dažus specifiskus šķēršļus sadarbībai šajā jomā rada vajadzību pēc ciešākas dalībvalstu sadarbības. Šajā jomā sevišķi ir jānodrošina, lai dalībvalstis pieprasītu nelikumīgu darbību pārtraukšanu, ko veic to teritorijā esoši uzņēmēji, kuru mērķis ir patērētāji citā dalībvalstī.
- (66.a) *Lai nodrošinātu pareizu iekšējā pakalpojumu tirgus darbību, būtiski svarīga ir administratīvā sadarbība. Dalībvalstu sadarbības trūkuma rezultātā pakalpojumu sniedzējiem tiek piemērots krietni vairāk noteikumu un pārklājas pārrobežu darbību kontrole, un to var izmantot arī negodīgi tirgotāji, lai izvairītos no uzraudzības vai apietu piemērojamos valstu noteikumus pakalpojumu jomā. Tādēļ dalībvalstu efektīvas sadarbības nodrošināšanai ir būtiski svarīgi noteikt skaidrus, juridiski saistošus pienākumus.*
- (66.b) *Nodaļas par administratīvo sadarbību nolūkos „uzraudzība” attiecas uz tādām darbībām kā pārraudzība un faktu konstatēšana, problēmu risināšana, sankciju ieviešana un īstenošana un turpmāki pasākumi.*
- (66.c) *Parastos apstākļos savstarpējā palīdzība norisinās tieši starp kompetentajām iestādēm. Dalībvalstu noteiktajiem kontaktpunktiem prasa atvieglināt šo procesu tikai grūtību gadījumā, piemēram, ja nepieciešama palīdzība, lai noteiktu attiecīgo kompetento iestādi.*
- (66.d) *Dažus savstarpējās palīdzības pienākumus piemēro visiem jautājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, tostarp arī tajos gadījumos, kad pakalpojumu sniedzējs sāk veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Citus savstarpējās palīdzības pienākumus piemēro tikai pārrobežu pakalpojumu sniegšanai, ja piemēro noteikumus par pakalpojumu sniegšanas brīvību. Vēl citus pienākumus piemēro jebkādai pārrobežu pakalpojumu sniegšanai, tostarp tajās jomās, kurām nepiemēro noteikumus par pakalpojumu sniegšanas brīvību. Pārrobežu pakalpojumu sniegšana ietver gadījumus, kad pakalpojumus sniedz no attāluma un saņēmējs pakalpojumu saņemšanas nolūkos dodas uz pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti.*
- (66.e) Ja pakalpojumu sniedzējs uz laiku pārceļas uz kādu dalībvalsti, kas nav viņa *uzņēmējdarbības veikšanas* dalībvalsts, ir jāparedz savstarpēja palīdzība starp šīm divām valstīm, lai pirmā minētā dalībvalsts pēc *uzņēmējdarbības veikšanas* dalībvalsts pieprasījuma – vai pēc savas iniciatīvas, ja veicama tikai faktu pārbaude – varētu veikt pārbaudes, inspekcijas un izmeklēšanu.

---

²³ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

(66.e.a) Dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējamam apiet šajā direktīvā izstrādātos noteikumus, tostarp noteikumus par pakalpojumu sniegšanas brīvību, veicot pārbaudes, inspekcijas vai izmeklēšanas, kas ir diskriminējošas vai nesamērīgas.

(66.f) Šīs direktīvas noteikumi par informācijas apmaiņu attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju labu reputāciju nekavē veikt iniciatīvas policiju un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās, jo īpaši informācijas apmaiņu starp tiesībsardzības iestādēm un dalībvalstu sodāmības reģistriem.

(66.g) Dalībvalstu sadarbībai nepieciešama labi funkcionējoša elektroniska informācijas sistēma, lai kompetentās iestādes varētu viegli noteikt atbilstīgos partnerus citās dalībvalstīs un efektīvi ar tiem sazināties.

(67) Jānosaka, ka dalībvalstīm sadarbībā ar Komisiju ir jānodrošina ieinteresētās puses izstrādāt Kopienas līmeņa rīcības kodeksus, kuru mērķis jo īpaši ir veicināt pakalpojumu kvalitāti, ņemot vērā katras profesijas īpatnības. Šiem rīcības kodeksiem būtu jāatbilst Kopienas tiesību aktiem, sevišķi konkurences tiesību aktiem. *Tie nedrīkst būt pretrunā ar juridiski saistošiem noteikumiem, kas nosaka profesionālo ētiku un rīcību dalībvalstīs.*

(67.a) Dalībvalstīm būtu jānodrošina sevišķi profesionālās struktūras, organizācijas un apvienības izstrādāt Kopienas līmeņa rīcības kodeksus. Šajos rīcības kodeksos, ņemot vērā katras profesijas īpatnības, būtu jāiekļauj noteikumi par komerciāliem paziņojumiem attiecībā uz reglamentētajām profesijām un reglamentēto profesiju profesionālās ētikas un rīcības noteikumi, kuru mērķis jo īpaši ir nodrošināt neatkarību, objektivitāti un dienesta noslēpuma glabāšanu. Šādos rīcības kodeksos būtu jāiekļauj arī nosacījumi, kas attiecas uz nekustamā īpašuma aģentu darbību. Dalībvalstīm būtu jāveic papildu pasākumi, lai mudinātu profesionālās struktūras, organizācijas un apvienības valsts līmenī īstenot Kopienas līmenī pieņemtos rīcības kodeksus.

(67.b) Kopienas līmeņa rīcības kodeksu nolūks ir noteikt obligātos rīcības standartus, un tie papildina dalībvalstu tiesiskās prasības. Tie neliedz dalībvalstīm saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem savos tiesību aktos iekļaut stingrākus pasākumus vai valsts profesionālajām struktūrām savos valsts mēroga rīcības kodeksos paredzēt lielāku aizsardzību.

[(68) apsvēruma svītrots]

[(69) apsvēruma svītrots]

[(70) apsvēruma pārcelts]

[(71) apsvēruma pārcelts]

[(72) apsvēruma svītrots]

(73) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību²⁴,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I nodaļa Vispārīgi noteikumi

1. pants

Temats

1. Šajā direktīvā ir paredzēti vispārīgi noteikumi, lai atvieglinātu pakalpojumu sniedzēju uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu brīvas aprites īstenošanu, ***vienlaikus saglabājot augstu līmeni pakalpojumu kvalitātei.***

2. ***Šī direktīva neattiecas uz tādu pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi liberalizāciju, kurus var sniegt tikai publiskas vai privātas struktūras, kā arī pakalpojumus sniedzēju publisku struktūru privatizāciju.***

3. ***Šī direktīva neattiecas uz pakalpojumus sniedzēju monopoli likvidēšanu un dalībvalstu piešķirto atbalstu, uz ko attiecas Kopienas konkurences noteikumi.***

Šī direktīva neietekmē dalībvalstu brīvību atbilstoši Kopienas tiesību aktiem noteikt, ko tās uzskata par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, kā šie pakalpojumi būtu jāorganizē un jāfinansē saskaņā ar noteikumiem par valsts atbalstu un kādi īpaši pienākumi būtu jānosaka šajā sakarā.

4. ***Šī direktīva neskar Kopienas līmenī vai valstu līmenī veiktus pasākumus, kas ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, kultūras vai valodas daudzveidības vai plašsaziņas līdzekļu plurālisma aizsardzībai un veicināšanai.***

5. ***Šī direktīva neskar dalībvalstu krimināltiesību normas.***

6. ***Šī direktīva neskar darba tiesības, ko dalībvalstis piemēro saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem – proti, jebkuru likumā vai līgumā paredzētu noteikumu, kas attiecas uz nodarbinātības nosacījumiem, darba apstākļiem, tostarp drošību un veselības aizsardzību darbā, un darba devēju un darbinieku savstarpējām attiecībām. Tāpat šī direktīva neskar dalībvalstu sociālās drošības tiesību aktus, kā minēts 4. pantā Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās drošības sistēmu koordinēšanu²⁵.***

7. ***Šī direktīvai neskar to pamattiesību īstenošanu, kuras atzītas dalībvalstīs un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, tostarp tiesības veikt sarunas par koplīgumiem, noslēgt un ieviest tos, kā arī streikot.***

²⁴ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

²⁵ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 647/2005 (OV L 117, 4.5.2005., 1. lpp.).

2. pants
Piemērošanas joma

1. Šo direktīvu piemēro pakalpojumiem, ko sniedz pakalpojumu sniedzēji, kuri veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī.

2. Šo direktīvu nepiemēro šādām darbībām:

-a) pakalpojumiem ar vispārēju nozīmi;

a) finanšu pakalpojumiem, *piemēram, banku pakalpojumiem, kredītam, apdrošināšanai, tostarp pārapirošināšanai, ar profesiju saistītām vai privātām pensijām, vērtspapīriem, ieguldījumiem, fondiem, maksājumiem, ieguldījumu konsultācijām, ietverot pakalpojumus, kuri uzskaitīti I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu*²⁶;

b) elektronisko komunikāciju pakalpojumiem un tīkliem un ar to saistītām iekārtām un pakalpojumiem attiecībā uz jautājumiem, ko aptver Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/19/EK²⁷, 2002/20/EK²⁸, 2002/21/EK²⁹, 2002/22/EK³⁰ un 2002/58/EK³¹;

c) transporta pakalpojumiem *un ar transportu saistītiem pakalpojumiem, kas ietilpst EK Līguma V sadaļas piemērošanas jomā;*

ca) ostu pakalpojumiem;

cb) pagaidu darbā iekārtošanas aģentūru pakalpojumiem;

cc) veselības aprūpes pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, vai tos sniedz ar veselības aprūpes iestāžu starpniecību, un no tā, kādā veidā tie tiek organizēti vai finansēti valsts līmenī, kā arī no tā, vai tie ir publiski vai privāti;

cd) audiovizuālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no ražošanas, izplatīšanas un pārraidīšanas veida, ieskaitot radiopārraides un kino;

ce) azartspēlēm, kas ietver derības uz naudas likmēm nejaušības spēlēs, kā arī loterijām, azartspēlēm kazino un derību darījumiem;

cf) darbībām, kas saistītas ar valsts varas īstenošanu, kā noteikts Līguma 45. pantā.

cg) sociālajiem pakalpojumiem saistībā ar sociālajām mājām, bērnu aprūpi un tādu ģimeņu un personu, kam nepieciešama palīdzība, atbalstu;

---

²⁶ OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp., direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/69/EK (OV L 125, 28.4.2004., 44. lpp.).

²⁷ OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.

²⁸ OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.

²⁹ OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

³⁰ OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.

³¹ OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

ch) privātiem drošības pakalpojumiem.

3. Šo direktīvu nepiemēro nodokļu jomai.

3. pants

Saistība ar citiem Kopienas tiesību aktiem

1. Ja šīs direktīvas noteikumi ir pretrunā ar kādiem noteikumiem citā Kopienas tiesību aktā, ar kuru regulē īpašus aspektus piekļuvei kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai konkrētās nozarēs vai konkrētās profesijās, priekšroka dodama šā cita Kopienas tiesību akta noteikumiem, kurus tad piemēro konkrētajās nozarēs vai profesijās. Minētie tiesību akti ir šādi:

a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/61/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā³²;

b) Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā³³;

c) Padomes Direktīva 89/552/EEK par televīzijas raidījumu veidošanu un apraidi³⁴;

d) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu³⁵.

2. Šī direktīva neskar starptautisko privāttiesību noteikumus, sevišķi noteikumus, kas regulē līgumiskām un nelīgumiskām saistībām piemērojamo likumu. Tādējādi patērētāji principā varēs izmantot aizsardzību, kuru tiem nodrošina patērētāju aizsardzības noteikumi, kas iekļauti viņu dalībvalsts patērētāju tiesību aktos.

3. Dalībvalstis piemēro šīs direktīvas noteikumus saskaņā ar Līguma noteikumiem par tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti.

4. pants

Definīcijas

Šīs direktīvas nolūkos piemēro šādas definīcijas:

(1) „pakalpojums” ir jebkāda saimnieciskā darbība, kas nav algots darbs, ***kuru parasti veic par atlīdzību***, kā minēts Līguma 50. pantā,

(2) „pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura fiziska persona, kas ir kādas dalībvalsts valstspiederīgais, vai jebkura juridiska persona, ***kā minēts Līguma 48. pantā***, kas

---

³² OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

³³ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 647/2005, OV L 117, 4.5.2005., 1. lpp.

³⁴ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.

³⁵ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, ja šīs personas piedāvā vai sniedz pakalpojumu;

- (3) „saņēmējs” ir jebkura fiziska *persona, kas ir kādas dalībvalsts valstspiederīgais vai kas izmanto tiesības, kuras tai piešķir Kopienas tiesību akti*, vai jebkura juridiska persona, *kā minēts Līguma 48. pantā, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī*, ja šīs personas profesionāliem vai neprofesionāliem mērķiem izmanto vai vēlas izmantot kādu pakalpojumu;
- (4) „*uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts*” ir tā dalībvalsts, kuras teritorijā attiecīgo pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību;
- (5) „uzņēmējdarbības veikšana” ir faktiskā saimnieciskās darbības veikšana, kā minēts Līguma 43. pantā, *kuru pakalpojumu sniedzējs veic uz nenoteiktu laiku ar stabilas infrastruktūras starpniecību, no kuras faktiski tiek īstenota pakalpojumu sniegšanas darbība*;
- (6) „atļauju piešķiršanas sistēma” ir jebkura procedūra, saskaņā ar kuru pakalpojuma sniedzējam vai saņēmējam faktiski ir jāveic pasākumi, lai no kompetentas iestādes saņemtu formālu lēmumu vai netiešu lēmumu par piekļuvi kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai;
- (7) „prasība” ir jebkurš pienākums, aizliegums, nosacījums vai ierobežojums, kas paredzēts dalībvalstu tiesību aktos, normatīvajos vai administratīvajos aktos vai pēc tam judikatūrā, administratīvajā praksē, profesionālo organizāciju noteikumos vai profesionālo apvienību vai citu profesionālo organizāciju kopējos noteikumos, kuri pieņemti, tām rīkojoties juridiski patstāvīgi; *par prasībām šīs direktīvas izpratnē neuzskata vienus pašus noteikumus, kas ietverti koplīgumos, par kuriem vienojušies sociālie partneri*;
- (7a) „*sevišķi svarīgi iemesli sabiedrības interesēs*” ir iemesli, kurus par tādējiem savā judikatūrā atzinusi EK Tiesa, ietverot šādus: *sabiedriskā kārtība, valsts drošība, veselības aizsardzība, sociālās drošības sistēmas finansiālā līdzsvara saglabāšana, patērētāju, pakalpojumu saņēmēju un darbinieku aizsardzība, tirdzniecības darījumu godīgums, krāpšanas apkarošana, vides un pilsētvides aizsardzība, dzīvnieku veselība, intelektuālais īpašums, valsts vēstures un mākslas mantojuma saglabāšana, sociālās politikas mērķi un kultūras politikas mērķi*;
- (8) „kompetentā iestāde” ir jebkura struktūra vai iestāde, kurai ir uzraudzības vai regulējoša loma kādā dalībvalstī attiecībā uz pakalpojumu darbībām, tostarp, jo īpaši, administratīvas iestādes, profesionālās organizācijas un tās profesionālās apvienības vai citas profesionālās organizācijas, kas, rīkojoties juridiski patstāvīgi, kolektīvi reglamentē piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanai;
- (9) *svītrots*
- (10) *svītrots*
- (11) „*dalībvalsts, kurā pakalpojumu sniedz*” ir dalībvalsts, kurā pakalpojumu sniedz pakalpojumu sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī;
- (12) *svītrots*

- (13) „reglamentēta profesija” ir profesionāla darbība vai profesionālu darbību kopums, *kā minēts 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu*³⁶;
- (14) „komerciāls paziņojums” ir jebkāda veida paziņojums ar nolūku tieši vai netieši popularizēt kāda uzņēmuma, organizācijas vai personas, kas veic komerciālu vai rūpniecisku darbību vai nodarbojas ar amatniecību vai reglamentētu profesiju, preces, pakalpojumus vai tēlu. Turpmāk minētais pats par sevi nav komerciāls paziņojums:
- informācija, kas dod iespēju tieši piekļūt uzņēmuma, organizācijas vai personas darbībai, tostarp, jo īpaši, domēna vārds vai elektroniskā pasta adrese;
  - paziņojumi attiecībā uz uzņēmuma, organizācijas vai personas preču, pakalpojumu vai tēlu, kas izstrādāti neatkarīgi, īpaši, ja tos sniedz bez atlīdzības.

II nodaļa Pārvaldes vienkāršošana

5. pants Procedūru vienkāršošana

1. Dalībvalstis *izskata un, ja nepieciešams*, vienkāršo procedūras un formalitātes, ko piemēro piekļuvei pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai.

1.a Komisija var ieviest saskaņotas veidlapas Kopienas līmenī saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru. Šīs veidlapas ir līdzvērtīgas sertifikātiem, apliecinājumiem un jebkādiem citiem dokumentiem, kurus pieprasa pakalpojuma sniedzējs.

2. Ja dalībvalstis pieprasa, lai pakalpojuma sniedzējs vai saņēmējs uzrāda sertifikātu, apliecinājumu vai jebkādu citu dokumentu, kas pierāda, ka prasība ir izpildīta, tām ir jāpieņem jebkurš citas dalībvalsts dokuments, kam ir līdzvērtīgs mērķis vai kas norāda, ka attiecīgā prasība ir izpildīta. Dalībvalstis nevar pieprasīt, lai citas dalībvalsts dokuments tiktu iesniegts kā oriģināls vai kā apstiprināta kopija, vai kā apstiprināts tulkojums, izņemot gadījumus, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos, vai gadījumus, kad šāda prasība ir pamatojama ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs, tostarp saistībā ar valsts kārtību un drošību.

1. punkta neietekmē dalībvalstu tiesības pieprasīt neapstiprinātus dokumentu tulkojumus valsts valodā.

3. Šā panta 2. punktu nepiemēro dokumentiem, kas minēti 50. pantā *Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu*³⁷, 45. panta 3. punktā, 46., 49. un 50. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/18/EK par

---

³⁶ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

³⁷ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru³⁸, 3. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija³⁹, Padomes Direktīvā 68/151/EEK⁴⁰, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/58/EK attiecībā uz atklātības prasībām dažāda veida uzņēmējdarbībām⁴¹, un Padomes Vienpadsmitajā Direktīvā 89/666/EEK par informācijas sniegšanas prasībām attiecībā uz filiālēm, ko kādā dalībvalstī atvērūšas noteiktu veidu sabiedrības, uz kurām attiecas citas valsts tiesību akti⁴².

6. pants

Vienoti kontaktpunkti

1. Dalībvalstis **nodrošina**, lai vēlākais *pēc trim gadiem pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā* pakalpojumu sniedzējiem būtu iespējams veikt šādas procedūras un formalitātes *saskaņā ar šo nodaļu un II.a nodaļu* kontaktpunktos, ko sauc par „*vienotiem kontaktpunktiem*”:

- a) visas procedūras un formalitātes, kas vajadzīgas pakalpojumu sniedzēja piekļuvei savu pakalpojumu darbībām, jo īpaši visas nepieciešamās deklarācijas, paziņojumi vai atļaujas pieteikumi kompetentajām iestādēm, tostarp pieteikumi iekļaušanai reģistrā, uzskaitē vai datubāzē vai reģistrācijai profesionālā organizācijā vai apvienībā;
- b) jebkuri pieteikumi, kas pakalpojumu sniedzējam vajadzīgi savu pakalpojumu darbību veikšanai.

2. *Vienotu kontaktpunktu izveide nekādi neskar funkciju un pilnvaru sadali starp iestādēm valstu sistēmās.*

7. pants

Tiesības uz informāciju

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, izmantojot *vienotos kontaktpunktus*, pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem ir viegli pieejama šāda informācija:

- a) prasības, ko piemēro pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā, jo īpaši tās prasības, kas attiecas uz procedūrām un formalitātēm, kuras jāveic, lai piekļūtu pakalpojumu darbībām un tās veiktu;
- b) kompetento iestāžu kontaktinformācija, lai ar tām varētu tieši sazināties, tostarp precīzas ziņas par tām iestādēm, kas ir atbildīgas par jautājumiem saistībā ar pakalpojuma darbību veikšanu;

---

³⁸ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

³⁹ OV L 77, 14.3.1998., 36. lpp.

⁴⁰ OV L 65, 14.3.1968., 8. lpp.

⁴¹ OV L 221, 4.9.2003., 13. lpp.

⁴² OV L 395, 30.12.1989., 36. lpp.

- c) piekļuves veidi un nosacījumi pakalpojumu sniedzēju un pakalpojumu publiskajiem reģistriem un datubāzēm;
- d) tiesiskās aizsardzības līdzekļi, **kas parasti** pieejami strīda gadījumā starp kompetentajām iestādēm un pakalpojumu sniedzēju vai saņēmēju, vai starp pakalpojumu sniedzēju un saņēmēju, vai starp pakalpojumu sniedzējiem;
- e) kontaktinformācija par apvienībām vai organizācijām, izņemot kompetentās iestādes, kurās pakalpojumu sniedzēji vai saņēmēji var saņemt praktisku palīdzību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji un saņēmēji pēc pašu pieprasījuma var saņemt palīdzību no kompetentajām iestādēm informācijas veidā par to, kā parasti interpretē un piemēro 1. punkta a) apakšpunktā minētās prasības. ***Vajadzības gadījumā šādā konsultācijā iekļauj vienkāršu „soli pa solim” apmācību. Informāciju sniedz vienkāršā un saprotamā valodā.***

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. un 2. punktā minētā informācija un palīdzība tiek sniegta skaidrā un nepārprotamā veidā, ka tā ir viegli pieejama no attāluma un elektroniskā veidā un ka tā tiek regulāri atjaunināta.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka ***vienotie kontaktpunkti*** un kompetentās iestādes cik ātri vien iespējams sniedz atbildi uz jebkuru lūgumu pēc informācijas vai palīdzības, kā minēts 1. un 2. punktā, un gadījumos, ja šis lūgums ir kļūdainais vai nepamatots, attiecīgi un nekavējoties informē iesniedzēju.

5. Dalībvalstis īsteno 1. līdz 4. punktu ***ne vēlāk kā triju gadu laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.***

6. Dalībvalstis un Komisija veic papildu pasākumus, lai mudinātu ***vienotos kontaktpunktus*** sagatavot ***šajā pantā*** paredzēto informāciju citās Kopienas valodās, ***ciktāl tas ir savienojams ar to tiesību aktiem par valodu lietojumu.***

7. ***Kompetento iestāžu pienākums sniegt atbalstu pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem neuzliek šīm iestādēm pienākumu sniegt juridiskas konsultācijas konkrētos gadījumos, bet attiecas tikai uz vispārēju informāciju par to, kā parasti interpretē vai piemēro prasības.***

8. pants

Elektroniski veicamas procedūras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ***vēlākais pēc trijiem gadiem pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā*** visas procedūras un formalitātes, ko piemēro piekļuvei pakalpojuma darbībai vai tās veikšanai, var viegli veikt no attāluma un elektroniskā veidā attiecīgajā ***vienotajā kontaktpunktā*** un ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro telpu apskatei, kurās sniedz pakalpojumu, vai iekārtu pārbaudei, ko pakalpojumu sniedzējs izmanto, vai pakalpojumu sniedzēja spēju fiziskai pārbaudei.

3. Komisija saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus 1. punkta īstenošanai, lai atvieglinātu informācijas sistēmu savstarpējo izmantojamību un procedūru elektronisku veikšanu dalībvalstu starpā.

II.a nodaļa

Pakalpojumu sniedzēju brīvība veikt uzņēmējdarbību

1. IEDAĻA

ATĻAUJAS

9. pants

Atļauju piešķiršanas sistēmas

1. Dalībvalstis liedz piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai atkarībā no atļauju piešķiršanas sistēmas lēmuma, ja nav izpildīti šādi nosacījumi:

- a) atļauju piešķiršanas sistēma nav diskriminējoša pret attiecīgo pakalpojuma sniedzēju;
- b) vajadzība pēc atļauju piešķiršanas sistēmas ir pamatota ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs;
- c) izvirzīto mērķi nevar sasniegt ar mazāk ierobežojošu pasākumu palīdzību, jo īpaši tāpēc, ka *a posteriori* pārbaude būtu pārāk vēla, lai būtu patiesi efektīva.

2. Ziņojumā, kas minēts 41. pantā, dalībvalstis **norāda** savas atļauju piešķiršanas sistēmas un **pamato to atbilstību** 1. punktam.

3. Šo iedaļu nepiemēro tiem atļauju piešķiršanas sistēmu aspektiem, kas ir pakļauti saskaņošanai ar citiem Kopienas tiesību aktiem.

10. pants

Nosacījumi atļaujas piešķiršanai

1. Atļauju piešķiršanas sistēmas ir balstītas uz kritērijiem, kas liedz kompetentajām iestādēm patvaļīgi īstenot savas novērtēšanas tiesības.

2. Šā panta 1. punktā minētajiem kritērijiem ir jābūt :

- a) nediskriminējošiem;
- b) pamatotiem ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs;
- c) samērīgiem ar sabiedrības interesēm;
- d) precīziem un nepārprotamiem;
- e) objektīviem;

f) iepriekš publiskotiem.

f.a) pārredzamiem un pieejamiem.

3. Izvirzot nosacījumus atļaujas piešķiršanai jaunam uzņēmumam, izvairās no tādu prasību un pārbaužu dublēšanas, kas ir līdzvērtīgas vai būtībā salīdzināmas pēc to mērķa, un kuras pakalpojumu sniedzējam piemēro jau citā dalībvalstī vai tajā pašā dalībvalstī. Direktīvas 33. pantā minētie kontaktpunkti un pakalpojumu sniedzējs palīdz kompetentajai iestādei, nodrošinot tai visu nepieciešamo informāciju par šīm prasībām. **Novērtējot, vai nosacījumi ir līdzvērtīgi vai būtībā salīdzināmi, līdz ar to mērķi un nolūku ņem vērā arī to ietekmi un ieviešanas efektivitāti.**

4. Atļauja dod tiesības pakalpojumu sniedzējam iegūt piekļuvi pakalpojumu darbībai vai veikt šo darbību visā valsts teritorijā, tostarp izveidojot pārstāvniecības, meitasuzņēmumus, filiāles vai birojus, izņemot gadījumus, kad katram atsevišķam uzņēmumam atļauja **vai atļaujas ierobežojums uz atsevišķu teritorijas daļu** ir objektīvi pamatots ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs.

5. Atļauju piešķir, tiklīdz ir pienācīgi pārbaudīts, ka ir izpildīti atļaujas piešķiršanas nosacījumi.

6. Jebkuru atteikumu vai citu kompetento iestāžu atbildi, tostarp atļaujas atteikumu vai atsaukšanu, pilnībā pamato, jo īpaši attiecībā uz šā panta noteikumiem, un atstāj iespēju to apstrīdēt tiesā.

7. **Šajā pantā nav apšaubīta kompetenču sadale vietējā vai reģionālā līmenī tajās dalībvalstu iestādēs, kas piešķir šādu atļauju.**

11. pants
Atļaujas termiņš

1. Atļauju pakalpojumu sniedzējam izsniedz uz neierobežotu termiņu, izņemot gadījumus, kad

- a) atļauju pagarina automātiski **vai tā ir atkarīga tikai no ilgstošas prasību izpildes;**
- b) pieejamo atļauju skaits ir ierobežots, **pamatojoties uz sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs; vai**
- c) ierobežotu atļaujas termiņu var pamatot ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz maksimālo laikposmu, kura laikā pakalpojumu sniedzējam pēc atļaujas saņemšanas faktiski ir jāsāk sava darbība.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai pakalpojumu sniedzējs informē attiecīgo **vienoto kontaktpunktu**, kā paredzēts 6. pantā, **par šādām pārmaiņām:**

- **par meitasuzņēmumu izveidi, uz kuru darbību attiecas atļauju piešķiršanas sistēmas darbības joma;**

- *pakalpojumu sniedzēja situācijas pārmaiņām, kuru rezultātā atļaujas piešķiršanas nosacījumi vairs netiek izpildīti.*

4. *Šis pants neierobežo dalībvalstu tiesības anulēt atļaujas, ja vairs netiek izpildīti atļaujas piešķiršanas nosacījumi.*

12. pants

Izvēle starp vairākiem kandidātiem

1. Ja konkrētai darbībai atļauju skaits ir ierobežots pieejamo dabisko resursu vai tehnisko iespēju nepietiekamības dēļ, dalībvalstis piemēro tādu atlases procedūru, kas potenciālajiem kandidātiem pilnībā garantē taisnīgumu un pārredzamību, tostarp jo īpaši piemērotu publicitāti par procedūras uzsākšanu, *tās veikšanu un pabeigšanu.*

2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos atļaujas ir jāizsniedz uz piemērotu ierobežotu laikposmu, un tās nevar ne automātiski pagarināt, ne arī piešķirt citas priekšrocības pakalpojumu sniedzējam, kura atļaujas termiņš tikko ir beidzies, vai jebkurai citai personai, kurai ir īpašas saites ar šo pakalpojumu sniedzēju.

3. *Ievērojot šā panta 1. punktu un 9. un 10. pantu, dalībvalstis, paredzot kandidātu atlases procedūras noteikumus, var ņemt vērā apsvērumus par sabiedrības veselību, sociālās politikas mērķus, darbinieku vai pašnodarbināto personu veselību un drošību, vides aizsardzību, kultūras mantojuma saglabāšanu un citus sevišķi svarīgus iemeslus sabiedrības interesēs atbilstoši Kopienas tiesību aktiem.*

13. pants

Atļauju piešķiršanas procedūras

1. Atļauju piešķiršanas procedūras un formalitātes ir skaidras, iepriekš publiskas, un tas garantē *pieteikumu iesniedzējiem*, ka to pieteikumus izskatīs objektīvi un taisnīgi.

2. Atļauju piešķiršanas procedūras un formalitātes nav preventīvas, un tās nav nepamatoti sarežģītas, kā arī neaizkavē pakalpojumu sniegšanu. Tās ir viegli pieejamas, un jebkuri izdevumi, kuri *pieteikumu iesniedzējiem*, iespējams, ir jāuzņemas saistībā ar pieteikuma iesniegšanu, ir samērīgi ar attiecīgo atļauju piešķiršanas procedūru izmaksām *un nepārsniedz procedūras izmaksas.*

3. Atļauju piešķiršanas procedūras un formalitātes pieteikumu iesniedzējiem garantē, ka to pieteikumus izskatīs cik vien ātri iespējams un jebkurā gadījumā pieņemamā termiņā, kas jau iepriekš ir noteikts un publiskots. *Šis termiņš sākas tikai no tā brīža, kad ir iesniegta visa dokumentācija.*

4. Ja atbilstīgi 3. punktam noteiktajā laikposmā nav saņemta atbilde, tiek uzskatīts, ka atļauja ir piešķirta. Tomēr gadījumos, kad tas ir pamatojams ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs, var piemērot dažādus pasākumus attiecībā uz atsevišķām darbībām.

5. Visus atļauju pieteikumus apstiprina cik vien ātri iespējams. Apstiprinājumā ir jānorāda šāda informācija:

- a) atbildes sniegšanas termiņš, kā minēts 3. punktā;

- b) pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi;
- c) apliecinājums tam, ka gadījumā, ja noteiktā laikposmā atbilde nav saņemta, tiek uzskatīts, ka atļauja ir piešķirta.

6. Ja ir iesniegts nepilnīgs pieteikums, pieteikuma iesniedzējs cik vien ātri iespējams ir jāinformē par vajadzību iesniegt jebkādu papildu dokumentāciju, ***kā arī par visām iespējamajām sekām, kas varētu iespaidot 3. punktā minēto pieņemamo izskatīšanas termiņu.***

7. Ja pieteikums ir noraidīts tāpēc, ka tas nav atbildis prasītajām procedūrām un formalitātēm, pieteikuma iesniedzējs cik vien ātri iespējams ir jāinformē par noraidījumu.

2. IEDAĻA

NEATĻAUTAS PRASĪBAS VAI NOVĒRTĒJAMAS PRASĪBAS

14. pants

Neatļautas prasības

Dalībvalstis nedrīkst noteikt, ka piekļuve pakalpojumu darbībai vai tās veikšana attiecīgās dalībvalsts teritorijā ir atkarīga no šādiem faktoriem:

- (1) diskriminējošas prasības, kas ir tieši vai netieši balstītas uz valstspiederību, vai uzņēmumu gadījumā – juridiskās adreses atrašanās vietu, jo īpaši:
  - a) prasības, kas attiecas uz pakalpojumu sniedzēja, tā darbinieku, personu, kurām pieder pamatkapitāla daļas, vai pakalpojumu sniedzēja vadības vai pārraudzības struktūru locekļu valstspiederību,
  - b) prasība, lai pakalpojumu sniedzēja, viņa darbinieku, personu, kurām pieder pamatkapitāla daļas, vai pakalpojumu sniedzēja vadības vai pārraudzības struktūru locekļu dzīvesvieta būtu attiecīgajā teritorijā;
- (2) aizliegums veikt uzņēmējdarbību vairākās dalībvalstīs vai būt ierakstītam reģistros vai profesionālu organizāciju vai apvienību sarakstos vairākās dalībvalstīs;
- (3) ierobežojumi pakalpojumu sniedzēja brīvībai izvēlēties starp galveno vai pakārtoto uzņēmumu, jo īpaši pakalpojumu sniedzēja pienākums izveidot savu galveno uzņēmumu dalībvalstu teritorijā, vai brīvības ierobežojumi izvēlēties starp uzņēmuma dibināšanas veidu – pārstāvniecību, filiāli vai meitasuzņēmumu;
- (4) savstarpīguma noteikumi ar dalībvalsti, kurā pakalpojumu sniedzējs jau veic uzņēmējdarbību, izņemot gadījumus, kad savstarpīguma noteikumi ir paredzēti Kopienas tiesību aktos enerģijas jomā;
- (5) katrā gadījumā individuāli piemērotu saimniecisku pārbaudi, kas par priekšnoteikumu atļaujas izsniegšanai izvirza pierādījumu par saimnieciskas vajadzības vai tirgus pieprasījuma esamību, vai darbības potenciālās vai pašreizējās saimnieciskās ietekmes novērtējumu, vai darbības piemērotības novērtējumu saistībā

ar ekonomikas plānošanas mērķiem, ko noteikusi kompetentā iestāde; *šis aizliegums neattiecas uz plānošanas prasībām, kuras nav saistītas ar ekonomiskiem mērķiem, bet kalpo sevišķi svarīgiem iemesliem sabiedrības interesēs;*

- (6) tieša vai netieša konkurējošo uzņēmumu, tostarp padomdevējās iestādēs, iesaistīšana atļauju piešķiršanā vai kompetento iestāžu citu lēmumu pieņemšanā, izņemot profesionālas organizācijas un apvienības vai citas organizācijas, kas rīkojas kā kompetentas iestādes; *šis aizliegums neattiecas uz konsultēšanos ar organizācijām, piemēram, tirdzniecības palātām vai sociālajiem partneriem, par citiem jautājumiem, kas nav saistīti ar individuālu atļauju pieteikumiem;*
- (7) pienākums nodrošināt finanšu garantiju vai piedalīties tajā, vai iegādāties apdrošināšanas polisi no pakalpojuma sniedzēja vai struktūras, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstu teritorijā. *Tas neietekmē dalībvalstu iespējas prasīt finanšu garantijas kā tādas, kā arī neietekmē prasības par līdzdalību kolektīvā kompensācijas fondā, piemēram, profesionālo struktūru vai organizāciju biedriem;*
- (8) pienākums būt noteiktu laiku *iepriekš reģistrētam* dalībvalstu reģistros vai noteiktu laiku *pirms tam* būt veikušam šo darbību dalībvalsts teritorijā.

15. pants

Novērtējamas prasības

1. Dalībvalstis pārbauda, vai saskaņā ar to tiesību sistēmu tiek piemērota kāda no 2. punktā minētajām prasībām, un nodrošina, ka visas šādas prasības atbilst 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Dalībvalstis pielāgo savus normatīvos vai administratīvos aktus tā, lai tie atbilstu šiem nosacījumiem.

2. Dalībvalstis pārbauda, vai to tiesību sistēmā kā nosacījums, lai atļautu piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu, ir paredzēta atbilstība jebkurai no šādām nediskriminējošām prasībām:

- a) kvantitatīvi vai teritoriāli ierobežojumi, jo īpaši tādu ierobežojumu veidā, kas noteikti saistībā ar iedzīvotāju skaitu vai saistībā ar minimālo ģeogrāfisko attālumu starp pakalpojumu sniedzējiem;
- b) pakalpojumu sniedzēja pienākums izvēlēties konkrētu juridisku formu;
- c) prasības, kas saistītas ar uzņēmuma akciju daļām;
- d) prasības, kas nav saistītas ar *jautājumiem, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu*⁴³ vai kas nav paredzētas citos Kopienas tiesību aktos, un kas konkrētiem pakalpojuma sniedzējiem paredz piekļuvi attiecīgajai pakalpojumu darbībai sakarā ar darbības īpašo veidu;
- e) aizliegums izveidot vairāk nekā vienu uzņēmumu vienas valsts teritorijā;

---

⁴³ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

- f) prasības par minimālo darbinieku skaitu;
- g) fiksēti minimālie un/vai maksimālie tarifi, kas ir jāievēro pakalpojumu sniedzējam;
- h) *svītrots*
- i) *svītrots*
- j) pakalpojumu sniedzēja pienākums sniegt citus konkrētus pakalpojumus kopā ar tā sniegtajiem pakalpojumiem.

3. Dalībvalstis pārbauda, vai 2. punktā minētās prasības atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) nediskriminācija – prasības nedrīkst būt diskriminējošas ne tiešā, ne netiešā veidā saistībā ar valstspiederību vai uzņēmumu gadījumā – saistībā ar juridiskās adreses atrašanās vietu;
- b) nepieciešamība – prasībām ir jābūt pamatotām ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs;
- c) samērīgums – prasībām ir jābūt piemērotām, lai sasniegtu noteikto mērķi; tās nedrīkst būt augstākas, nekā ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai; un nedrīkst būt iespējams šīs prasības aizvietot ar citiem mazāk ierobežojošiem pasākumiem, ar kuriem sasniedz to pašu rezultātu.

4. Šā panta 1. līdz 3. punktā paredzētie noteikumi attiecas uz tiesību aktiem vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu jomā, ciktāl šādu noteikumu piemērošana juridiski vai faktiski nekavē veikt tiem uzticēto uzdevumu.

5. Direktīvas 41. pantā paredzētajā savstarpējā novērtējuma ziņojumā dalībvalstis norāda

- a) prasības, kuras tās plāno saglabāt, un iemeslus, kāpēc tās uzskata, ka šīs prasības atbilst 3. un 4. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;
- b) prasības, kuras ir atceltas vai padarītas mazāk ierobežojošas.

6. Sākot no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas, dalībvalstis neievieš nevienu tāda veida jaunu prasību, kas minēta 2. punktā, izņemot gadījumus, kad šī prasība atbilst 3. punktā minētajiem nosacījumiem un nepieciešamību to ieviest ir radījuši jauni apstākļi.

7. Dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkuriem jauniem normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem, kuros ir noteiktas prasības, kā minēts 5. punktā, kā arī šo prasību ieviešanas iemeslus. Komisija attiecīgos noteikumus paziņo pārējām dalībvalstīm. Šāda paziņošana neliedz dalībvalstīm pieņemt attiecīgos noteikumus.

Triju mēnešu laikā no paziņošanas dienas Komisija pārbauda visu jauno prasību atbilstību Kopienas tiesību aktiem un attiecīgos gadījumos pieņem lēmumu, ar kuru attiecīgajai dalībvalstij pieprasa atteikties no šo prasību pieņemšanas vai atcelt tās.

III nodaļa

Pakalpojumu brīva aprīte

1. IEDAĻA

PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBA UN AR TO SAISTĪTAS ATKĀPES

16. pants

Pakalpojumu sniegšanas brīvība

1. *Dalībvalstis ievēro pakalpojumu sniedzēju tiesības sniegt pakalpojumus dalībvalstī, kas nav valsts, kurā tie veic uzņēmējdarbību.*

Dalībvalsts, kurā sniedz pakalpojumu, tās teritorijā nodrošina brīvu piekļuvi pakalpojumu darbībai un brīvību veikt pakalpojumu darbību.

Lai piekļūtu pakalpojumu darbībai vai to veiktu attiecīgās dalībvalsts teritorijā, dalībvalstis neparedz tādu prasību izpildi, kurās neievēro šādus principus:

a) nediskriminācija – prasība nedrīkst būt ne tieši, ne netieši diskriminējoša attiecībā uz valstspiederību vai juridisko personu gadījumā – attiecībā uz dalībvalsti, kurā tās veic uzņēmējdarbību;

b) nepieciešamība – prasība jāpamato ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību, veselības aizsardzību vai vides aizsardzību;

c) samērīgums – prasībai jābūt piemērotai, lai sasniegtu noteikto mērķi, un tā nedrīkst būt augstāka, nekā ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai.

2. *Dalībvalstis nedrīkst ierobežot tāda pakalpojumu sniedzēja pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, piemērojot jebkuru no šādām prasībām:*

a) pakalpojumu sniedzēja pienākums izveidot uzņēmumu to teritorijā;

b) pakalpojumu sniedzēja pienākums saņemt atļauju no to kompetentajām iestādēm, tostarp būt iekļautam reģistrā vai reģistrēties profesionālā organizācijā vai apvienībā to teritorijā, izņemot gadījumos, ja to paredz šī direktīva vai citi Kopienas tiesību akti;

c) aizliegums pakalpojumu sniedzējam izveidot īpašu infrastruktūru to teritorijā, tostarp biroju vai kabinetu, kas pakalpojumu sniedzējam ir vajadzīgs, lai sniegtu attiecīgos pakalpojumus;

d) piemērot konkrētas līgumsaistības starp pakalpojumu sniedzēju un saņēmēju, kas kavē vai ierobežo pašnodarbināto personu sniegt pakalpojumus;

e) pakalpojumu sniedzēja pienākums turēt īpašumā identitātes dokumentu, ko ir izsniegušas to kompetentās iestādes, kas konkrēti attiecas uz pakalpojumu darbības izpildi;

f) prasības, kuras ietekmē to iekārtu un materiālu izmantojumu, kas ir sniegtā pakalpojuma neatņemama sastāvdaļa, ja vien tās nav vajadzīgas veselības aizsardzībai un drošībai darbā;

g) ierobežojumus brīvībai sniegt pakalpojumus, kas minēti 20. pantā.

3. Saskaņā ar 1. punktu dalībvalstij, uz kuru pārceļas pakalpojumu sniedzējs, nav liegts noteikt prasības attiecībā uz pakalpojumu darbību, ja tās ir pamatotas ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību, veselības aizsardzību vai vides aizsardzību. Minētajai dalībvalstij nav liegts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem piemērot savus noteikumus nodarbinātības nosacījumiem, tostarp tādus, kas ir noteikti koplīgumos.

4. Ne vēlāk kā piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem Kopienas līmenī iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tādu ziņojumu par šā panta piemērošanu, kurā apsver vajadzību ierosināt saskaņošanas pasākumus pakalpojumu sniegšanas darbībām, uz ko attiecas šī direktīva.

17. pants

Papildu atkāpes no pakalpojumu sniegšanas brīvības

Direktīvas 16. pantu nepiemēro:

- (1) *vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumiem, kurus sniedz citā dalībvalstī, tostarp:*
  - a) pasta nozarē – pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/67/EK⁴⁴;*
  - b) elektroenerģijas nozarē – pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/54/EK⁴⁵;*
  - c) gāzes nozarē – pakalpojumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/55/EK⁴⁶;*
  - d) ūdens sadales, apgādes un attīrīšanas pakalpojumiem;*
  - e) atkritumu apstrādei;*
- (2) *svītrots*
- (3) *svītrots*
- (4) *svītrots*
- (5) *jautājumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā⁴⁷;*

---

⁴⁴ OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp.

⁴⁵ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.

⁴⁶ OV L 176, 15.7.2003., 57. lpp.

- (6) jautājumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK *par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti*⁴⁸;
- (7) jautājumiem, uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 77/249/EEK *par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus*⁴⁹;
- (7.a) *parādu piedzīšanai tiesas ceļā;*
- (8) *jautājumiem, uz ko attiecas II sadaļa Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu*⁵⁰, *kā arī prasībām dalībvalstī, kur pakalpojums tiek sniegts, ar kurām paredz, ka konkrētas profesijas pārstāvji drīkst veikt pakalpojumu darbību;*
- (9) *jautājumiem, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu*⁵¹;
- (10) *attiecībā uz administratīvajām formalitātēm, kas saistītas ar personu brīvu pārvietošanos un uzturēšanos, jautājumiem, uz kuriem attiecas tie noteikumi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK*⁵² *par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko paredz administratīvās formalitātes, kuras labuma guvējiem ir jāizpilda tās dalībvalsts kompetentajās iestādēs, kur tiek sniegts pakalpojums;*
- (11) *attiecībā uz trešu valstu valstspiederīgajiem, kuri pārceļas uz citu dalībvalsti saistībā ar pakalpojumu sniegšanu, iespējai, ka dalībvalstis pieprasa vīzas vai uzturēšanās atļaujas trešu valstu valstspiederīgajiem, uz ko neattiecas savstarpējas atzīšanas režīms, kurš paredzēts 21. pantā konvencijā, ar ko īsteno Šengenas līgumu, vai iespējai noteikt trešu valstu valstspiederīgajiem pienākumu ziņot tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tiek sniegts pakalpojums, tiem iebraucot valstī vai pēc iebraukšanas tajā;*
- (12) atļauju piešķiršanas kārtībai, kas paredzēta 3. un 4. pantā Padomes Regulas (EEK) Nr. 259/93 *par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvadājumiem Eiropas Kopienā, ievēšanu tajā un izvešanu no tās*⁵³;
- (13) autortiesībām, blakustiesībām, tiesībām, kas minētas Padomes Direktīvā 87/54/EEK⁵⁴ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 96/9/EK⁵⁵, kā arī rūpnieciskā īpašuma tiesībām;

⁴⁷ OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.

⁴⁸ OV L 281, 28.11.1995., 1. lpp.

⁴⁹ OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp.

⁵⁰ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

⁵¹ OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 647/2005 (OV L 117, 4.5.2005., 1. lpp.).

⁵² OV L 158, 30.04.2004., 77. lpp.

⁵³ OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).

⁵⁴ OV L 24, 27.1.1987., 36. lpp.

⁵⁵ OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.

- (14) tiesību aktiem, kuros saskaņā ar likumu ir jāiesaista notārs;
- (15) *jautājumiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva .../.../EK par gada pārskatu un konsolidēto pārskatu likumā noteikto revīziju un ar ko groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK⁵⁶ un 83/349/EEC⁵⁷*;
- (16) *svītrots*
- (17) *svītrots*
- (18) *svītrots*
- (19) tādu transportlīdzekļu reģistrācijai, kas ar izpirkumnomas palīdzību iegādāti citā dalībvalstī;
- (20) *noteikumiem, kuri attiecas uz līgumsaistībām un ārpuslīguma saistībām, tostarp līgumu veidu, ko nosaka saskaņā ar starptautisko privāttiesību noteikumiem.*

[18. pants svītrots]

*19. pants
Atsevišķas atkāpes*

1. Atkāpjoties no 16. panta, un tikai ārkārtas apstākļos dalībvalsts attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, veic pasākumus, kas saistīti ar pakalpojumu drošumu.

[a), b) un c) svītrots]

2. Šā panta 1. punktā paredzētos pasākumus var veikt tikai tad, ja ir izpildīta 37. pantā minētā savstarpējās palīdzības procedūra un visi šie nosacījumi:

- a) valsts noteikumiem, saskaņā ar kuriem pasākums ir veikts, nav piemērota Kopienas saskaņošana 1. punktā minētajā jomā;
- b) pasākumi nodrošina augstāku pakalpojuma saņēmēja aizsardzības līmeni nekā uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts veikts pasākums atbilstīgi šīs dalībvalsts noteikumiem;
- c) uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts nav veikusi nekādus pasākumus vai ir veikusi nepietiekamus pasākumus salīdzinājumā ar tiem, kas minēti 37. panta 2. punktā;
- d) pasākumi ir samērīgi.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar noteikumus, kas paredzēti Kopienas tiesību aktos un garantē pakalpojumu sniegšanas brīvību vai pieļauj atkāpes no tās.

---

⁵⁶ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁵⁷ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

2. IEDAĻA PAKALPOJUMU SAŅĒMĒJU TIESĪBAS

20. pants

Aizliegti ierobežojumi

Dalībvalstis nedrīkst noteikt saņēmējam prasības, kuras ierobežo tāda pakalpojumu sniedzēja sniegta pakalpojuma izmantošanu, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, jo īpaši šādas prasības:

- a) pienākumu iegūt kompetento iestāžu atļauju vai pienākumu iesniegt tām deklarāciju;
- b) ierobežojumus attiecībā uz finansiāla atbalsta piešķiršanu tāpēc, ka pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, vai tās vietas dēļ, kurā tiek sniegts attiecīgais pakalpojums;
- c) prasības, kas pakļauj saņēmēju diskriminējošiem vai nesamērīgiem **maksājumiem**, kurus uzliek aprīkojumam, kas vajadzīgs, lai saņemtu pakalpojumu no attāluma no citas dalībvalsts.

21. pants

Nediskriminācija

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka saņēmēju nepakļauj diskriminējošām prasībām, kas balstītas uz viņa valstspiederību vai dzīvesvietu.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka tādi vispārīgi nosacījumi piekļuvei pakalpojumam, kurus pakalpojumu sniedzējs ir darījis pieejamus plašai sabiedrībai, neietver diskriminējošus noteikumus, kas saistīti ar saņēmēja valstspiederību vai dzīvesvietu; tas neizslēdz iespēju paredzēt atšķirības piekļuves nosacījumos, ja šādas atšķirības tieši attaisno objektīvi kritēriji.

22. pants

Palīdzība saņēmējiem

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka saņēmēji **vienotajos kontaktpunktos** var iegūt:
  - a) informāciju par prasībām, kas piemērojamas citās dalībvalstīs saistībā ar piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanu, jo īpaši tādu informāciju, kura saistīta ar patērētāju aizsardzību;
  - b) **vispārīgu** informāciju par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas pieejami strīda gadījumā starp pakalpojuma sniedzēju un saņēmēju;
  - c) kontaktinformāciju par apvienībām un organizācijām, tostarp **Eiropas Patērētāju centru tīkla (ECC-NET)** kontaktpunktiem, kuros pakalpojumu sniedzēji vai saņēmēji var iegūt praktisku palīdzību.

Attiecīgā gadījumā kompetento iestāžu sniegtajā konsultācijā iekļauj vienkāršu „soli pa solim” apmācību.

Informāciju un palīdzību sniedz skaidri un nepārprotami, un tā ir viegli pieejama no attāluma, arī ar elektroniskajiem sakaru līdzekļiem, un tā tiek atjaunināta.

2. Dalībvalstis var uzticēt atbildību par 1. punktā minēto uzdevumu **vienotajiem kontaktpunktiem** vai jebkurai citai struktūrai, kā, piemēram, **Eiropas Patērētāju centru tīkla (ECC-NET)** kontaktpunktiem, patērētāju apvienībām vai *Euro Info* centriem.

Vēlākais līdz 45. pantā noteiktajam datumam dalībvalstis paziņo Komisijai izraudzīto struktūru nosaukumus un to kontaktinformāciju. Komisija to nosūta visām dalībvalstīm.

3. Lai spētu nosūtīt 1. punktā minēto informāciju, attiecīgā struktūra, pie kā vēršas saņēmējs, sazinās ar iesaistītās dalībvalsts attiecīgo struktūru. Tā nosūta prasīto informāciju cik ātri vien iespējams. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs struktūras sniedz viena otrai savstarpēju palīdzību un veic visus iespējamus pasākumus efektīvai sadarbībai.

4. Komisija saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem pasākumus 1., 2. un 3. punkta īstenošanai, precizējot tehniskos mehānismus informācijas apmaiņai starp dažādo dalībvalstu struktūrām un jo īpaši attiecībā uz informācijas sistēmu savstarpējo izmantojamību.

[23. pants svītrots]

[24. pants svītrots]

[25. pants svītrots]

IV nodaļa Pakalpojumu kvalitāte

26. pants

Informācija par pakalpojumu sniedzējiem un to pakalpojumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji dara pieejamu saņēmējam šādu informāciju:

- a) pakalpojumu sniedzēja nosaukums, **tā juridiskais statuss un forma**, ģeogrāfiskā adrese, kurā tas veic uzņēmējdarbību, un dati, ar kuru palīdzību ar to var ātri un tieši sazināties, ja nepieciešams – elektroniskā veidā;
- b) ja pakalpojumu sniedzējs ir reģistrēts tirdzniecības vai līdzīgā publiskā reģistrā, reģistra nosaukums un pakalpojumu sniedzēja reģistrācijas numurs vai līdzvērtīgi identifikācijas līdzekļi šajā reģistrā;
- c) ja darbībai piemēro atļauju piešķiršanas sistēmu, attiecīgās kompetentās iestādes vai vienotā kontaktpunkta dati;

- d) ja pakalpojumu sniedzējs veic darbību, kurai piemērojams PVN, identifikācijas numurs, kas minēts Padomes Sestās Direktīvas 77/388/EEK⁵⁸ 22. panta 1. punktā;
- e) reglamentētu profesiju gadījumā – jebkāda profesionāla organizācija vai līdzīga struktūra, kurā sniedzējs ir reģistrēts, profesionālais nosaukums un dalībvalsts, kurā šis nosaukums piešķirts;
- f) vispārīgie nosacījumi un klauzulas, ja tādas ir, ko pakalpojuma sniedzējs izmanto;
- g) līguma klauzulas, kas attiecas uz līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem un/vai kompetentajām tiesām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, kas minēta 1. punktā, saskaņā ar pakalpojumu sniedzēja izvēli

- a) sniedz pakalpojumu sniedzējs pats pēc savas iniciatīvas;
- b) saņēmējs var viegli iegūt vietā, kur tiek sniegts pakalpojums vai slēgts līgums;
- c) saņēmējs var viegli iegūt elektroniskā veidā, izmantojot pakalpojumu sniedzēja norādītu adresi;
- d) var atrast visos informācijas dokumentos, ko pakalpojumu sniedzējs iesniedz saņēmējam, detalizēti izklāstot sniegtos pakalpojumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc saņēmēja lūguma pakalpojumu sniedzējs nodrošina šādu papildu informāciju:

- a) pakalpojuma galvenās iezīmes;
- b) pakalpojuma cena vai, ja nav iespējams nosaukt precīzu cenu, tās aprēķināšanas metode, lai saņēmējs var to pārbaudīt, vai pietiekami detalizēta tāme;

[c) svītrots]

- d) attiecībā uz reglamentētajām profesijām atsauce uz profesionālajiem noteikumiem, kas piemērojami uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī, un to, kā tiem piekļūt.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, kura pakalpojumu sniedzējam jānodrošina saskaņā ar šo nodaļu, dara pieejamu vai paziņo skaidrā un nepārprotamā veidā un savlaicīgi pirms līguma slēgšanas vai, ja nav rakstiska līguma – pirms pakalpojuma sniegšanas.

5. Prasības par informāciju, kas paredzētas šajā nodaļā, ir noteiktas papildus tām prasībām, kuras jau paredzētas Kopienas tiesību aktos, un tās neliedz dalībvalstīm paredzēt

---

⁵⁸ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

papildu prasības attiecībā uz informāciju, kas piemērojamas pakalpojumu sniedzējiem to teritorijā.

6. Komisija saskaņā ar 42. panta 2. punktā paredzēto procedūru var noteikt šā panta 1. un 3. punktā minētās informācijas saturu atbilstīgi konkrētu darbību specifiskajam raksturam un precizēt 2. punkta īstenošanas praktiskos līdzekļus.

27. pants

Profesionālās atbildības apdrošināšana un garantijas

1. Dalībvalstis *var* nodrošināt, ka pakalpojumu sniedzēji, kuru pakalpojumi pakļauj saņēmēja *vai trešas personas* veselību un drošumu vai saņēmēja finansiālo *drošību tiešam un* konkrētam riskam, veic profesionālās *atbildības* apdrošināšanu atbilstīgi riska raksturam un apjomam vai nodrošina jebkuru garantiju vai līdzīgu pasākumu, kas ir līdzvērtīgs vai būtībā pielīdzināms attiecībā uz tā mērķi. *Profesionālās atbildības apdrošināšana vai cita garantija ietver riskus, ko rada šādi pakalpojumi, kad tos sniedz citās dalībvalstīs, tādā pašā veidā, kā tā ietver riskus, ko rada pakalpojumi, kurus sniedz pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī.*

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzēji pēc saņēmēja lūguma nodrošina to ar informāciju par 1. punktā minētajām apdrošināšanām vai garantijām un jo īpaši ar apdrošinātāja vai garantētāja kontaktinformāciju un informāciju par teritoriālo segumu.

3. Ja pakalpojuma sniedzējs sāk veikt uzņēmējdarbību dalībvalstu teritorijā, tās nevar prasīt profesionālās *atbildības* apdrošināšanu vai garantiju no pakalpojuma sniedzēja, ja citā dalībvalstī, kurā pakalpojuma sniedzējs jau veic uzņēmējdarbību, viņam jau ir garantija, kas ir līdzvērtīga vai būtībā pielīdzināma, *ņemot vērā tās mērķi un segumu, ko tā nodrošina attiecībā uz apdrošināto risku, apdrošināto summu vai garantijas augstāko robežu un iespējamiem izņēmumiem no seguma.* Ja līdzvērtība ir tikai daļēja, dalībvalstis var prasīt papildu garantiju, lai ietvertu tos aspektus, kas vēl nav paredzēti.

Ja dalībvalsts pakalpojumu sniedzējiem, kuri tajā veic uzņēmējdarbību, pieprasa profesionālās atbildības apdrošināšanu vai jebkuru citu garantiju, šī dalībvalsts atzīst par pietiekamu pierādījumu tādu kredītiestāžu un apdrošinātāju izdotus apliecinājumus par šādu apdrošināšanu, kas veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs.

4. *1., 2. un 3. punkts neskar profesionālo apdrošināšanu vai garantijas noteikumus, kas paredzēti citos Kopienas tiesību aktos.*

5. Šā panta 1. punkta īstenošanai Komisija saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru var izveidot to pakalpojumu sarakstu, kuriem ir 1. punktā minētās iezīmes, un izstrādāt kopējus kritērijus, lai šajā punktā minēto apdrošināšanu vai garantiju vajadzībām noteiktu, kas ir atbilstīgs riska raksturam un apjomam. *Saskaņā ar 42. panta 2. punktu Komisija var arī izveidot procedūru, kas ļautu dalībvalstīm atkarībā no īpašiem nosacījumiem, ieskaitot paziņošanu Komisijai, uz ierobežotu laikposmu aizstāt šajā pantā noteikto pienākumu ar prasību sniegt informāciju, ja tiek apstiprināts, ka apdrošināšanas tīrgus nespēj nodrošināt pienācīgu apdrošināšanu.*

6. *Šajā pantā*

– „*tiešs un konkrēts risks*” ir risks, ko tieši rada pakalpojuma sniegšana;

– „veselība un drošums” attiecībā uz saņēmēju vai trešu personu ir nāves vai smagu miesas bojājumu novēršana;

– „finansiālā drošība” attiecībā uz saņēmēju ir būtisku naudas vai īpašuma vērtības zaudējumu novēršana;

– „profesionālās atbildības apdrošināšana” ir apdrošināšana, ko pakalpojumu sniedzējs veic attiecībā uz iespējamo civiltiesisko atbildību pret saņēmējiem vai attiecīgos gadījumos – trešām personām saistībā ar pakalpojuma sniegšanu.

28. pants

Pēcpirkuma garantijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējs pēc saņēmēja lūguma sniedz tam informāciju par pastāvošu vai neesošu pēcpirkuma garantiju, par tās saturu un būtiskiem kritērijiem tās izmantošanai, jo īpaši tās derīguma termiņu un teritoriālo segumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētā informācija parādās visos informācijas dokumentos, ko nodrošina pakalpojumu sniedzēji, detalizēti aprakstot piedāvātos pakalpojumus.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar pēcpirkuma garantiju reglamentēšanu, kas paredzēta citos Kopienas tiesību aktos.

29. pants

Komerčiālie paziņojumi, ko sniedz reglamentētās profesijas

1. Dalībvalstis atceļ visus reglamentēto profesiju sniegtu komerciālo paziņojumu aizliegumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka reglamentēto profesiju veiktie komerciālie paziņojumi atbilst profesionālajiem noteikumiem un ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz profesijas neatkarību, cieņu un godprātību, kā arī dienesta noslēpumu, tādā veidā, kas ir atbilstīgs katras profesijas specifiskajam raksturam. **Profesionālajiem noteikumiem par komerciālajiem paziņojumiem jābūt nediskriminējošiem, pamatotiem ar sevišķi svarīgu iemeslu sabiedrības interesēs, un samērīgiem.**

30. pants

Daudznozaru darbības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējiem nepiemēro prasības, kas tiem uzliek par pienākumu veikt tikai vienu konkrētu darbību vai kas ierobežo darbību apvienošanu vai to veikšanu partnerībā ar citām darbībām.

Tomēr šādas prasības var noteikt šādiem pakalpojuma sniedzējiem:

- a) reglamentēto profesiju pārstāvjiem, ciktāl tas ir attaisnojams, lai garantētu atbilstību profesionālās ētikas un rīcības noteikumiem, kas var atšķirties

atkarībā no katras profesijas īpatnībām; **un jānodrošina to neatkarība un objektivitāte;**

- b) sertifikācijas, akreditācijas, tehniskās uzraudzības, testēšanas vai izmēģinājuma pakalpojumu sniedzējiem, ciktāl tas ir attaisnojams, lai nodrošinātu to neatkarību un objektivitāti.

2. Ja **starp 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem pakalpojumu sniedzējiem** ir atļautas daudznozaru darbības, dalībvalstis nodrošina, ka

- a) tiek novērsti interešu konflikti un konkrētu darbību nesavienojamība;
- b) tiek nodrošināta atsevišķām darbībām prasītā neatkarība un objektivitāte;
- c) profesionālās ētikas un rīcības noteikumi dažādām darbībām ir savstarpēji savienojami, jo īpaši attiecībā uz dienesta noslēpuma jautājumiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji saņēmējam pēc tā lūguma sniedz informāciju par to daudznozaru darbībām un partnerībām, kā arī par veiktajiem pasākumiem, lai izvairītos no interešu konflikta. Šo informāciju iekļauj visos informācijas dokumentos, kuros pakalpojumu sniedzēji sīki izklāsta savus pakalpojumus.

4. Šīs direktīvas 41. pantā minētajā ziņojumā dalībvalsts norāda, kuriem pakalpojumu sniedzējiem piemēro šā panta 1. punktā paredzētās prasības, šo prasību saturu un iemeslus, kuru dēļ tās uzskata šīs prasības par attaisnotām.

31. pants

Pakalpojumu kvalitātes politika

1. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic papildu pasākumus, lai mudinātu pakalpojumu sniedzējus rīkoties brīvprātīgi ar mērķi nodrošināt pakalpojumu sniegšanas kvalitāti, jo īpaši, izmantojot kādu no šādām metodēm:

- a) neatkarīgu struktūru veikta pakalpojumu sniedzēju darbību sertificēšana un novērtēšana;
- b) pašiem savu kvalitātes standartu izveide vai to kvalitātes standartu vai marķējumu pārņemšana, ko izstrādā profesionālas organizācijas Kopienas līmenī.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka saņēmēji un pakalpojumu sniedzēji var viegli piekļūt informācijai par konkrētu marķējumu nozīmi un kritērijiem to un citu ar pakalpojumiem saistītu kvalitātes zīmju pielietošanai.

3. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic papildu pasākumus, lai mudinātu profesionālas organizācijas, kā arī tirdzniecības palātas, amatnieku apvienības **un patērētāju apvienības** dalībvalstīs sadarboties Kopienas līmenī, lai veicinātu pakalpojumu sniegšanas kvalitāti, jo īpaši, vienkāršojot pakalpojuma sniedzēju lietpratības novērtēšanu.

4. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic papildu pasākumus, lai veicinātu neatkarīgu novērtējumu, **īpaši to, kurus veic patērētāju savienības**, attīstību attiecībā uz pakalpojumu

sniegšanas kvalitāti un trūkumiem un jo īpaši salīdzinošo pārbaūžu un testēšanas attīstību Kopienas līmenī un rezultātu paziņošanu.

5. Dalībvalstis *sadarbībā ar* Komisiju, sekmē neobligātu Eiropas standartu attīstību ar mērķi veicināt to pakalpojumu saderību, kurus nodrošina pakalpojumu sniedzēji dažādās dalībvalstīs, saņēmēja informēšanu un pakalpojumu nodrošināšanas kvalitāti.

32. pants

Domstarpību izšķiršana

1. Dalībvalstis veic vispārīgos vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzēji norāda *kontakinformāciju, konkrēti* – pasta adresi, faksa numuru vai e-pasta adresi un *tālruņa numuru*, lai visi saņēmēji, tostarp tie, kuri pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, var nosūtīt sūdzību vai lūgumu pēc informācijas *par* sniegto pakalpojumu. *Pakalpojumu sniedzēji iesniedz savu juridisko adresi, ja tā neatbilst viņu korespondences adresei.*

2. Dalībvalstis veic vispārīgos vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzēji atsaucas uz 1. punktā minētajām sūdzībām pēc iespējas īsākā laikposmā un dara visu iespējamu, lai rastu *apmierinošus* risinājumus.

3. Dalībvalstis veic vispārīgos vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojuma sniedzējiem ir jāpierāda atbilstība šajā direktīvā noteiktajām prasībām, kas attiecas uz informācijas nodrošināšanu, kā arī to, ka šī informācija ir pareiza.

4. Ja tiek prasīta finanšu garantija, lai pildītu tiesas nolēmumu, dalībvalstis atzīst līdzvērtīgas garantijas, ko sniedz *kredītiestāde vai apdrošinātājs*, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. *Šādām kredītiestādēm jābūt licencētām dalībvalstī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu⁵⁹ un šādiem apdrošinātājiem – attiecīgi saskaņā ar Padomes Direktīvu 73/239/EEK par uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana⁶⁰, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/83/EK par dzīvības apdrošināšanu⁶¹.*

5. Dalībvalstis veic vispārīgos vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas rīcības kodekss, vai kas ir tādas tirdzniecības apvienības vai profesionālas organizācijas biedri, kurā var griezties strīdu izšķiršanai ārpus tiesas ceļā, attiecīgi informē par to saņēmēju un min šo faktu jebkurā dokumentā, kurā sīki izklāstīti to pakalpojumi, norādot, kā piekļūt sīki izstrādātai informācijai par šādu mehānismu un tā izmantošanas nosacījumiem.

---

⁵⁹ OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp.

⁶⁰ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

⁶¹ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

V nodaļa Administratīvā sadarbība

33. pants

Savstarpējā palīdzība – vispārīgi pienākumi

1. Dalībvalstis sniedz viena otrai savstarpēju palīdzību un veic visus iespējamus pasākumus, lai efektīvi sadarbotos un nodrošinātu pakalpojumu sniedzēju un to sniegto pakalpojumu uzraudzību.
2. **Šīs nodaļas** mērķiem dalībvalstis izraugās vienu vai vairākus kontaktpunktus, kuru kontaktinformāciju paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai. **Komisija publisko un regulāri atjaunina kontaktpunktu sarakstu.**
3. **Lūgumi pēc informācijas, kā arī lūgumi veikt pārbaudes, apskates un izmeklēšanas saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem ir attiecīgi pamatoti, jo īpaši, norādot lūguma iemeslu. Sniegto informāciju izmanto tikai saistībā ar lietu, kuras dēļ to pieprasīja.**
4. **Saņēmušas no citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm lūgumu pēc palīdzības, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā, sniedz to kompetentajām iestādēm visu informāciju, kas nepieciešama, lai varētu uzraudzīt to darbības saskaņā ar valsts tiesību aktiem.**
5. Gadījumā, ja rodas grūtības izpildīt lūgumu pēc informācijas vai veikt pārbaudes, apskates un izmeklēšanas, attiecīgā dalībvalsts ātri informē lūguma iesniedzēju dalībvalsti, lai rastu risinājumu.
6. **Dalībvalstis sniedz citu dalībvalstu vai Komisijas lūgto informāciju elektroniskā veidā un iespējami īsā laikā.**
7. Dalībvalstis nodrošina, ka reģistrus, kuros ir iekļauti pakalpojumu sniedzēji un kurus var izmantot kompetentās iestādes to teritorijā, saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem var izmantot arī citu dalībvalstu līdzvērtīgas kompetentās iestādes.
8. **Dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju par gadījumiem, kad citas dalībvalstis nepilda pienākumu sniegt savstarpēju palīdzību. Vajadzības gadījumā Komisija veic piemērotus pasākumus, tostarp Līguma 226. pantā paredzētus pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā dalībvalsts pilda savu pienākumu sniegt savstarpēju palīdzību. Komisija periodiski informē dalībvalstis par to, kā darbojas noteikumi par savstarpējo palīdzību.**

33.a pants

Savstarpēja palīdzība – vispārīgi uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts pienākumi

1. **Attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem, kas sniedz pakalpojumus citā dalībvalstī, uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts sniedz informāciju par pakalpojumu sniedzējiem, kas tajā veic uzņēmējdarbību, ja to lūdz cita dalībvalsts, un jo īpaši dod apstiprinājumu, ka pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tās teritorijā un, cik tai zināms, neveic savas darbības, pārkāpjot likumu.**

2. *Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts veic pārbaudes, apskates un izmeklēšanas, ko lūdz cita dalībvalsts, un informē to par rezultātiem un attiecīgā gadījumā – par veiktajiem pasākumiem. To darot, kompetentās iestādes rīkojas, nepārkāpjot pilnvaras, ko tām piešķirusi to dalībvalsts. Kompetentās iestādes var nolemt par piemērotākajiem pasākumiem, kas veicami katrā konkrētā gadījumā, lai izpildītu citas dalībvalsts lūgumu.*

3. Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts, *ieguvusi faktisku informāciju* par tāda pakalpojumu sniedzēja, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā un *sniedz pakalpojumus citās dalībvalstīs*, jebkādu rīcību vai konkrētām darbībām, kuras, cik tai zināms, varētu radīt nopietnu kaitējumu cilvēku veselībai vai drošumam vai videi, pēc iespējas īsākā laikposmā informē visas citas dalībvalstis un Komisiju.

34. pants

Uzraudzība, ko veic uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts gadījumā, ja pakalpojumu sniedzējs uz laiku pārceļas uz citu dalībvalsti

1. *Attiecībā uz gadījumiem, kas nav ietverti 35. panta 1. punktā*, uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts nodrošina, ka tās *prasību izpildi uzrauga* atbilstīgi uzraudzības pilnvarām, kas paredzētas valsts tiesību aktos, *īpaši ar uzraudzības pasākumu palīdzību pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības veikšanas vietā.*

2. *Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts nevar atturēties no uzraudzības vai īstenošanas pasākumu veikšanas savā teritorijā, pamatojoties uz to, ka pakalpojumi ir sniegti vai kaitējums radīts citā dalībvalstī.*

3. *Šā panta 1. punktā paredzētais pienākums nenozīmē, ka uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij ir jāveic faktiskas pārbaudes un kontroles tās dalībvalsts teritorijā, kurā pakalpojums tiek sniegts. Šādas pārbaudes un kontroles veic tās dalībvalsts iestādes, kurā pakalpojumu sniedzējs uz laiku veic darbību, pēc uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts iestāžu lūguma saskaņā ar 35. pantu.*

35. pants

Tās dalībvalsts veikta uzraudzība, kurā sniedz pakalpojumu, gadījumā, ja pakalpojuma sniedzējs uz laiku pārceļas

1. *Attiecībā uz valsts prasībām, kuras var noteikt saskaņā ar 16. vai 17. pantu, dalībvalsts, kurā sniedz pakalpojumu, ir atbildīga par pakalpojumu sniedzēja darbības uzraudzību savā teritorijā. Atbilstoši Kopienas tiesību aktiem dalībvalsts, kurā sniedz pakalpojumu,*

– veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojumu sniedzēji ievēro tās prasības, kuras attiecas uz piekļuvi pakalpojumu darbībai un tās veikšanu;

– veic pārbaudes, apskates un izmeklēšanas, kas vajadzīgs, lai uzraudzītu sniegto pakalpojumu.

2. *Attiecībā uz prasībām, kas nav minētas 1. pantā*, ja pakalpojumu sniedzējs uz laiku pārceļas uz citu dalībvalsti, lai, neveicot tajā uzņēmējdarbību, tur sniegtu pakalpojumu, šīs dalībvalsts kompetentās iestādes piedalās pakalpojumu sniedzēja uzraudzīšanā saskaņā ar 3. un 4. punktu.

3. Pēc uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts lūguma *tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā sniedz pakalpojumu, veic visas pārbaudes, apskates un izmeklēšanas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu efektīvu uzraudzību, ko veic uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts*. To darot, kompetentās iestādes rīkojas, nepārkāpjot pilnvaras, ko tām piešķirusi to dalībvalsts. *Kompetentās iestādes var lemt par piemērotākajiem pasākumiem, kas veicami katrā konkrētā gadījumā, lai izpildītu uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts lūgumu.*

4. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā sniedz pakalpojumu, pēc savas iniciatīvas var veikt pārbaudes, apskates un izmeklēšanas uz vietas, ja šīs pārbaudes, apskates un izmeklēšanas *nav diskriminējošas, nav pamatotas ar to, ka pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, un ir samērīgas.*

[a), b) un c) svītrots]

36. pants

Brīdinājuma mehānisms

1. *Ja dalībvalstij ir kļuvis zināms par nopietnām īpašām darbībām vai apstākļiem, kas attiecas uz pakalpojumu darbību un kas varētu radīt nopietnu kaitējumu cilvēku veselībai vai drošumam vai videi tās teritorijā vai citās dalībvalstīs, šī dalībvalsts iespējami īsākā laikā informē uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti, citas attiecīgās dalībvalstis un Komisiju.*

2. *Komisija veicina Eiropas dalībvalstu iestāžu tīkla darbību un piedalās tajā, lai īstenotu 1. punktu.*

3. *Komisija saskaņā ar 42. panta 2. punktā izklāstīto procedūru pieņem un regulāri atjaunina sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz 2. punktā minētā tīkla pārvaldību.*

36.a pants

Informācija par pakalpojumu sniedzēju labo reputāciju

1. Dalībvalstis pēc citas dalībvalsts kompetentās iestādes lūguma *saskaņā ar šo valstu tiesību aktiem* sniedz informāciju *par tādiem disciplināriem vai administratīviem pasākumiem vai kriminālām sankcijām un lēmumiem* attiecībā uz maksātnespēju vai bankrotu, kas saistīts ar krāpšanu, kurus pieņemušas šīs dalībvalsts kompetentās iestādes attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju un kuri *tieši attiecas uz pakalpojuma sniedzēja lietpratību vai profesionālo uzticamību*. *Dalībvalsts, kura sniedz informāciju, informē par to pakalpojumu sniedzēju.*

Prasībai, kas izteikta saskaņā ar 1. punktu, jābūt atbilstīgi pamatotai, īpaši attiecībā uz informācijas pieprasījuma iemesliem.

2. *Sankcijas un pasākumus, kas minēti 1. punktā, var paziņot tikai tad, ja ir pieņemts galīgais lēmums*. Attiecībā uz citiem 1. punktā minētiem lēmumiem, dalībvalsts, kas sniedz informāciju, norāda, vai konkrētais lēmums ir galīgs un vai attiecībā uz to ir iesniegta apelācija, un ja ir, attiecīgajai dalībvalstij jānorāda datums, kad gaidāms apelācijas lēmums.

Šī dalībvalsts arī izklāsta valsts tiesību aktu noteikumus, saskaņā ar kuriem pakalpojumu sniedzējs ticis atzīts par vainīgu vai sodīts.

3. Šā panta **1. un 2. punkta** īstenošanai jāatbilst **noteikumiem par personas datu aizsardzību un** to personu tiesībām, kas atzītas par vainīgām vai sodītas attiecīgajās dalībvalstīs, tostarp, ja to veikušas profesionālas organizācijas. **Visa attiecīgā informācija, kas ir publiska, ir brīvi pieejama patērētājiem.**

36.b pants **Papildu pasākumi**

1. **Komisija, sadarbojoties ar dalībvalstīm, izveido elektronisku sistēmu informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm.**

2. **Dalībvalstis ar Komisijas palīdzību veic papildu pasākumus, lai atvieglotu to ierēdņu apmaiņu, kas atbild par savstarpējās palīdzības īstenošanu, un šo ierēdņu apmācību, tostarp valodu un datorapmācību.**

3. **Komisija izvērtē nepieciešamību izveidot daudzgadīgu programmu, lai organizētu atbilstošu ierēdņu apmaiņu un apmācību.**

37. pants **Savstarpēja palīdzība atsevišķu atkāpju gadījumos**

1. Ja dalībvalsts vēlas veikt pasākumus saskaņā ar 19. pantu, piemēro šā panta 2. līdz 6. punktā noteikto procedūru, neskarot tiesas procesus, **tostarp pirmstiesas procesus un darbības, kas veiktas saistībā ar krimināllietas izmeklēšanu.**

2. Šā panta 1. punktā minētā dalībvalsts lūdz uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti veikt pasākumus attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju, nodrošinot visu attiecīgo informāciju par pakalpojumu un lietas apstākļiem.

Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts iespējami īsā laikposmā noskaidro, vai pakalpojumu sniedzējs darbojas saskaņā ar likumu, un pārbauda faktus, kas ir lūguma pamatā. Tā iespējami īsā laikposmā informē lūguma iesniedzēju dalībvalsti par veiktajiem vai paredzētajiem pasākumiem vai attiecīgā gadījumā – par iemesliem, kāpēc tā nav veikusi nekādus pasākumus.

3. Pēc uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts paziņojuma, kā noteikts 2. punkta otrajā daļā, lūguma iesniedzēja dalībvalsts paziņo Komisijai un uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij par ieceri veikt pasākumus, norādot šādu informāciju:

a) iemeslus, kas tai ļauj uzskatīt, ka uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts veiktie vai iecerētie pasākumi ir nepiemēroti;

b) iemeslus, kas tai ļauj uzskatīt, ka tās iecerētie pasākumi atbilst 19. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

4. Pasākumus nedrīkst veikt ātrāk kā piecpadsmit darba dienas pēc 3. punktā noteiktās paziņošanas datuma.

5. Neskarot iespēju, ka lūguma iesniedzēja valsts var veikt attiecīgos pasākumus pēc 4. punktā noteiktā termiņa beigām, Komisija iespējami īsā laikposmā pārbauda paziņoto pasākumu atbilstību Kopienas tiesību aktiem.

Ja Komisija konstatē, ka pasākums neatbilst Kopienas tiesību aktiem, tā steidzami pieņem lēmumu, kurā tā pieprasa, lai attiecīgā dalībvalsts atturas no ierosināto pasākumu veikšanas vai steigšus izbeidz attiecīgos pasākumus.

6. Steidzamā gadījumā dalībvalsts, kas plāno veikt pasākumu, var atkāpties no 2., 3. un 4. punkta. Šādos gadījumos par pasākumiem iespējami īsā laikposmā paziņo Komisijai un uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij, norādot iemeslus, kas ļauj dalībvalstij uzskatīt, ka jārikojas steidzami.

38. pants

Īstenošanas pasākumi

Saskaņā ar 42. panta 2. punktā minēto procedūru Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, kas vajadzīgi šīs nodaļas īstenošanai, nosakot termiņus, kuri minēti **33. un 37. pantā**, un praktisko kārtību informācijas apmaiņai elektroniskā veidā starp **dalībvalstīm** un jo īpaši savstarpējas izmantojamības noteikumus attiecībā uz informācijas sistēmām.

VI nodaļa

Konverģences programma

39. pants

1. Dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju veic papildu pasākumus, lai mudinātu **jo īpaši profesionālās struktūras, organizācijas un apvienības izstrādāt tādus rīcības kodeksus Kopienas līmenī, kuru mērķis ir veicināt pakalpojumu sniegšanu vai to, ka pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī** atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētie rīcības kodeksi ir pieejami no attāluma elektroniskā veidā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji pēc saņēmēja lūguma vai visos informācijas dokumentos, kuros tie sīki apraksta savus pakalpojumus, norāda visus rīcības kodeksus, kas uz tiem attiecas, un adresi, kur ar šiem kodeksiem var iepazīties elektroniskā veidā, norādot pieejamās valodu versijas.

4. **svītrots**

40. pants

Papildu saskaņošana

Komisija vēlākais vienu gadu pēc šīs direktīvas **transponēšanas datuma** izvērtē iespēju iesniegt priekšlikumus tiesību aktu saskaņošanai šādos jautājumos:

a) **svītrots**

- b) *svītrots*
- c) *piekļuve* parādu piedziņas *darbībām* tiesas ceļā;
- d) *privātie drošības pakalpojumi un skaidras naudas un dārglietu transportēšana*

2. *svītrots*

41. pants

Savstarpēja novērtēšana

1. Vēlākais līdz [transponēšanas datums] dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ietverta informācija, kas izklāstīta šādos noteikumos:

- a) 9. panta 2. punktā par atļauju piešķiršanas sistēmām;
- b) 15. panta 4. punktā par novērtējamajām prasībām;
- c) 30. panta 4. punktā par daudznozaru darbībām.

2. Komisija pārsūta 1. punktā paredzētos ziņojumus dalībvalstīm, kuras sešu mēnešu laikā iesniedz piezīmes par katru ziņojumu. Tajā pašā laikposmā Komisija konsultējas ar ieinteresētajām personām par šiem ziņojumiem.

3. Komisija iesniedz ziņojumus un dalībvalstu piezīmes Komitejai, kas minēta 42. panta 1. punktā, un tā var izdarīt piezīmes.

4. Ņemot vērā 2. un 3. punktā minētās piezīmes, Komisija, vēlākais, līdz ... **[viens gads pēc 45. panta 1. punktā minētā datuma]* iesniedz kopsavilkuma ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, tam vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus papildu ierosmēm.

42. pants

Komiteja

- 1. Komisijai palīdz Komiteja, ko veido dalībvalstu pārstāvji un vada Komisijas pārstāvis.
- 2. Ja atsaucas uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK⁶² 3. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. pantu.
- 3. Komiteja pieņem reglamentu.

---

⁶² OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

43. pants
Pārskatīšanas klauzula

Pēc 41. panta 4. punktā minētā kopsavilkuma ziņojuma Komisija reizi trīs gados iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei *visaptverošu* ziņojumu par šīs direktīvas, *īpaši tās 2. un 16. panta* piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus tās grozījumiem.

44. pants
Direktīvas 1998/27/EK grozījumi

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1998/27/EK⁶³ pielikumā iekļauj šādu punktu:

„13. Eiropas Parlamenta un Padomes (... gada ...) Direktīva .././EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L [...], [...], [...]. lpp.)”.

VII nodaļa
Nobeiguma noteikumi

45. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vēlākais līdz ...*(**2 gadi**) stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai ievērotu šo direktīvu. Dalībvalstis Komisijai nekavējoties dara zināmus minēto aktu noteikumus un minēto aktu un šīs direktīvas korelācijas tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai galveno valsts tiesību aktu tekstu, ko tās pieņem jomās, uz kurām attiecas šī direktīva.

46. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

47. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

---

⁶³ OV L 166, 11.6.1998., 51. lpp.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

GROZĪTS TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

Politikas joma(-as): Iekšējais tirgus

Darbība(-as): Preču un pakalpojumu iekšējais tirgus

DARBĪBAS NOSAUKUMS: GROZĪTAIS PRIEKŠLIKUMS EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVAI PAR PAKALPOJUMIEM IEKŠĒJĀ TIRGŪ

Komisija 2004. gada janvārī pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pakalpojumiem iekšējā tirgū⁶⁴. Priekšlikumam bija pievienots tiesību akta finanšu pārskats.

Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā pieņēma ziņojumu par šo priekšlikumu 2006. gada 16. februārī. Tagad Komisija iesniedz grozītu priekšlikumu, kura pamatā lielā mērā ir Eiropas Parlamenta pirmais lasījums un kurā ņemta vērā arī līdz šim Padomē notikusī apspriešana. Grozītajā priekšlikumā ir turpmāk izklāstītās izmaiņas salīdzinājumā ar sākotnējo Komisijas priekšlikumu, kuras prasīs Komisijas resursus un tādējādi iespaidos budžetu.

Grozītajā priekšlikumā ir paredzēts izveidot elektronisku iekšējā tirgus informācijas sistēmu informācijas aprītei dalībvalstu starpā. Tā ir domāta, lai kompetentajām iestādēm būtu praktiska sistēma, kas tām ļautu saskaņā ar priekšlikuma grozījumu vieglāk izpildīt pienākumu administratīvi sadarboties un viegli noteikt savus attiecīgos partnerus citās dalībvalstīs, un ar viņiem efektīvi sazināties. Tādējādi juridisko pienākumu administratīvi sadarboties balstīs mehānisms, kas sadarbībai ļaus darboties praksē. Tas Komisijai radīs izmaksas, pirmkārt, sistēmas izstrādei, otrkārt, datubāzes pārvaldībai.

Grozītajā priekšlikumā ir arī noteikts trauksmes mehānisms, ar ko dalībvalstij, kurai kļūst zināms par nopietnām konkrētām darbībām vai apstākļiem, kas var izraisīt smagu kaitējumu cilvēku veselībai vai drošībai vai videi, jāinformē reģistrācijas dalībvalsts, pārējās iesaistītās dalībvalstis un Komisija. Komisijai jāveicina dalībvalstu iestāžu Eiropas tīkla funkcionēšana un tajā jāpiedalās, lai varētu šo trauksmes mehānismu īstenot, kā arī jāpieņem un regulāri jāatjaunina tā pārvaldības kārtība saskaņā ar 42. pantā izklāstīto komitejas procedūru. Šā tīkla veicināšana un darbība Komisijai radīs izmaksas, it sevišķi personāla izteiksmē.

Grozītajā priekšlikumā ir paredzēts, ka Komisija izvērtēs nepieciešamību izveidot daudzgadu programmu ar nolūku organizēt attiecīgas ierēdņu apmaiņas un izglītošanu. Komisijai radīsies izmaksas sakarā ar daudzgadu programmas nepieciešamības izvērtēšanu.

Turpmāk ir dotas tāmes ar kopsummām Komisijas izmaksu izteiksmē. Tās ir Komisijas sākotnējam priekšlikumam pievienotā tiesību akta finanšu pārskata tāmes, kas atjauninātas, ņemot vērā grozījumus Komisijas priekšlikumā. Pārmaiņas ir sakarā ar iepriekš izklāstīto, kā arī ar to, ka vairs netiks veikti divi iesākumā paredzētie pētījumi. Elektroniskās informācijas sistēmas izmaksas pa daļai jau tiek finansētas programmā *IDABC*, tādēļ turpmāk norādītie

⁶⁴ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par pakalpojumiem iekšējā tirgū – COM(2004) 2, 13.1.2004.

skaitļi atspoguļo tikai papildus vajadzīgās izmaksas. Bez tam 42. pantā minētā komiteja bija paredzēta jau sākotnējā priekšlikumā.

1. BUDŽETA POZĪCIJA(-AS)

12 02 01 Iekšējā tirgus īstenošana un attīstība

12 01 04 01 Iekšējā tirgus īstenošana un attīstība – Administratīvās pārvaldības izdevumi

2. KOPEJIE RĀDĪTĀJI

2.1. **Kopējais piešķirums darbībai (darbības izdevumi): EUR 0,900 milj. saistību asignējumos, ko jau sedz finanšu plānošanas iekšējā tirgus politikas jomā esošais piešķirums.**

2.2. **Piemērošanas periods:**

2006–2011

2.3. **Kopējā daudzgadu izdevumu tāme:**

a) Saistību asignējumu/maksājumu asignējumu grafiks (finansiāla iesaiste) (sk. 3.1.1. punktu).

miljonos EUR (līdz 3 zīmēm aiz komata)

	2006	2007	2008	2009	2010	2011. un turpm. gadi	Kopā
Saistības		0,200					
Maksājumi		0,100	0,100				

b) Tehniskā un administratīvā palīdzība un atbalsta izdevumi (sk. 3.1.2. punktu)

Saistības			0,250	0,250	0,100	0,100	
Maksājumi			0,250	0,250	0,100	0,100	
Starpsumma a+b							
Saistības		0,200	0,250	0,250	0,100	0,100	
Maksājumi		0,100	0,350	0,250	0,100	0,100	

c) Cilvēkresursu un citu administratīvo izdevumu kopējā finansiālā ietekme (sk. 4.2. un 4.3. punktu)

Saistības/maksājumi	0,016	1,085	1,069	0,064	0,064		
---------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--	--

KOPĀ a+b+c							
Saistības	0,016	1,285	1,319	0,314	0,164	0,100	
Maksājumi	0,016	1,185	1,419	0,314	0,164	0,100	

3. FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Kopējā finansiālā ietekme uz darbības izdevumiem (visā plānošanas periodā)

3.1.1. Finansiālā iesaiste

Saistības (miljonos EUR līdz trešajai zīmei aiz komata)

Sadalījums	2006	2007	2008	2009	2010	2011. un turpm. gadi	Kopā
1. darbība		0,200					
2. darbība							
utt.							
KOPĀ		0,200					

3.1.2. Tehniskā un administratīvā palīdzība, atbalsta izdevumi un IT izdevumi (saistību asignējumi)

	2006	2007	2008	2009	2010	2011. un turpm. gadi	Kopā
1. Tehniskā un administratīvā palīdzība							
a) Tehniskās palīdzības biroji							
b) Citāda tehniskā un administratīvā palīdzība: - iekšējā (<i>intra muros</i>) - ārējā (<i>extra muros</i>), <i>no tā datorizētu vadības sistēmu izveidei un uzturēšanai</i>			0,250	0,250	0,100	0,100	
1. starpsumma							
2. Atbalsta izdevumi							
a) Pētījumi							
b) Ekspertu tikšanās							

c) Informācija un publikācijas						
	2. starpsomma					
	KOPĀ		0,250	0,250	0,100	0,100

3.2. Izmaksu aprēķins pa darbības izdevumos paredzētajiem pasākumiem (visā plānošanas periodā)

Saistības (miljonos EUR līdz trešajai zīmei aiz komata)

Sadalījums	Rezultātu veids (projekti, datnes)	Rezultātu skaits (kopā 2004.–2010. g.)	Vienības vidējās izmaksas	Kopējās izmaksas (kopā 2004.–2010. g.)
<u>1. darbība</u>				
- 1. pasākums (ekonomisko rādītāju izstrādāšana un novērošana)	Pētījums	1	0,200	0,200
KOPĒJĀS IZMAKSAS			0,200	0,200

4. IETEKME UZ PERSONĀLU UN ADMINISTRATĪVAJIEM IZDEVUMIEM

Cilvēkresursu un administratīvo resursu prasības tiks segtas no budžeta, kas atvēlēts pārzinošajam ĢD ikgadējās piešķiršanas procedūras ietvaros.

4.1. Ietekme uz cilvēkresursiem

Amatu veidi	Personāls, kas iesaistāms darbības pārvaldībā, izmantojot esošos resursus		Kopā	No darbības izrietošo uzdevumu apraksts
	Pastāvīgo amatu skaits	Pagaidu amatu skaits		
Ierēdņi vai pagaidu darbinieki	A B C	6,5	6,5	Tā kā direktīva aptver plašu pakalpojumu darbības spektru, ir vajadzīgas specifiskas zināšanas visdažādākajās nozarēs (sadale, reglamentētās profesijas, būvniecība, sertifikācija, amatniecība utt.), kā arī tādos specifiskos jautājumos kā administratīvā vienkāršošana

		2,5	0,5	3,0	
Citi cilvēkresursi		1 norīkots valsts eksperts (END)		1	
Kopā		10	0,5	10,5	

4.2. Kopējā finansiālā ietekme uz cilvēkresursiem

miljonos EUR līdz trešajai zīmei aiz komata

Cilvēkresursu veids	Summa (EUR)	Aprēķina metode*
Ierēdņi	0,972	9 * 0,108
Pagaīdu darbinieki	0,054	0,5 * 0,108
Citi cilvēkresursi (norādīt budžeta pozīciju)	0,043	1 * 0,043
Kopā	1,069	

Summu veido kopējie izdevumi divpadsmit mēnešu laikā.

4.3. Citi darbības izraisītie administratīvie izdevumi

miljonos EUR līdz trešajai zīmei aiz komata

Budžeta pozīcija (numurs un nosaukums)	Summa (EUR)	Aprēķina metode
Kopējais piešķirums (sadaļa A7)		
12 01 02 11 01 – Komandējumi		
12 01 02 11 02 – Sanāksmes un konferences		
12 01 02 11 03 – Komitejas (padomdevēja komiteja)	0,064	96 eksperti * 650
12 01 02 11 04 – Pētījumi un konsultācijas	0,016	24 eksperti * 650
Citi izdevumi (norādīt)		
Informācijas sistēmas		
Citi administratīvie izdevumi (norādīt)		
Kopā	0,080	

Summu veido kopējie izdevumi divpadsmit mēnešu laikā.

miljonos EUR līdz trešajai zīmei aiz komata

I.	Kopsumma gadā (4.2. + 4.3.)	1,149
II.	Darbības ilgums	2 gadi
III.	Darbības kopējās izmaksas (I × II)	2,298*

* cilvēkresursu izmaksas var turpināties arī pēc 2 gadu laikposma atkarā no sarunu rezultātiem un turpmākās darba programmas